HALKIN KURTULUŞU

31 ARALIK 1979
FİYATI 10 TL

189

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Maraş katliamının ve sıkıyönetimin ilanının 1. yıldönümünde

ÜLKE ÇAPINDA DİRENİŞ, BOYKOT VE GREVLER YAPILDI

- ✱ FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE,
- ✱ SIKIYÖNETİMİN BASKI VE TERÖRÜNE,
- ✱ FAŞİST CİNAYET ODAKLARINA KARŞI

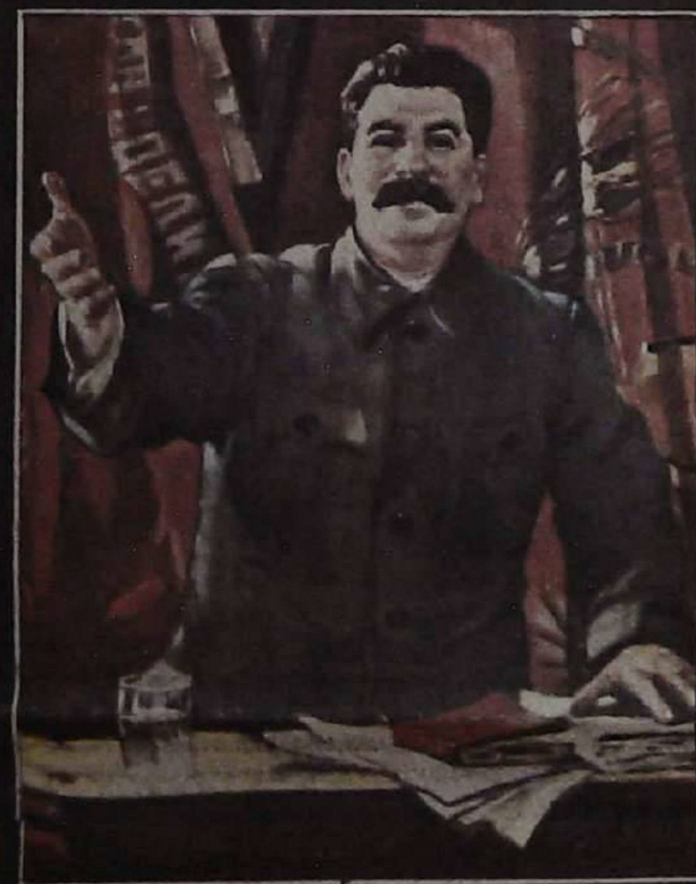

STALİN ANILDI

Dünya proletaryasının büyük önderi Stalin, bütün dünyada ve Türkiye'de 21 Aralık günü 100. Doğum yıldönümü vesilesiyle büyük gösteri ve toplantılarla anıldı. Dünyanın birçok ülkesinde Marksist-Leninist partilerin önderliğinde Stalin'in kişiliğinin ve mücadelesinin tanıtıldığı toplantılar düzenlenmiş, onbinlerce işçinin katıldığı gösteriler yapılmıştır. Bu arada Stalin'in doğum yeri olan Gürcistan'da yasa dışı gösteriler yapılmış, bildiriler dağıtılmış ve Stalin'in resimlerinden oluşan bir takvim basılmıştır.

Türkiye'nin birçok şehrinde de gösteriler ve toplantılar yapılmıştır. Bu konuyla ilgili ayrıntılı haberleri gelecek sayımızda vereceğiz.

HALKIN KURTULUŞU

24 Aralık'ın gösterdiği

24 Aralık kitlesel eylemleri, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının, faşistlerin, revizyonistlerin, dinci gericilerin ve reformistlerin yüreğine korku saldı. Tüm gericiler, kitlelerin mücadelesini karalamak için yarışa girdiler. Kimine göre, bu salt 'öğrenci hareketi', kimine göre ise, "bir avuç insanın" eylemiydi. Ve hem de bu bir avuç insanın eyleminin(!) karşısına faşist ordunun tüm güçleri meydanlara döküldüğü halde bunlar söyleniyor.

Neydi bu panik ve korkunun nedeni? Emekçileri her canları istediği an sömürü ve baskı altına alacaklarını, ülkede istedikleri gibi at oynatacaklarını zanneden gerici egemen sınıflar artık, bu işi kolayca ve güçlü direnişlere maruz kalmadan yerine getiremeyeceklerini anladılar.

24 Aralık kitlesel eylemleri, gericiliği oldukça paniğe uğrattı. Faşist baskı, terör ve artan sömürünün kitleleri sindirmediğini, sindiremediğini gördüler. Oysa komprador burjuvazi ve toprak ağaları, faşist baskılarla ekonominin krizinin yükünü halkın omuzuna yıkmayı düşünüyordu. Bunun için faşist Demirel'i işbaşına getirmiş, faşist orduyu ortalığa salmıştı. Gerici egemen sınıflar, çok güvendikleri ve toz kondurmadıkları faşist orduya ve onun sıkıyönetim uygulamalarına rağmen, kitlelerin ayağa kalkışını durduramadıklarını somut olarak yaşadılar.

Durmadan faşist Musolini pozlarında sağa-sola tehdit savuran faşist Demirel, 24 Aralık eylemleri karşısında ne yapacağını şaşırdı. Olaylar konusunda üç gün tek laf etmedi. Tek yaptığı şey, sıkıyönetimin faşist komutanlarıyla el ele verip TRT ve basına sansür uygulamaktı. Bunu yapmak mecburiyetindeydiler. Çünkü tüm ordu birlikleri sokaklara dökülmüştü. Askerden, askeri araçlardan, tanklardan geçilmiyordu. Okullar, fabrikalar, devlet daireleri, mahalleler, semtler askeri işgal altına

Devamı sayfa 6'da

Gözaltına alınanlar serbest bırakılmalıdır

24 Aralık olayları sırasında ve sonrasında birçok ilde binlerce işçi, öğrenci, öğretmen ve memur gözaltına alınmış, bütün kışlalar, polis kara kolları, emniyet müdürlükleri cezaevi haline getirilmiştir. Gazetemiz baskıya verildiği sırada gözaltına alınanlar yakınlarıyla bile hala görüş türülmemiş bulunuyordu ve sanıklara işkence yapıldığı haberleri duyuluyordu.

24 Aralık'ta başta Kahramanmaraş katliamı olmak üzere faşizmi protesto edenler kitleler halinde tutuklanır ve yine kitleler halinde cezaevlerine, kışlalara, karakollara doldurulurken binlerce halk evladının katili faşistler sıkıyönetim mahkemeleri tarafından salınmakta, açıkça suçluluğu kanıtlanmış bulunan komandolar serbest bırakılmaktadır. Örneğin, Kahramanmaraş'ta yüzlerce kişinin kanına girmiş katiller şimdi dışardadır; Kars'ta suçları bütün delilleriyle ortaya konan

Devamı sayfa 6'da

✱ REVİZYONİSTLER VE REFORMİSTLER ÜLKE ÇAPINDA KİTLESEL MÜCADELEYİ ENGELLEMEYE ÇALIŞTILAR. TKP vb. KARŞI DEVRİMCİLER BÜYÜK FABRİKALARDA İŞÇİLERİN DİRENİŞE GEÇMESİNİ ENGELLEYEREK SIKIYÖNETİM PAŞALARININ BİR KEZ DAHA ÖVGÜSÜNÜ KAZANDILAR. SENDİKA AĞALARI FAŞİZMİN YANINDA YER ALDILAR.

✱ SIKIYÖNETİMİN BASKI VE TEHDİTLERİ VE HER TÜRDEN KARŞI-DEVRİMCİNİN ENGELLEMESİ ÜLKE ÇAPINDA YAYGINLAŞAN MÜCADELEYİ DURDURAMADI.

Kahramanmaraş katliamının 1. yıldönümü faşist diktatörlüğe, sıkıyönetimin baskı ve terörüne faşist katliamlara karşı ülkenin dört bir yanında işçilerin grevleri, öğrenci ve öğretmenlerin boykotları, memurların direnişi ile karşılandı. Başta Adana işçi sınıfı olmak üzere ülkenin her yerinde işçiler direnişin en önünde yer aldılar. Onbinlerce kamu görevlisi, bakanlık memurları, öğretmenler, sağlık görevlileri, belediye emekçileri direnişlere katıldılar. Bütün yüksekokullar, üniversite ve ortaöğretim kurumlarının öğrencileri boykotlarla ülke çapında gelişen genel direnişi desteklediler.

Birçok ilde ev kadınları, yaşlılar, çocuklar yaptıkları gösterilerle, esnaflar dükkanlarını kapatarak ülke çapındaki gösteriye katıldılar. En büyük illerden en küçük kazalara kadar bütün ülke düze-

Devamı sayfa 6'da

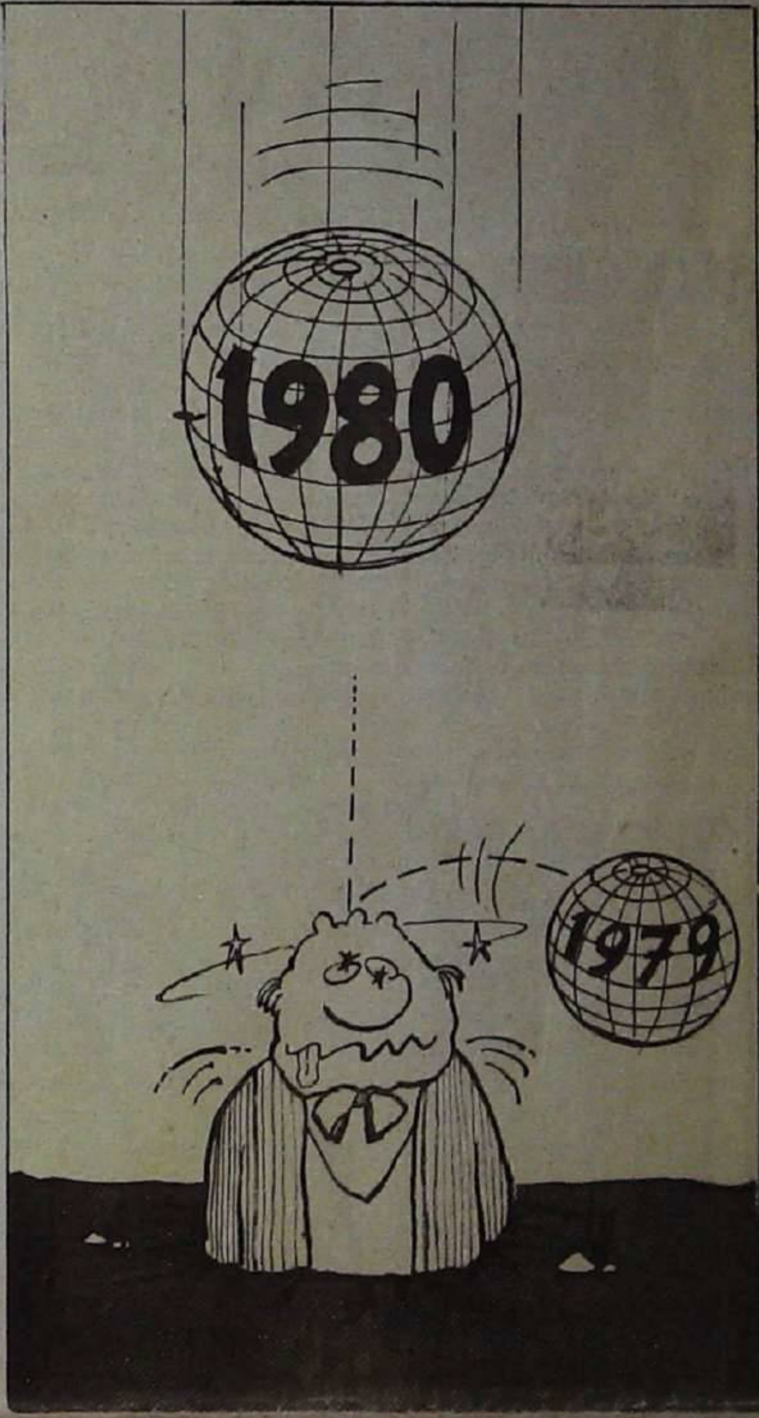

DEMOKRASİ VE SOSYALİZM MÜCADELESİNDE YENİ BİR YIL

TÖB-DER Açılmalıdır

HER TÜRLÜ SALDIRIYA DAYANACAK MÜCADELE ÖRGÜTLERİNDE TOPLANALIM

Öğretmenlerin merkezi kitle örgütü TÖB-DER Genel Merkezi ve şubeleri 24 Aralık eylemlerinden sonra sıkıyönetim Komutanlığınca kapatıldı. Böylece faşist diktatörlük baskı aracı sıkıyönetim eliyle ülke çapında faaliyet gösteren bir kitle örgütünü daha yasal olarak ortadan kaldırmış oldu.

Devamı sayfa 6'da

24 Aralık eylemleri ve revizyonizmin karşı-devrimci özü

- ● FAŞİST KATLİAMIN SUÇ ORTAĞI: TİKP
- ● BU YOLU TERK EDİN
- ● BEKLENEN GELİŞME

YAZISI 4. SAYFADA

TRT'nin, burjuva basının sansür yarışı

Gerçekleri gizleyemezsiniz

Burjuva basını ve TRT 24 Aralık büyük direnişini gizleyebilmek, küçük göstermek ve çarpıtmak amacıyla elbirliği etmişlerdir. Bu arada çeşitli illerin sıkıyönetim komutanlıkları illerde gelişen olaylara ilişkin olarak yayın yasağı koymuş, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı ise TRT haberlerini tümüyle sansür altına almıştır. Bu arada burjuva basını da doğal olarak kendi kendini sansür ederek gerçeklerin halka ulaşmaması için elinden geleni yapmıştır.

TRT'nin yeni atanan genel müdürü de hiç sıkılmadan haberlerin sıkıyönetim komutanlığı ile ortaklaşa hazırlandığını, komutanlığın istemediği haberlerin TRT tarafından yayından kaldırıldığını bildirmiştir. Bu arada hem TRT hem de basın organları 24 Aralık tarihinde bütün Türkiye çapında gelişen büyük grev, boykot ve direniş haberlerini, ya hiç vermemişler ya da çarpıtmaya ve bunları olduğundan küçük göstermeye çalışmışlardır. Direnişin gerçekleştiği akşam bir açıklama yapan sıkıyönetim komutanlığı gibi basın da olayların yalnızca öğrenci direnişleriyle kısıtlı kaldığını belirtmeye özel bir önem vermişlerdir. Basın ve TRT direniş sırasında gelişen olayları çarpıtmak ve bunun kitlevi niteliğini gözlerden saklamak ama-

Devamı sayfa 6'da

BASIN TEKELLERİNİN İSTEĞİ ÜZERİNE KAĞIT HAKKIMIZIN TÜMÜ KESİLDİ

- ● KAĞIT HAKKIMIZIN BÜYÜK BASIN TEKELLERİNİN İSTEĞİ ÜZERİNE KESİLDİĞİNİ SEKA YETKİLİLERİ BİLDİRDİLER
- ● BÜYÜK BASIN TEKELLERİ DEVLETTEN TONUNA 6 BİN LİRA VEREREK ALDIKLARI GAZETE KAĞIDINI KARABORSADA 30 BİN LİRAYA SATIYORLAR

Basın tekellerinin son bir hafta içinde kopardıkları yaygara ve hükümet düzeyinde yaptıkları girişimlerle, birçok hafta-

Devamı sayfa 6'da

POLİS GAZETEMİZİN 20.000 ADEDİNE EL KOYDU

- ● GAZETEMİZİN İZMİR SORUMLUSUNA İŞKENCE YAPILDI
- ● GAZETEMİZİN 20 BİN ADEDİNE TOPLATMA KARARI OLMADAN ZORLA EL KONDU.

Gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'nun 21 Aralık günü basılan 188. sayısının 20 bin adedine polis tarafından kanunsuz olarak el konmuş ve gazetemizin İzmir sorumlusuna durumu öğrenmek için git

Devamı sayfa 6'da

Şehir, şehir direniş, boykot, grev, protesto eylemleri

İSTANBUL

YÜKSEK OKULLARDA VE LİSELERDE BOYKOTLAR VE GÖSTERİLER DÜZENLENDİ. 1 MAYIS MAHALLESİ HALKI KATLİAMI PROTESTO ETTİ. BİRÇOK FABRİKA VE İŞYERİNDE 1 GÜNLÜK DİRENİŞ YAPILDI. ESNAFLAR KEPENK İNDİRDİ.

YAZISI 7. SAYFADA

ANKARA

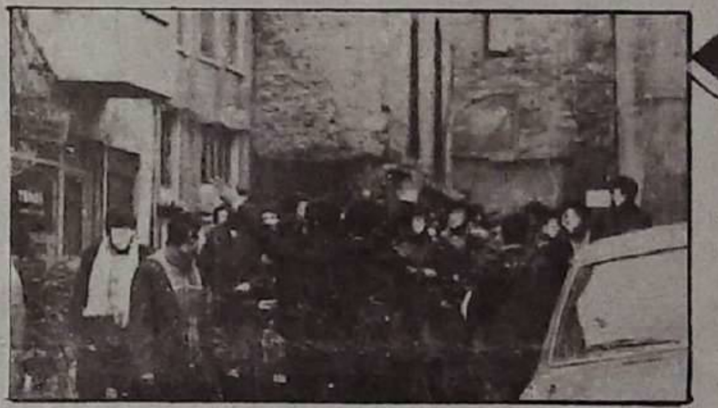

PLEVNE MAHALLESİ'NDE DİKTATÖRLÜĞÜN GÜÇLERİYLE GÖĞÜS GÖĞÜSE ÇARPIŞILDI. 8000 SAĞLIK EMEKÇİSİ İŞ BIRAKTI.

YAZISI 8. SAYFADA

İZMİR

HALKIN KURTULUŞU

TDKP-İÖ'nün ÇAĞRISI ÜZERİNE 1000'in ÜZERİNDE DEVRİMCİ VE EMEKÇİ GÜLTEPE'DE GÖSTERİ YAPTI, OKULLARDA BOYKOT İLAN EDİLDİ VE GÖSTERİLER DÜZENLENDİ. BAZI FABRİKALARDA İŞ DURDU.

YAZISI 7. SAYFADA

ADANA

20.000 İŞÇİ İŞİ DURDURDU YA DA YAVAŞLATTI. PAKTAŞ İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ GECE YARISINA KADAR DEVAM ETTİ. OKULLARDA DERS YAPILMADI.

YAZISI 8. SAYFADA

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN !

İşçi sınıfı en önde

Kapitalist dünya ekonomisi 2.Dünya Savaşı'ndan bu yana en ağır bunalımını yaşıyor.

İngiltere'den, Peru'ya, Almanya'dan, Brezilya'ya kadar egemen sınıflar kapitalizmin bunalımının tüm ekonomik ve siyasal sonuçlarını işçi sınıfının ve ezilen halk kitlelerinin omuzlarına yıkmak, kapitalizmin istikrarını sağlamak, emekçi sınıflar üzerindeki sömürüyü artırmak için ekonomik ve siyasal önlemlere başvurdular. Onlar, işçi sınıfının tarihsel olarak kazanmış olduğu ekonomik, demokratik ve siyasal mevzileri birbir ortadan kaldırmaya çalıştılar ve bu konuda özellikle sosyal-demokrat iktidarlar ve revizyonist ve reformist sendika ağalarından yardım gördüler.

Ama başta işçi sınıfı olmak üzere, bütün halk kitleleri baskı ve sömürüye boyun eğmediler, yeni kölelik önlemlerine evet demediler, tam tersine uzlaşmaz bir mücadele ile baskı ve sömürüye karşı çıktılar, birliklerini ve dayanışmalarını pekiştirdiler ve sömürüsüz bir dünyanın kurulması için saflarını sıklaştırdılar.

Almanya'da 50 yılı aşkın bir süredir çelik işçilerinin 35 saatlik iş haftası ve ücret artışı talebiyle 6 hafta devam eden ilk grevleri, Fransız çelik işçilerinin militan mücadeleleri, Peru'da 45 bin maden işçisinin 5 günlük işi bırakma eylemi, Bolivya'da genel grev...işte yalnızca birkaç örnek.

Mücadele ve zafer yılı

1979 yılı, devrim ve karşı-devrim arasındaki çatışmanın keskinleştiği, dünyanın dört bir yanında halkların gerici rejimlere karşı ayaklandıkları ve faşist diktatörlükleri alaşağı ettikleri bir yıl oldu. Sonsuz bir cesaretle ayağa kalkan, çarpışan, katledilen, ama çürümüş, satılmış gerici rejimlere karşı kararlılıkla mücadele eden İran, Nikaragua, Bolivya, El Salvador ... halkları bugün dünyada esas akımın devrim olduğunu kanıtlamışlardır. Faşistlerin, modern revizyonistlerin ve her türden oportünistlerin dünya halklarının devrim ateşini söndürme çabalarının ve 'barış' demagojilerinin aksine, "Şahların, Somozaların" dünyası yoktur artık. Nikaragua örneğinin de gösterdiği gibi, halklara kan kusturan düşmanlar cezasız bırakılmayacaktır. Dünya işçi sınıfı ve emekçi kitleleri gerçek Marksist-Leninist partilerinin önderliğindeki şanlı mücadeleleri ile devrimin çözümü gündeme gelmiş bir sorun olduğunu bir kez daha kanıtlamışlardır.

1979'da DÜNYA

DÜNYA DEVRİME DOĞRU DÖNÜYOR

"Zaman, devrimin ve sosyalizmin yararına çalışmaktadır, ne burjuvazi ve emperyalizmin ne de modern revizyonizm ve dünya gericiliğinin yararına değil. Devrim ateşi, gerçek özgürlüğü, demokrasiyi ve egemenliği kazanmak, emperyalizm ve uşaklarını yok ederek iktidarı ele geçirmek ve sosyalizm yolunda ilerlemek arzusu duyan ezilen halkların kalplerinde yanmaktadır." (Enver Hoca, "Emperyalizm ve Devrim", s.45)

Çin: Cola'dan Vietnam işgaline

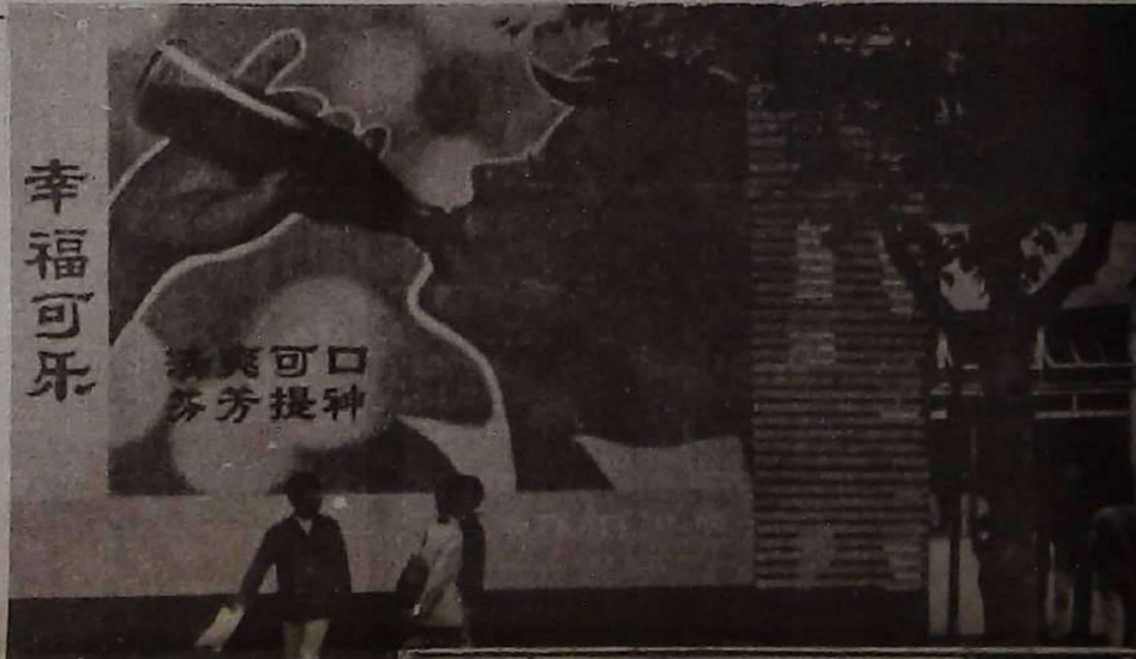

Sosyal-emperyalist Çin geçtiğimiz yıl içerisinde Batı emperyalizminin sadık bir müttefiki haline geldi.

Ülke içinde tekelci kapitalist ekonominin kuralları hayatın her alanında geçerli kılındı. Ülke tümüyle yabancı tekellere açıldı. Sanayi, tarım alanlarında üretim azalırken enflasyon oranı, militarizm ve dış borçlanma hızlandı.

Demokratik devrim sırasında ve daha sonraları el konulan mülklerin birçoğu, banka hesapları bunlara geri verildi. Revizyonist ihanetleri tescillenmiş hainlere itibarları geri verildi. Yeni faşist yasalar çıkarıldı.

Çin revizyonist burjuvazisi dünya hegemonyası mücadelesinde yerini aldı. Ekonomik olarak başta Rus sosyal-emperyalizminin pazarlarına göz diken Çin, Asya'da egemen olabilmek için Vietnam'a saldırdı. Vietnam halkından hak ettiği dersi alınca Vietnam'dan geri çekilmek zorunda kaldı.

Başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere Batılı emperyalistlerle işbirliğini geliştirdi ve NATO AET gibi emperyalist askeri ve ekonomik ittifakların baş destekçisi oldu.

Ancak Rus sosyal-emperyalizminin maskesini düşürmüş olan dünya halkları Çin sosyal-emperyalizminin demagojilerini yutmadı. Çin'in maskesi kısa sürede düştü.

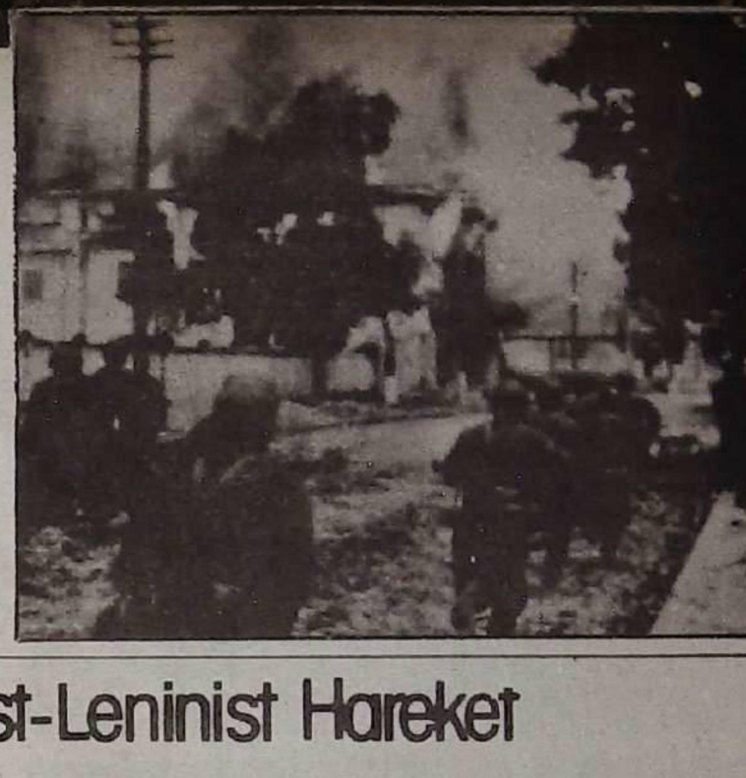

Emperyalistler arasındaki it dalaşı

Geride bıraktığımız yıl emperyalistler, özellikle de iki süper devlet arasında yoğun bir mücadele ve rekabete sahne oldu. ABD ve Sovyetler Birliği arasındaki çelişki bir yandan kendini doğrudan çatışma ve mücadelelerde gösterirken, öte yandan bölgesel savaşlara, yerel çatışmalara neden oldu. Özellikle Çin sosyal-emperyalistlerinin de devreye girmesiyle birlikte Güney-doğu Asya bu çatışmanın en keskin bir biçimde sürdüğü yerlerden biri oldu. Sözde silahsızlanma uğruna yapılan SALT-2 Anlaşmasına rağmen bütün emperyalistler yine çılgınca silahlandılar. Bu arada ABD, Avrupa'daki durumunu güçlendirmek amacıyla Avrupa'ya yeniden nükleer silahlar yerleştirme kararı aldı. Emperyalistler arasındaki çelişki kendini yalnızca iki blok arasında değil, her blokun kendi içindeki mücadele ve rekabette de gösterdi. Örneğin, ABD hem derinleşen bunalımın yükünü, hem de artan silahlanma harcamalarını ortaklarının sırtına yıkabilmek için çabaladı. AET içindeki emperyalistler arasındaki rekabet de giderek keskinleşti. Özellikle AET'nin tarım programı üzerine yoğunlaşan tartışma giderek keskin bir mücadeleye dönüştü. Başında Sovyetler Birliği'nin bulunduğu blokta da "çatlak sesler" giderek yükseldi.

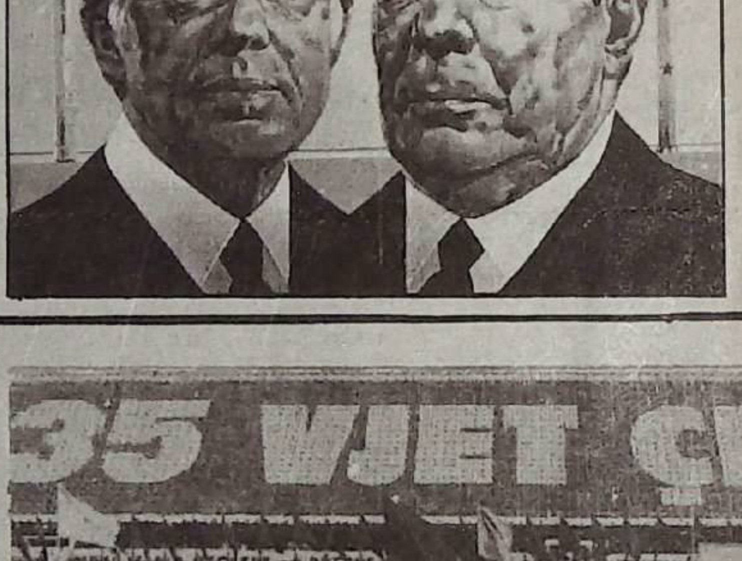

Güçlenen Marksist-Leninist Hareket

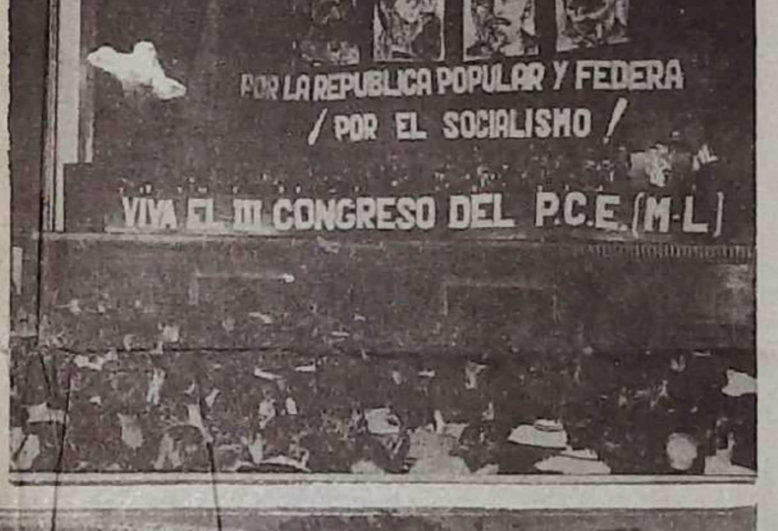
POR LA REPUBLICA POPULAR Y FEDERA
/ POR EL SOCIALISMO /
VIVA EL III CONGRESO DEL P.C.E.(M-L)

1960'ların başlarında Kruşçev revizyonizmine karşı mücadelenin alevleri içinde doğan uluslararası Marksist-Leninist hareket son bir yıl içinde ileriye doğru güçlü adımlar attı. Eklektik Mao Zedung Düşüncesinin ve Çin revizyonizminin etkisinden kurtulmuş olması uluslararası devrimci proletarya hareketinin işçi sınıfıyla köklü bağlar kurmasını tek tek ülkelerde halk hareketinin başına geçmesini, enternasyonal dayanışma ve birlik konuşunda sarsılmaz adımlar atmasını getirdi.

1979 yılının en temel özelliklerinden biri genç Marksist-Leninist parti ve hareketlerin "Üç Dünya Teorisi"ne yönelttikleri eleştirileri "Mao Zedung Düşüncesi"ne karşı açmış oldukları mücadeleyle sürdürmüş olmalarıydı. Bu mücadele Çin revizyonizmine öldürücü darbeler indirdi, komünist partilerinin ideolojik çizgilerini sağlamlaştırdı. Son yirmi yıl içinde özellikle Çin revizyonizminin sağcı ve "sol"cu etkileriyle atılamayan adımlar bir yıl içinde fazlasıyla gerçekleştirildi. Yepyeni genç ve güçlü partiler kuruldu. Birçok ülkede devrimci gruplar Marksizmi savunma mücadelesi içinde birleşti.

1979 yılı, enternasyonal dayanışmanın güçlendiği, kardeş parti ve hareketler arasındaki birliğin pekiştiği ve her ülkenin proletaryasının enternasyonalist duygularla eğitildiği bir yıl oldu. Marksist-Leninist partiler arasındaki ikili ve çok yönlü ilişkiler giderek gelişti. Kanada'da yapılan uluslararası toplantı, Portekiz ve İspanya partilerinin kongreleri, Arnavutluk'taki 35. yıl kutlamaları gerçek birer enternasyonalist foruma dönüştü. Bu ilişkiler sayesinde genç partiler birbirlerinin deneylerinden öğrendiler, ortak düşmanlarına karşı mücadelelerini birleştirdiler. Yine bu yaz İspanya'da toplanan Gençlik Kampı, genç komünistlerin ve dünyanın dört bir yanından buraya gelmiş bulunan devrimci gençliğin kaynaştığı, enternasyonalist düşüncelerle eğitildiği, dayanışma ve mücadele azimlerini pekiştirdikleri bir eylem alanı oldu.

Stalin'in 100. Doğum Yıldönümü vesilesiyle 18 Marksist-Leninist parti ve örgütün imzaladığı ortak bildiri yalnızca Marksizmin büyük ustası Stalin'in savunulması açısından değil, Marksizm-Leninizmin saflığının korunması ve güçlendirilmesi açısından da önemli bir gelişimi simgeledi. Birçok parti, Stalin Yılını Marksizmi daha iyi kavramanın, sınıf düşmanlarına karşı mücadelenin güçlendirilmesinin ve genç parti örgütlerinin güçlendirilmesinin bir aracı haline getirdi.

Derinleşen ekonomik bunalım

1979 yılını belirleyen temel gelişmelerden biri hiç kuşkusuz bütün emperyalist-revizyonist ülkeleri içine alan büyük ekonomik bunalımdı. Bütün burjuva ekonomistlerin bile ancak 1929 bunalımı ile karşılaştırdıkları bugünkü buhran 79 yılı için de her alanda ve her ülkede giderek derinleşti. Bir yandan üretimde büyük düşüş ve stokların artmasının yanı sıra tekellerin toplam kârlarını korumak için gösterdikleri çaba enflasyonu körükledi. İşsizlik her ülkede görülmemiş boyutlara ulaştı. Enerji darlığı ve petrol pazarındaki istikrarsızlık bunalımı çok daha derinleştirdi.

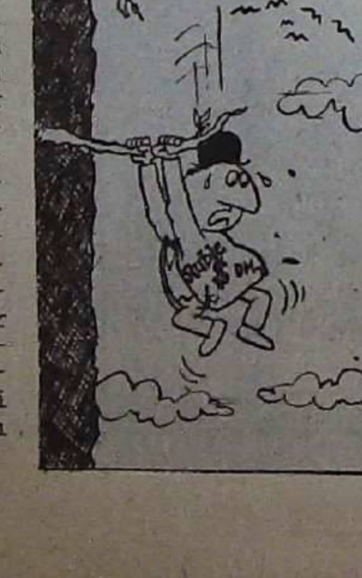

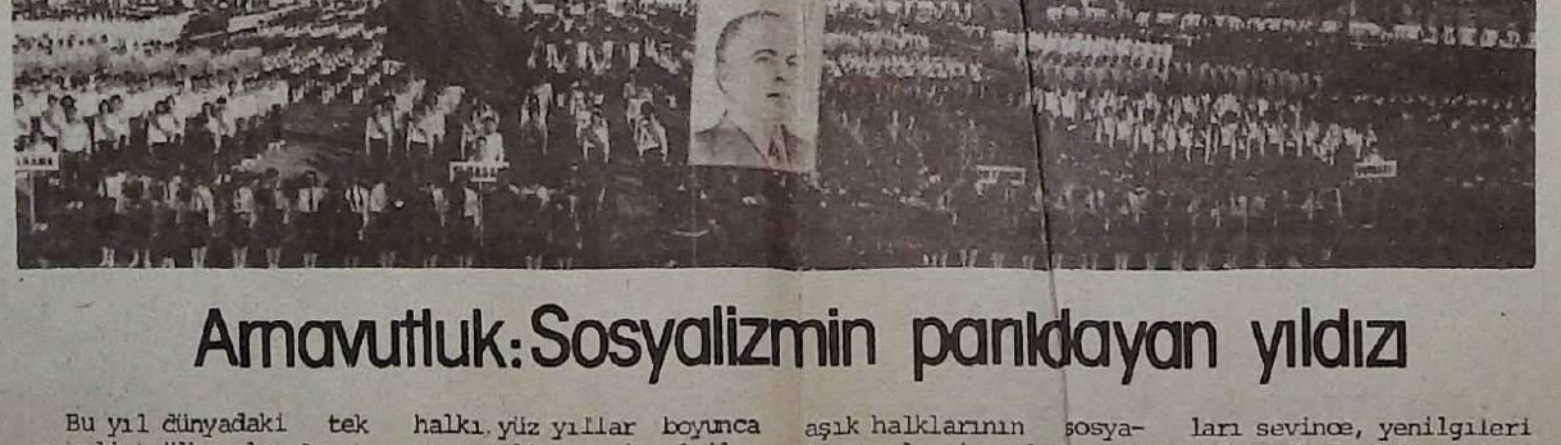

Arnavutluk: Sosyalizmin parıldayan yıldızı

Bu yıl dünyadaki tek sosyalist ülke olan Arnavutluk, kurtuluşunun 35. yıldönümünü kutladı.

Devrimde büyümüş ve çelikleşmiş Arnavutluk Emek Partisi önderliğindeki kahraman Arnavutluk halkı yüz yıllar boyunca emperyalist işgalciler ve onların uşaklarına karşı mücadele etti ve 35 yıl boyunca tüm dünyanın can çekişen güçlerinin yüreğine korku salan ve tüm dünyanın özgürlüğe aşık halklarının sosyalizme olan inançlarını pekiştiren muazzam bir sosyalist ülke yarattı. Başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu AEP önderliğindeki Arnavutluk halkı yaşamın her alanında acıları sevince, yenilgileri zafere dönüştürdü.

Emperyalist revizyonist abluka sosyalist Arnavutluk'un sosyalizm yolunda yeni başarılar kazanmasını yine engelleyemedi.

Türkiye proletaryasının öncü müfrezesi: TDKP-İÖ

1978 yılının Ekiminde THKO'nun bir konferans topladığı ve adını TDKP-İÖ (Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü) olarak değiştirdiği açıklanmıştı. 1979 yılı ise bu adın gerek ulusal gerekse uluslararası siyaset sahnesinde sık ve güçlü bir şekilde duyulur bir ad haline geldiği bir yıl oldu.

1975'den bu yana her cephede verilen 4 yıllık zorlu bir mücadele temeline oturan TDKP-İÖ, önüne koyduğu Türkiye Devrimci Komünist Partisi'ni kurma hedefi doğrultusunda hızla ilerledi. Son olarak Maocu revizyonizme güçlü bir darbe vurarak M-L'in ideolojik saflığını savunan örgüt, Haziran 1979'da yayınladığı Merkez Yayın Organı Yoldaş'ın 15.sayısında revizyonizmin bu türüne karşı tavır aldı.

Maocu revizyonizme karşı mücadele dünya çapında gündemdeydi ve TDKP-İÖ,bu konuda çeşitli ülkelerin kardeş M-L partileriyle birlikte hareket etti. AEP, İspanya KP/ML, Brezilya KP/ML, Almanya KP-ML, İran İİKKP, Danimarka KP/ML, İtalya KP/ML gibi Marksist-Leninist partilerle görüşmeler yaptığı ve karşılıklı bilgi alış-verişinde bulunduğu açıklanan TDKP-İÖ Maocu revizyonizme karşı mücadele ve bu mücadelenin sorunları üzerine kardeş M-L partilerle hemfikir olduğunu belirtti. Yine daha sonra TDKP-İÖ'nün kardeş partilerle yeni görüşmeler yaptığı ve bu görüşmelerin uluslararası dayanışma ve işbirliğinin gelişmesine hizmet ettiği açıklandı.

1979 yılı Marksizm-Leninizmin bir büyük ustası olan Stalin'in doğumunun 100.yıldönümüydü.Aralık'ın 21'inde ülkemizde ve tüm dünyada yaygın bir şekilde anılan ve yıl boyunca anısına çeşitli faaliyetler yürütülen Stalin'in 100. doğum yılı TDKP-İÖ ve bir çok Marksist-Leninist kardeş parti tarafından yayınlanan bir ortak bildiriyle Stalin Yılı ilan edilmişti ve Stalin Yılı adına layık bir şekilde kutlandı.

1978 Aralığının son günlerinde toplanan 3.Kongresinin ardından Almanya KP/ML'nin kuruluşunun 10. yıl kutlamalarına çağrılı olarak katıldığı açıklanan TDKP-İÖ'nün 1979 Kasımının başlarında toplanan İspanya KP/ML 3. Kongresine de çağrılı olarak katıldığı bildirildi.

Yine İspanya'nın Ferrel köyünde toplanan 3. Uluslararası Gençlik Festivaline TDKP-İÖ'nün gençlik örgütü olan TGKB (Türkiye Genç Komünistler Birliği) nin coşkulu bir şekilde katıldığı ve faaliyetlerinin büyük ilgi topladığı bildirildi.Ayrıca Arnavutluk halk devriminin gerçekleşmesinin ve ASHC'nin kuruluşunun 35. yıldönümü kutlamalarına TGKB'nin Arnavutluk Emekçi Gençlik Birliği'nin çağrılısı olarak katıldığı açıklandı.

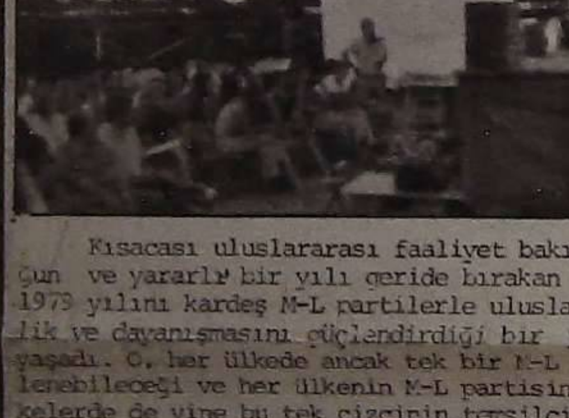

İspanya'nın Ferrel köyünde toplanan festivalden bir görüntü

Kısacası uluslararası faaliyet bakımından yoğun ve yararlı bir yılı geride bırakan TDKP-İÖ 1979 yılını kardeş M-L partilerle uluslararası birlik ve dayanışmasını güçlendirdiği bir yıl olarak yaşadı. O, her ülkede ancak tek bir M-L çizginin izlenebileceği ve her ülkenin M-L partisinin başka ülkelerde de yine bu tek çizginin temsilcisi parti ve örgütleri destekleyebileceği ve desteklemesi gerektiği bilinciyle hareket etti. Türkiye proletaryasına uluslararası Komünist hareketin tecrübelerini taşıdı.

1979 yılında TDKP-İÖ uluslararası alanda olduğu gibi ulusal alanda da alabildiğine faal ve mücadeleci idi. Özellikle iç gericiliğe karşı gelişen halk hareketine yol gösteren ve onun gericiliğe, faşist diktatörlüğe karşı mücadelesini örgütlemeye çalışan TDKP-İÖ oldukça büyük başarılar kazandı. Halk hareketinin sürekli olarak yükseldiği ve gericiliğin giderek azgınlığını artırdığı 1979 yılında TDKP-İÖ daima mücadelenin ön safında yer aldı.

Maraş katliamı sonrasında Aralık 1978'de ilan edilen ve halk hareketini bastırıp kana boğmaya aracılık etmesi tasarlanan sıkıyönetime karşı mücadelenin en önünde daima TDKP-İÖ vardı. Örgüt 1979 Ocağında, teslimiyet ve pasifist eğilimler kol gezerken ve herkes bir geri çekilmenin gerektiğinden söz ederken yayınladığı bir deklerasyonla sıkıyönetimin onunla uzlaşma ve birleşme eğilimlerini teşhir etti. Sıkıyönetime karşı mücadelenin sorunlarını çözdü ve ajitasyon-eylem platformunu açıkladı. Tüm devrimci güçleri ve halkı bu devrimci platform etrafında eylem birliğine ve kendi asgari programı olan UDHD programı etrafında toplanmaya,bu temelde kurulabilecek bir Halk Cephesi içinde birleşmeye çağırdı.Ve bu doğrultuda davrandı. TDKP-İÖ'nün düzenlediği gösteri ve grevler,devrimci bir önderliğin varlığı şartlarında yükselen halk hareketi karşısında sıkıyönetimin de sökmeyeceğini, sökmediğini gösterdi. İstanbul'da Tütengil'in sıkıyönetime rağmen 9 Aralık'ta yapılan cenaze töreninde,29 Eylül'de Adana'da, 11 Ekim'de Ankara'da sokaklar "Yaşasın TDKP" sloganları ile inledi.

Faşizme,zamlara,sıkıyönetime karşı bütün çalışanların genel grevi şiarını hayata geçirmeye ve bu doğrultuda devrimci güçleri birleştirmeye çalışan TDKP-İÖ'nün son olarak Maraş katliamı ve sıkıyönetim ilanının 1.yıldönümü olan 24 Aralık'ta genel grev çağrısı yaptığı açıklandı. Çağrı, belirli yalpalamalarına rağmen çeşitli devrimci örgütlerin çağrısıyla da birleşince tüm yurt çapında geniş bir yankı buldu. Bu,TDKP-İÖ'nün geniş ölçüde yankılanan ikinci çağrısıydı.Örgüt,14 Ekim seçimlerinin boykot edilmesini isteyen birinci çağrısının da karşılığını görmüştü.Seçimlere katılma oranı %55 gibi düşük bir rakkamda kalırken,örgütün yaptığı tespitlerin güvenilirliği hayat tarafından kanıtlanmıştı.TDKP-İÖ Türkiye proletaryasının öncü müfrezesi, canlı pratik içinde halkın gerçek önderi haline geliyordu

Bugün artık TDKP-İÖ,önderliği halk tarafından giderek daha fazla kabul edilen,siyasetleri ve sözü daha fazla dinlenen bir örgüt durumundadır.

Bugün artık TDKP-İÖ,devrimci demokrat hareketleri yalpalama ve bocalamalarına rağmen giderek daha fazla etkilemekte, özellikle mücadele içinde pratikte onları kendi eylem çizgisine daha çok çekebilmektedir.

Bugün artık TDKP-İÖ,çizgisi, ideolojik berraklığı giderek daha fazla kabullenilen anti-parti grupların etkisini hemen bütünüyle kıran,tüm komünizm taraftarlarını hızla bünyesinde toplayan bir örgüt durumundadır.

TDKP-İÖ,faşizme,onu güçlendiren ve halkın ve devrimcilerin birliğinin ve mücadelesinin gelişmesinin önünde barikatlar kuran reformizme, her türden revizyonizme karşı komprador burjuvazi ve toprak ağalarına,onların devletine karşı yeni bir mücadele yılını gösteriyor. 1979'un kazandırdığı tecrübelerle,1980, mücadelenin daha da keskinleşeceği ama daha da azimle yürütüleceği bir yıl olacaktır. 1980, burjuvaziye karşı sosyalizm mücadelesinin gelişeceği bir yıl olacaktır.

1979: Devrim dalgasının yükseldiği bir yıl

1979'da EGEMEN SINIFLAR HALK ÜZERİNDEKİ EKONOMİK VE SİYASİ SALDIRILARINI ARTIRDILAR.ZAM VE ZULÜM TEDBİRLERİ BİRBİRİNİ İZLEDİ. SIKIYÖNETİMLE, BASKILARLA KİTLELERİN MÜCADELESİ EZİLMEK, BUHRANIN YÜKÜ BÜTÜNÜYLE İŞÇİ VE EMEKÇİLERİN SIRTINA YIKILMAK İSTENDİ. KÜRT ULUSU ÜZERİNDEKİ BASKILAR ARTIRILDI. FAŞİST CİNAYET ODAKLARI BİNLERCE DEVRİMCİYİ VE EMEKÇİYİ KATLETTİLER.AMA HİÇ BİR TEDBİR VE EGEMEN SINIFLARIN HİÇBİR BASKI VE SALDIRISI İŞÇİ SINIFININ VE EZİLEN HALK KİTLELERİNİN, HALK GENÇLİĞİNİN FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞI MÜCADELESİNİ DURDURMAYA YETMEDİ.

1979 yılı içinde egemen sınıfların halk üzerindeki baskı ve terörü arttı. Bunların başında da sıkıyönetim gelmektedir.

HALKIN KURTULUŞU

1 Mayıs 1979 bütün ülke çapında devrimci komünist hareketin önderliğinde kutlandı

Türkiye bir yılı daha geride bıraktı.

1979, bütün kapitalist ve revizyonist sistemde olduğu gibi, Türkiye'de de kapitalizmin genel ekonomik ve siyasi buhranının derinleştiği,devrim ile karşı-devrim arasındaki çatışmanın arttığı bir yıl oldu. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları ve onların siyasal iktidarı, kapitalizmin istikrarını sağlamak, buhranı emekçi halk kitlelerinin sırtına bindirmek ve işçi ve emekçilerin egemen sınıfların ekonomik ve siyasi saldırılarına karşı, faşist diktatörlüğe karşı yükselen demokrasi mücadelesini bastırmak için her türlü yönteme başvurdular. İşçiler, köylüler, memur ve öğretmenler ve halk gençliği ise daha iyi yaşama koşulları için ekonomik ve siyasal taleplerini gerçekleştirmek için mücadele barikatlarına atıldılar,devrim dalgası ilerledi.Faşist diktatörlüğün baskı ve terörü kitlelerin anti-faşist demokrasi mücadelesini durduramadı.

1979 ülkemizde devrim dalgasının yükseldiği, karşı-devrimin saldırı ve terörünün arttığı bir yıl oldu.

EGEMEN SINIFLARIN EKONOMİK VE SİYASİ SALDIRILARI

Egemen sınıfların kitlelere yönelik ekonomik ve siyasal saldırılarının artması, 1978 sonunda ilan edilen sıkıyönetimin 1979 yılı içinde de genişletilerek sürdürülmesi, faşist cinayet mangalarının devrimcilere ve emekçilere yönelik saldırı ve katliamlarının artması,iflas eden reformist CHP hükümetinin faşist AP hükümeti ile değiştirilmesi, zam, zulüm, devalüasyon, işçi ücretlerinin düşürülmesi,tarım ürünlerinin taban fiyatlarının düşürülmesi vb. gibi tedbirlerinin birbirini izlemesi vb. vb. şeklinde kendini gösterdi.

Komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının 1978 yılı sonunda ilan ettikleri sıkıyönetim, 1979 yılı içinde 6 ili daha kapsayacak şekilde genişletildi ve sıkıyönetim kapsamına alınan il sayısı 13'den 19'a çıkarıldı. Egemen sınıflar sıkıyönetim aracılığıyla, işçi grevlerini yasakladı, emekçi kitlelerin ve halk gençliğinin kazandığı siyasal mevzilerini bütünüyle yok etmeye çalıştı, binlerce devrimci ve emekçi gözaltına alındı, yüzlerce devrimci, polis ve jandarma tarafından katledildi. İşkence merkezleri daha hızlı çalıştırılmaya başlandı. Birçok devrimci ve yurtsever işkence tazgahlarında katledildi. Kürt ulusu üzerindeki baskı ve katliam artırıldı.Kürt bölgelerinde halka gözdağı vermek için seri tatbikatlar yapıldı. Mardin'de olduğu gibi Kürt köylüleri jandarmalar tarafından kurşuna dizildi.Yoksul Kürt köylülerinin toprak ve özgürlük mücadelesi sıkıyönetim güçleri tarafından bastırılmaya çalışıldı. Ülke çapında onlarca kitle örgütünün kapısına kilit vuruldu.Büyük şehirler ve Kürt bölgeleri sıkıyönetimin işgaline uğradı. 1 Mayıs'ta sıkıyönetim güçleri ülkede tam bir işgal ordusu görünümüne büründü. İstanbul'da sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Sıkıyönetim bölgelerinde okullar, işyerleri ve bütün fabrikalar kışlaya çevrildi. Başta gazetemiz Halkın Kurtuluşu olmak üzere birçok devrimci ve anti-faşist yayın organı sıkıyönetimce yasaklandı ve birçok sayısına el kondu.

MHP, ÜGD, MİT ve Kontr-gerilla gibi faşist diktatörlüğün özel cinayet odakları sıkıyönetimin terörü ile birlikte cinayet ve katliamlarına hız verdiler. Birçok devrimci ve emekçi faşist kurşunların hedefi oldu.Faşist katil sürüleri İstanbul Bayrampaşa'da, Beşiktaş'ta,Kayseri'de vb. olduğu gibi birçok yerde kitle katliamları düzenlediler.1979 yılı içinde faşist diktatörlüğün özel ve resmi cinayet odakları tarafından katledilen devrimci, ilerici ve emekçilerin sayısı 2500'e yükseldi.

Faşist cinayet odaklarının yüzleri bütünüyle açığa çıktı.Egemen sınıfların bütün sözcüleri ve faşist diktatörlüğün bütün savunucuları faşist katillerin ve örgütlerin üzerine kol kanat gerdiler. Başta reformist CHP olmak üzere bütün gericiler MHP vb. gibi faşist örgütleri kurtarmaya çalıştılar. Sıkıyönetim Mahkemeleri Kars'ta ve Maraş'ta olduğu gibi katillikleri belgeleri ile birlikte ispat edilmiş olan faşist canileri serbest bıraktılar.MİT ve Kontrgerilla, Abdi İpekçi'nin katilini Maltepe Askeri Cezaevi'nden herkesin gözünün önünde tahliye etti. Faşisd diktatörlük MİT, MHP vb. gibi faşist örgütlerin yanında,hizipçi faşistler, Apocular, TİKP vb. gibi çeteleri de halkın demokrasi mücadelesinin üzerine sürdü. Bu faşist çeteler tıpkı, MİT, TİT, ETKO gibi faşist çeteler gibi birçok devrimciyi katletti.

Egemen sınıflar, 1978 yılında olduğu gibi 1979 da da kapitalizmin derinleşen buhranını bütünüyle işçilerin ve emekçilerin üzerine yıkmaya, sömürü ve talanlarını artırmaya ve emperyalist akbabalara yeni soygun kapıları açmaya çalıştılar.Bunun için işçi ücretlerini düşürdüler,tarım ürünleri taban fiyatlarını düşük tuttular,birçok temel tüketim maddelerine yüksek oranlı zamlar yaptılar, emperyalist tekellerin IMF kanalıyla dayattığı direktifleri bütünüyle uyguladılar,TL'nin değerini ve halkın satın alma gücünü düşürdüler.Ülkemiz 1979 yılı içinde emperyalist sisteme ve ABD'nin savaş arabasına daha çok bağlandı. Sosyal-emperyalistlere yeni sömürü imtiyazları verildi.

Faşist diktatörlüğün sıkıyönetim vb. araçlarla Kürt ulusu üzerindeki baskı ve terörü 1979 yılı içinde de arttı.

Devrimci komünist hareketin faşist diktatörlüğe ve onun bütün saldırı ve baskılarına karşı mücadelede anti-faşist halk güçlerinin birlik olması çağrısı ülke çapında yankı buldu.Devrimci Yol'un ülke çapında merkezi eylem birliğine yanaşmamasına ve Kurtuluş'un tabanını sürekli revizyonizme doğru çekmesine karşın, anti-faşist güçler arasında faşist diktatörlüğe karşı mücadelede güç ve eylem birliği ülkenin dört bir köşesinde hayata geçti. Ortayolcu şeflerin bölücü ve engelleyici tavırlarına karşın, devrimci ve anti-faşistler birçok alanda faşist saldırı ve baskılara karşı mücadelede HALKIN KURTULUŞU taraftarı devrimcilerle eylem birliği yaptılar.

Bunun en somut örneğini 1 Mayıs 1979'da yaşadık. Devrimci Yol ile Halkın Kurtuluşu bütün ülke çapında 1 Mayıs kutlamalarında eylem birliği yaptı. İzmir'deki 1 Mayıs kutlamalarına Kurtuluş da katıldı.

Ayrıca Halkın Kurtuluşu taraftarlarının doğru tutumu nedeniyle Devrimci Yol'ün ve Kurtuluş'un tabanı birçok yerde anti-faşist eylem birliklerine katıldı. Buna karşın Devrimci Yol'u çıkaran arkadaşlar 1979 yılı boyunca ülke çapında ve merkezi bir eylem birliğine yanaşmamakta ısrar ettiler.Kurtuluş ise sürekli olarak TKP revizyonistlerine kur yapmakla ömür törpüledi.Anti-faşist demokrasi mücadelesinin gelişmesinin ve devrimciler arasındaki güç birliklerinin gerçekleşmesinin önüne sürekli barikatlar kurdu. İzlediği siyasi çizgi ve mücadele çizgisi ile revizyonizmi ve faşizmi güçlendirdi. Kadroları ve kitleler arasında sahte reformist hayaller yaymaya çalıştı.Kurtuluş 1979 yılı boyunca revizyonizme köprü oldu.

TKP, TİP, TSİP ve TİKP gibi sosyal-faşist mihrakların gerçek sınıf nitelikleri ve karşı-devrimci yüzleri 1979 yılında daha da belirgin olarak ortaya çıktı. Onlar sınıf mücadelesinin ve devrim ile karşı-devrim arasındaki çatışmanın arttığı 1979 yılı içinde bütünüyle faşist diktatörlüğü desteklediler, sıkıyönetime övgüler dizdiler, CHP reformizmin kuyruğundan ayrılmadılar, seçimlerde sıkıyönetimi meşrulaştırmaya ve faşist diktatörlüğü aklamaya çalıştılar,faşist diktatörlüğün ve egemen sınıfların birer aletleri olduklarını daha somut bir biçimde ortaya koydular. TKP son olarak AP ve MSP içindeki faşist kanatlara işbirliği çağrısı yaptı.TİKP ise 1979 yılında faşist diktatörlüğün tam bir piyonu olarak görev yaptı.

1979 yılı şu gerçeği bir kez daha herkesin gözüne sokarcasına gösterdi ki, revizyonist mihraklar demokrasi mücadelesinin en büyük düşmanlarından biridir ve onlara karşı mücadele etmeden faşizme karşı mücadele edilemez.

1979 yılı içinde egemen sınıfların ve emperyalistlerin hizmetindeki hükümetler onlarca işçi grevini yasakladı veya erteledi. Yargıtay aldığı yeni kararlarla işçi sınıfının kazanılmış bazı haklarını daha gasbetmeye çalıştı. Patronlara sınırsız lokavt hakkı tanıyan kararlar aldı.Komprador patronların kârları 1979 yılı içinde daha da arttı. Kâr oranları 1978 yılının üzerine çıktı.Komprador burjuvazi ve emperyalist tekeller 1979 yılında altın yıllarını yaşadılar. İhracatta vergi iadesi oranları yükseltildi ve yeni mallar bu uygulamanın kapsamına alındı. Toptanca ve perakendeci kâr oranları artırıldı.

1979'da 14 Ekim Kısmi Senato ve Milletvekili Ara Seçimleri,sıkıyönetim koşulları altında ve faşist diktatörlüğün baskı ve saldırılarının yoğunlaştığı bir ortamda yapıldı. Egemen sınıflar seçimlerle sıkıyönetimi meşrulaştırmak,faşist diktatörlüğün baskı ve saldırılarını gizlemek istediler. Kitlelerin yükselen demokrasi mücadelesini engellemek,onu parlamentonun gerici kanallarına akıtmak istediler. Bütün gericiler seçimlerle ve sıkıyönetim sopası ile kitlelerin demokrasi mücadelesini engellemede birleştiler.Her bir gerici mihrak tek tek ve birlikte halkı sandık başına koşmaya çağırdı. Fakat işçi ve emekçilerin bir bölümü, TDKP-İÖ'nün ve diğer bir kısım anti-faşist güçlerin çağrısına uyarak sandık başına gitmedi ve gericiliğin yüzünü açığa çıkardı. Seçimlere gerçek katılma oranı gericiliğin bütün yaygarasına karşın % 55 oldu . Seçimlerle reformizmin iflası belgelendi. Faşist partiler oy oranlarını artıramadılar. Revizyonistlerin egemen sınıfların aletleri olduğu ve kitleler arasında tecrit oldukları seçimlerle bir kez daha belgelendi.

Seçimler sonrasında reformist CHP hükümeti istifa etti. Onun yerine faşist AP hükümeti kuruldu. Şimdi CHP reformistlerinin başlattığı politikayı faşist Demirel hükümeti sürdürüyor. Başta yeni baskı tedbirleri yasa tasarısının yasalaştırılması çalışmaları olmak üzere, Demirel hükümeti yeni ekonomik ve siyasi saldırılarla halkın demokrasi mücadelesini bastırmaya ve buhranın bütün yükünü emekçilerin sırtına yıkmaya çalışmaktadır.

DEMOKRASİ MÜCADELESİ İLERLEDİ

Fakat ne faşist katliamlar,ne sıkıyönetimin baskı ve terörü ve ne de revizyonizmin ve reformizmin yaydığı sahte hayaller işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin yükselen anti-faşist demokrasi mücadelesini durduramadı. Kitlelerin direnişi bütün ülke çapında ve bütün alanlarda grev, direniş,boykot, protesto gösterisi vb. biçimlerinde yaygınlaştı ve yoğunlaştı. Egemen sınıfların ve onların katliam şebekelerinin sistemli saldırısına karşın işçiler, emekçiler ve halk gençliği, proleter devrimci hareketin önderliğinde ve diğer bazı anti-faşist güçlerin de katılması ile var olan mevzilerini çoğu yerde korudular,bu mücadele içinde yeni haklar kazandılar.

Sıkıyönetim baskı ve saldırısına ve faşist diktatörlüğün bütün güçlerini harekete geçirmesine karşın işçi direnişleri açısından en hareketli yıl oldu.Reformist ve revizyonist sendika ağalarının baskı ve ihanetleri ve reformist hükümetin sahte hayalleri işçi direnişlerinin önüne geçemedi.İşçi sınıfımız reformist hükümet ile Türk-İş'in faşist sendika ağaları arasında 1978 yılında imzalanan Toplumsal Anlaşma çemberini yardı.

Özellikle Türkiye Kürdistanı'nda yoksul köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesi gelişti. Yer yer toprak işgalleri oldu. Küçük üretici köylülüğün tekellere ve devlete karşı hoşnutsuzluğu arttı. Memur,mühendis ve öğretmenlerin ülke çapında yer yer direnişleri görüldü.

Halk gençliğinin ve özellikle öğrenci gençliğin faşist-feodal eğitime karşı demokratik ve özerk üniversite ve demokratik lise için yürüttüğü mücadele yeni ve ileri boyutlar kazandı.Okullardaki direniş ve boykotlar bütün ülke çapında yaygınlaştı.Boykot ve direniş olmayan okul kalmadı. Okulların birer askeri kışlaya çevrilmesine karşı ve sivil ve resmi faşist odakların saldırısına karşı üniversite ve orta dereceli bütün öğretim kurumlarında öğrenci gençliğin yükselen anti-faşist mücadelesi durdurulamadı.

Ve daha da önemlisi, bütün halkın ülke çapındaki anti-faşist demokrasi mücadelesi sıkıyönetimin yasak zincirini ve barikatlarını aştı.Birçok yerde yasa dışı kitle eylemleri yeni boyutlar kazandı. Kitlelerin mücadelesi karşısında sıkıyönetimin yasak ve barikat zincirleri parçalandı. Mücadele bazı alanlarda yer yer barikat savaşlarına, sokaklarda silahlı çatışmalara dönüştü. Sıkıyönetim, onun baskı ve terörü ve faşist cinayet odaklarının saldırı ve katliamları yükselen demokrasi mücadelesini durdurmaya yetmedi.Sıkıyönetim ilan edilir edilmez birçok yerde kitle direnişleri (okullarda, işyerlerinde) ve protesto gösterileri (Dersim,İzmir vb.) oldu.Gençliğin merkezi kitlevi örgütü YDGF'nin kapatılması üzerine ülkenin birçok yerinde protesto gösterileri yükseldi. Uşak'ta halk faşist katilleri protesto etmek için yürüyüş düzenledi. Adana'da halk ve gençlik zam ve zulüm tedbirlerini protesto etmek için 21 Mart'ta yasa dışı bir gösteri düzenledi. Ve hepsinden önemlisi de 1 Mayıs sıkıyönetimin yasaklamasına,reformist hükümetin ve faşist partilerin tehditlerine ve revizyonistlerin ve her türden sendika ağasının baskısına karşın devrimci komünist hareketin önderliğinde ve diğer bazı anti-faşist güçlerin de katılması ile bütün ülke çapında kutlandı. Kutlamalara katılan yüzbine yakın devrimci ve emekçi sıkıyönetimin yasak zincirini parçaladı,faşizme karşı mücadele barikatlarına atıldı. Başta Ankara, Antep, Adana vb. olmak üzere özellikle sıkıyönetim bölgelerinde 1 Mayıs TDKP-İÖ'nün çağrısı üzerine ve onun önderliğinde militan bir şekilde ve yasa dışı olarak kutlandı. Adana'da 29 Eylül'de, Ankara'da 11 Ekim'de barikatlar kuruldu,sıkıyönetime karşı silahlı sokak savaşları verildi. İstanbul'da seçim öncesinde birçok yerde devrimci ve emekçilerin katıldığı yasa dışı protesto gösterileri yapıldı. 9 Aralık'ta faşist diktatörlüğün İstanbul'daki gövde gösterisi sökmedi. Devrimciler ve emekçiler sıkıyönetimin baskı ve yasak zincirini parçaladı. 4, 5, 6 Aralık'ta Adana'da sıkıyönetimin saldırıları geriletildi. Bütün bu eylemlere ve barikat savaşına dönüşen silahlı sokak savaşlarına TDKP-İÖ önderlik etti.

1979 yılı içinde birçok alanda emekçi halkın sivil ve resmi faşist cinayet odaklarına karşı anti-faşist mücadelesi gelişti ve yeni boyutlar kazandı.Halk bazı alanlarda faşist canileri mahalle, okul, işyeri ve fabrikalardan söküp attı.Faşistler bazı şehirlere, ilçelere,köy, kasaba, mahalle ve üretim alanlarına giremez oldu. Faşist Türkeş bazı şehirlerden kovuldu.Halk bu mücadele içinde faşistlere karşı mücadele etmek için Halk Komiteleri kurdu ve silahlandı.

Bütün bu gelişmeler içinde yeni mücadele biçimleri doğru ve devrimci komünist hareketin önderliğinde yeni örgüt biçimleri -kitle örgütleri- inşa edildi, var olan geliştirildi.

Yeni mücadele biçimlerinin başında yasa dışı gösteriler,yasa dışı direniş ve işgaller, barikat savaşları ve silahlı sokak çatışmaları gelmektedir.

Yeni kitle örgütlerinin başında ise sınıf sendikalarının bir biçimi olarak doğan ve bir mücadele ve sınıf örgütü olan DSM'ler gelmektedir. 1979 yılı içinde DSM'ler birçok alanda yaygınlaştı ve burjuva sendikalarına karşı gerçek bir sınıf sendikası olarak doğup gelişti,binlerce işçiyi saflarında topladı. Devrimci Demir-İş 1.Kongresini yaptı ve bazı yerlere temsilcilikler açtı.Öğretmenlerin,memurların,mühendislerin kitlevi örgütleri (YDÖ memur birim örgütleri ve YDM'ler, YDMM'ler) yeni biçimler aldı ve daha geniş kitleleri saflarında topladı.Gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist kitlevi örgütleri (YDGD'ler) birçok alana yayıldı ve saflarını genişletti. Birçok alanda gençliğin birim örgütleri kuruldu. Bazı alanlarda anti-faşist kadın örgütlerinin kurulmasına ve temellerinin atılmasına başlandı.

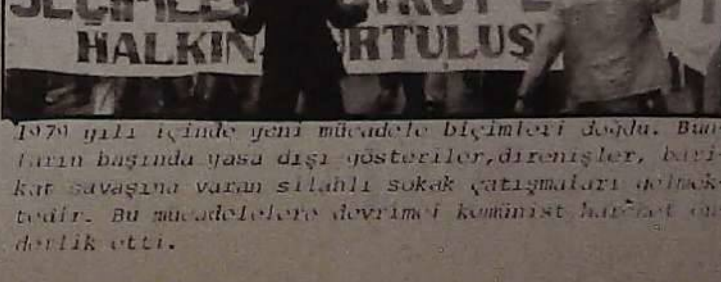

1979 yılı içinde yeni mücadele biçimleri doğdu. Bunların başında yasa dışı gösteriler,direnişler, barikat savaşına varan silahlı sokak çatışmaları gelmektedir. Bu mücadelelere devrimci komünist hareket önderlik etti.

24 Aralık eylemleri ve revizyonizmin karşı-devrimci özü

24 ARALIK GÜNÜ KİTLELERİN GERİCİLİĞE KARŞI AYAĞA KALKACAĞINI VE MÜCADELENİN YÜKSELECEĞİNİ SEZEN TKP'Lİ HAİNLER, KİTLE MÜCADELELERİNİ ENGELLEMEK VE BALTALAMAK İÇİN TÜM GÜÇLERİYLE HAREKETE GECTİLER.

ÖĞRETMEN BOYKOTUNU KIRAN, ETKİNLİĞİ ALTINDA TUTTUĞU SENDİKA AĞALARI ARACILIĞIYLA İSCİ GREVLERİNİ ENGELLEYEN, KİTLELERİN DİKTATÖRLÜĞÜN GÜÇLERİYLE GÖĞÜS GÖĞÜSE ÇATISMALARINI "MACERACILIK" OLARAK NİTELEYEN TKP'Lİ REVİZYONİSTLER SAHTE BİR BİCİMDE EYLEMLERE SAHİP ÇIKMAYA CALIŞTILAR.

TKP'Lİ REVİZYONİSTLERİN SOSYALİZM ADINA YAPTIĞI YAYGARALARLA ALDATILAN İNSANLAR, BU KARŞI-DEVRİMCİ SAFLARI TERK EDİN, DEVRİM CEPHESİNDE YER ALIN.

Gerici egemen sınıflara ve faşist diktatörlüğe karşı emekçi kitlelerin yükselen mücadelesi her türden revizyonizmin içyüzünü açığa çıkarıyor.Başta TKP'li revizyonistler olmak üzere tüm revizyonistler, açık veya üstü kapalı bir şekilde kitle mücadelesinin karşısına geçip bugünkü ekonomik ve siyasi sistemi savunuyor,tüm güçleri ile faşist diktatörlüğü yaşatmaya çalışıyorlar. Ellerinden geldikçe faşist devlete yönelen kitle mücadelesinin hedefini saptırmaya yelteniyorlar. 24 Aralık eylemleri bu söylediklerimizin somut kanıtını teşkil etmektedir. Özellikle TKP'li revizyonistler Kahramanmaraş katliamının ve sıkıyönetim ilanının yıldönümünün sessizce geçirilmesini amaç haline getirdiler. Kitlelerin nefretinin ve tepkisinin gerici egemen sınıflara ve faşist diktatörlüğe yönelmemesi için var güçleriyle kitlesel eylemlerin karşısına geçip kitleleri dağıtıp,parçalamaya yeltendi.1 Mayıs'da olduğu gibi,el altından sıkıyönetim komutanlarıyla anlaşarak kitleleri aktif mücadeleden alıkoymaya çalıştı.

24 Aralık günü gericiliğe karşı kitlelerin ayağa kalkacağını ve mücadelenin yükseleceğini sezen TKP'li revizyonistler,eylemleri baltalamak için ellerindeki araçları seferber ettiler. Kitle mücadelesini ezmek ve pasifize etmek amacıyla hareket eden TKP'liler,24 Aralık öncesi yoğun bir şekilde sendika ve dernek ağalarını biraraya getirip, sözde "eylem birlikleri" oluşturmayı da ihmal etmediler.TKP'lilere göre, sendika ve dernek ağaları arasındaki "eylem birlikleri" tekellere,faşist saldırılara karşıydı. Oysa olaylar, revizyonist,reformist sendika ağaları arasında kurulan birliklerin,halkın mücadelesini ezmeye yöneldiğini gösterdi."Eylem birliği"ne giren revizyonist reformist sendika ağaları kitlelerin eyleme girmesini önlemek amacıyla bir araya geldiler.Ve 24 Aralık'da daha güçlü kitle eylemlerinin oluşmasının önünde yer aldılar.

Kitleleri uyutmak için sözde DGM ve yürürlüğe koyulması düşünülen diğer faşist yasalara karşı kampanya açtılar.Oysa her gün, her saat DGM'lerin yapacağının bin katını sıkıyönetim yerine getiriyor. Bu faşist uygulamaları gözardı edip ve sanki Türkiye güllük gülistanlıkmış gibi,sözde ileri hedeflere doğru kitleleri yönlendirmeye yelteniyorlar. TKP'li revizyonistlerin DGM'ye karşı açtıkları sahte kampanyanın amacı kitlelerin sıkıyönetime ve faşist diktatörlüğe karşı somut eylemlerini engellemeye yönelmiştir. Kitlelerin dikkatini DGM'le doğru çekerek, sıkıyönetimin faşist uygulamaları yoğunlaştırmasının zeminini yaratıyor. Revizyonist TKP'nin tek amacı kitleleri somut eylemden caydırmaktır. Yarın DGM yürürlüğe girdiğinde de bunlar kitleleri bu sefer de sözde başka taleplerle oyalayıp, eyleme girmekten alıkoyacaklardır.TKP'nin durmadan yaptığı budur.

TKP revizyonistlerinin yükselen kitle mücadelesi karşısında açığa çıkan taktikleri,sözde kitle mücadelesinden yana görünmek ama kitle eylemleri gündeme geldiğinde de sahtekarlık ve hilelerle kitleleri eylemden alıkoymaktır. Bunu da beceremediklerinde kitle mücadelesinin gelişip, genişlemesini engellemektir. TKP'nin bu taktiği her somut eylemde açığa çıkıyor.

24 Aralık eylemlerinde TKP'lilerin revizyonist taktikleri bir kez daha pratikte kendisini gösterdi. İlk önce karşı-devrimci TKP "provokasyon yaygaraları" ile 24 Aralık öncesi faşist diktatörlüğe karşı yönelen kampanyaların karşısında yer aldı. Etkiledikleri yığınların eyleme girmemesi için tüm tedbirleri aldılar.Özellikle faşist diktatörlüğün yardımıyla etkinliklerini kurdukları fabrikalarda bu tedbirlerini daha da pekiştirdiler.Eyleme girmeyeceklerine dair, sıkıyönetimin faşist komutanlarına teminat verdiler. TÖB-DER'in genel boykot çağrısının karşısında yer aldılar. Öğretmenlerin boykota girmemesi için yoğun çaba harcadılar. Fakülte ve yüksekokullarda ise son günlerde çok matah birşeymiş gibi reformizme dört elle sarılan kitle mücadelesinin gelişip, genişlemesine engel olmaya özen gösteren D.Sol, Kurtuluş ve birçok yerde de Devrimci Yol hareketlerini de yanlarına alarak öğrencilerin 24 Aralık'da okullara gelmemesini sağladılar. Pasif boykotlarla kitlesel ve güçlü gösterilere engel oldular.Boykotların tüm faşist baskılara rağmen miting ve gösterilere dönüşmesini önlediler. Ülkenin dört bir yanında aynı taktikleri izleyen TKP,buna rağmen 24 Aralık'ta,tüm revizyonist ve reformist engelleri aşarak gerici egemen sınıflara,faşist diktatörlüğe ve sıkıyönetimin her türlü baskısına karşı ayağa kalkan işçilerin, öğrencilerin, memurların, esnafın, gecekondu halkının demokrasi mücadelesine sahip çıkmaya yeltenmektedir.Oysa, herkesin bildiği gibi,24 Aralık'ta ayağa kalkan kitlelerin bulunduğu yerler, revizyonistlerin ve özellikle TKP'lilerin etkin olamadığı,etkinliklerinin kırıldığı fabrikalar,okullar, mahalleler ,semtler, iller ve ilçelerdir. Buna karşı halihazırda faşist diktatörlüğün yardımıyla TKP revizyonistlerinin etkin olduğu yerlerde kitlesel direnişlerin ve eylemlerin olmadığı da ortadadır.

TKP'liler, kitlelerin eyleme girmesini engelledikleri gibi,faşist diktatörlüğün güçleriyle göğüs göğüse çarpışan kitle eylemlerini açıkça provokasyon olarak suçladılar.

Tüm bunlara rağmen TKP'li revizyonistler adice "kitleleri görün kitleleri" diye yaygara koparabilmekteler.Oysa, ayağa kalkan ve görülmesi gereken kitlelerin içinde TKP'li revizyonistlerin etkinliği yoktur.Ve TKP'lilere rağmen bu kitleler ayağa kalkmıştır.Bu söylediklerimizin tersi olsaydı, TKP'lilerin ve her türden revizyonistin etkin olduğu yerlerde güçlü kitlesel eylemlerin yapıldığına şahit olurduk.

TKP'liler,"eylemsizliğe" karşı oldukları izlenimini yaratmak için 24 Aralık eylemlerine sahip çıkmaya yelteniyorlar.TKP'li revizyonistlerin etkin olduğu Maden-İş, Bank-Sen Bay-Sen, Petkim-İş gibi sendikaların bulunduğu fabrikalarda işçilerin greve gitmediği açıkça ortadadır. Bununla birlikte TKP'nin elindeki TÖB-DER şubelerinin hiçbirisi aktif olarak ve çoğunlukla 24 Aralık genel öğretmen boykotuna katılmadılar.İGD'li şarlatanları ortalığa salıp, gözboyamadan başka TKP'liler hiçbir şey yapmadılar. Yapamazlardı.Çünkü 24 Aralık eylemleri faşist diktatörlüğü hedef alıyordu.Buna karşı çıkmak TKP'nin vazgeçemeyeceği bir şeydir.Çünkü TKP'liler tüm yaşamlarını faşist diktatörlüğe tabi kılmışlardır.

TKP'li hainler, faşist diktatörlüğün yardakçısı, ve uşağı olduklarını göz ardı etmeye özen gösteriyorlar. Sosyalizm adına aldattıkları insanların gözünü boyamaya, güya gericiliğe karşıymış gibi pozlara bürünmeye özen gösteriyorlar.Ama olaylar TKP ve İGD gibi sosyal-faşistlerin faşist diktatörlüğün ve düzenin savunucusu ve koruyucusu olduklarını somut olarak göstermektedir.

TKP'li revizyonistlerin sosyalizm adına aldattığı insanlara sesleniyoruz!

Bu revizyonistlerin gerçek yüzünü somut pratikte görüyorsunuz.Bunlar bugünkü soygun ve sömürü düzenine karşı olmadıklarını, her tavırlarıyla kanıtlıyorlar.TKP'nin sosyalizmle sömürünün ortadan kaldırılmasıyla ilgilerinin olmadığı açıktır. Bunun için karşı-devrimci TKP saflarını terk edin. Sömürünün,soygunun, her türlü baskının, faşizmin, faşist diktatörlüğün sona ermesini istiyorsanız gerçekten sömürüye, soyguna, faşizme ve kapitalizme karşı mücadele eden devrimcilerin saflarına katılın.TKP sizleri sömürü, soygun ve baskının aleti ve savunucusu haline getiriyor. 24 Aralık eylemleri bunun somut kanıtıdır. 24 Aralık eylemlerine TKP'nin nasıl katıldığına bakın. Revizyonizmden yakanızı sıyırarak somut gerçekleri görün.

Beklenen gelişme

Sınıf mücadelesinin bu kadar keskinleştiği,kitlelerin faşist diktatörlüğe karşı mücadelesinin bu kadar yoğunlaştığı bir ortamda, karşı-devrim cephesinde devrimcilerin gözden kaçırabileceği yeni bir gelişme oldu. Veya günlük gazetelerin sütünları arasına ve TRT bültenlerinin satırları arasına sıkışıp kalan bir haber fazlaca dikkat çekmedi. Bu kadar mücadele haberi arasında dikkatlerden kaçan bu gelişme, MHP faşistleri ile TİKP sosyal-faşistleri arasında kurulan diyalog ve bu iki faşist çetenin bir alanda biraraya gelmeleridir.

Bu biraraya geliş ve ortak bir platformda buluşma tam da Kahramanmaraş Katliamının birinci yıldönümünde gerçekleşti. Devrimciler ve emekçiler bütün ülke çapında Kahramanmaraş'taki 1978 faşist katliamını ve sıkıyönetimin ilanını protesto etmeye hazırlanırken, faşist diktatörlüğe,sıkıyönetimin baskı ve terörüne karşı direniş,boykot,grev vb.gibi eylem biçimlerini gerçekleştirmeye hazırlanırken, içlerinde TİKP sosyal-faşist çetesinin de olduğu bütün faşist ve gerici partilerin Maraş il yöneticileri Vali ve Emniyet Müdürü'nün de katıldığı bir toplantı yaptılar. Sıkıyönetim komutanının isteği üzerine gerçekleştirilen toplantıya AP,CHP,MSP ve TİKP gibi faşist ve gerici partilerin Maraş il yöneticileri katıldı. 21 Aralık 1979 tarihinde yapılan toplantının konusunu "Kahramanmaraş'ta asayişi sağlamak" ve de bu amaçla "siyasi partiler arasında işbirliğini gerçekleştirmek" oluşturuyordu.

Toplantıdan sonra yapılan açıklamada,toplantıya katılan siyasi partilerin "Kahramanmaraş'ta asayişin sağlanması ve bu amaçla işbirliği yapmaları konusunda tam bir görüş birliği içinde oldukları"belirtildi.

Yukarıda da söylediğimiz gibi, bu toplantı ve MHP ile TİKP arasında -diğerlerini artık saymıyoruz, çünkü onlar resmen TİKP çetesinin 'Milli Birleşik Cephesi'nin içine dahildir- tam da Kahramanmaraş'taki faşist katliamın birinci yıldönümünde gerçekleşti. Ve bir yıl önce MİT, Kontr-Gerilla ile birlikte Maraş halkını katleden MHP,TİKP ile ortak bir masaya oturarak 'işbirliği yapmak için tam bir görüş birliğine' vardı. MHP'nin ve TİKP'nin eli kanlı yöneticileri Valinin, Sıkıyönetim Komutanının, Emniyet Müdürünün, diğer gerici parti yöneticilerinin alkışları arasında el sıkıştılar ve işbirliği yapacaklarını açıkladılar.

Yani bütün gericiler, faşist elebaşılar, sivil ve resmi faşist cinayet mangalarının il yöneticileri Maraş halkına ve Maraş gençliğine karşı, katliamın birinci yıldönümünde resmen ve açıkça biraraya geldiler ve bunu da bir bildiri ile kamuoyuna açıkladılar.

TİKP şeflerine ve Aydınlık adlı paçavraya sorarsanız, böyle bir toplantının yapıldığı ya yalandır, ya TİKP bu toplantıya MHP'yi 'köşeye sıkıştırmak' için katılmıştır, ya da MHP'nin Maraş il yöneticileri 'demokrat ve liberal'dir. Ama kimseyi aldatacaklarını düşünmesinler. Çünkü,birinci olarak MHP ile işbirliği ve ortak bir platform etrafında buluşmak onlar için ne ilktir ve ne de son olacaktır. Bilindiği gibi daha önceden Bolu'da yaptıkları bir toplantıya MHP'yi çağıran bizzat kendileridir. Ayrıca bu yöndeki bir toplantı,içinde bulunduğumuz yılın ortalarında gene sıkıyönetim Komutanının çağrısı üzerine Gaziantep'te gerçekleşmişti. İkincisi ve daha da önemlisi, TİKP ile MHP arasında herhangi bir siyasi ayrılık yoktur,tam tersine, işbirliği bildirisinde de açıkça belirtildiği tam bir 'görüş birliği' vardır. Her ikisi de faşist diktatörlüğü ve komprador-feodal düzeni savunmakta, her ikisi de Amerikan emperyalistlerinin uşaklığını yapmakta ve her ikisi de demokrasi mücadelesini bastırmak için, doldurdukları boşlukla orantılı olarak, kitlelere , anti-faşist güçlere saldırmaktadır. MHP'nin TİKP'den farkı kendini emperyalistlere ve egemen sınıflara kabul ettirmiş olmasıdır.TİKP'nin MHP'den farkı ise egemen sınıflarla organik olarak bütünleşmiş olmasıdır ve 'sol' bir görünüm altında faaliyet göstermesidir.

Bunların dışında aralarında fazlaca bir farklılık yoktur. Onların birbirlerine,Aydınlık ve Hergün gazetelerine atıp tutmalarının nedeni, önlerine atılan kemiği paylaşma kavgasıdır. Ve TİKP'nin kendine anti-MHP süsü vererek demagoji ile güç toplamaya çalışmasıdır.

Hepsi bu kadar....

Fasişt katliamın suç ortağı:TİKP

Maraş katliamının ve sıkıyönetim ilan edilmesinin yıldönümünde işçilerin, emekçilerin ve halk gençliğinin ülke çapında faşist diktatörlüğe ve sıkıyönetime karşı başlattığı eylemlerini bütün gericiler ve onların borazanı basın-yayın organları 'anarşi', 'devlete karşı başkaldırma' vb. olarak göstererek karalamaya faşist diktatörlüğe hedef olarak göstermeye çalıştılar. Hızını alamayanlar hükümetin daha sert tedbirler alması gerektiğini, bunun bir parçası olarak da yeni baskı tedbirlerinin bir an önce yasalaşması gerektiğini söylediler.

Bunların başında TİKP sosyal-faşist çetesi ve onun günlük yayın organı Aydınlık gazetesi gelmektedir.

TİKP çetesinin eli kanlı şefleri 24 Aralık eylemlerinden sonraki ilk iki günde sözcüğün gerçek anlamı ile kükrediler. 25 ve 26 Aralık tarihli paçavralarında ülke çapında proleter devrimcilerin önderliğinde gerçekleştirilen direniş,boykot ve grev eylemlerini 'halka karşı eylemler', 'anarşi', 'TKP yörüngesinde eylemler', 'MHP'nin ve Sovyetlerin işine yarayan eylemler' vb. vb. olarak karalamaya çalıştılar,'Cumhurbaşkanının başkanlığında bütün siyasi parti ve kuruluşları anarşiye karşı birliğe' çağırdılar.Tıpkı sıkıyönetimin eli kanlı paşaları gibi, geniş halk kitlelerinin katıldığı eylemleri, 'bir avuç anarşistin kışkırttığı küçük ve normal öğrenci' eylemleri olarak lanse etmeye çaba gösterdiler.Faşist diktatörlüğün militarist güçlerini göklere çıkardılar, askeri ve halkı karşı karşıya getirdikleri için 'kışkırtıcılara' küfürler yağdırdılar. TİKP'nin eli kanlı çeteler kurmayı yayınladığı basın açıklamasında, "dar grupların zorbalığa dayanarak tezgahlanan bu tür eylemler bir yandan Rusya'nın ülkemizde kargaşalık çıkarma siyasetine,diğer yandan MHP'nin devlet kuvvetlerini ve hükümeti halkın üzerine sürme amacına hizmet etmektedir" fetvasını verdi.

Aslında TİKP faşist kurmayının bu bildirisi ve 24 Aralık eylemleri üzerine bu denli kükremesi o denli yadırganacak bir durum değildir. İşçiler ve emekçi kitleler bir AP'nin, bir CHP'nin, bir MHP'nin tavrını ve politikasını nasıl yadırgamıyorlarsa, TİKP çetesinin bu tutumunu da yadırgamamaktadır artık.Ama Aydınlık adlı paçavranın 25 ve 26 Aralık tarihli sayılarının sadece başlıklarına ve sayfalarının düzenlenmesine dahi şöyle kabaca bir göz atanlar dahi, bu gazetenin bugüne kadar bu tip eylemler karşısında izlediği tavrın bir üst düzeyde yansıdığını göreceklerdir. Bu kez eli kanlı çeteler kurmayı tıpkı Demireller,Türkeşler gibi korku ve dehşetle karışık bir ruh hali içinde devrimcilere ve emekçilere ağızlarından salyalar akıtarak saldırmaktadır.

24 Aralık eylemleri nasıl bir özeliğe sahiptir ki, onları bu kadar korku ve dehşete düşürmüştür ve kursaklarındaki bütün salyaları dışarı akıtmalarına neden olmuştur?

KORKUNUN NEDENİ

Çünkü 24 Aralık eylemleri tam anlamıyla siyasi nitelikte eylemlerdir ve bizzat faşist diktatörlüğe,sıkıyönetimin baskı ve terörüne ve faşist cinayet odaklarına karşı yönelmiştir. TİKP ise faşist diktatörlüğün bir parçasıdır,sıkıyönetimin baş destekçisidir, faşist cinayet odaklarının küçük bir eklentisidir. Onun için de faşist diktatörlüğe,onun militarist-bürokratik kurumlarına yönelen her hareket bizzat faşist devleti ve komprador-feodal düzeni hedef almış demektir ve bu bizzat TİKP nin varlık nedeninin ortadan kalkması ile eş anlamlıdır.

Çünkü 24 Aralık eylemleri, bütün ülke çapında gerçekleşmiştir ve eylemlere geniş işçi ve emekçi kitleleri katılmıştır. Eylemler aynı zamanda geniş emekçi kitlelerin reformizmin ve revizyonizmin etkinliğinden daha büyük ölçüde kurtulduğunu, reformizmin ve revizyonizmin giderek daha çok tecrit olduğunu göstermektedir. Bu ise gericiliğin zayıfladığının, kitlelerin daha çok devrime yöneldiğinin bir göstergesidir.Gericiliğin birleşmesinin, güçlenmesinin en hareketli savunucusu TİKP, elbette revizyonizmin ve reformizmin tecrit olması karşısında göklere fırlayacaktır.

Çünkü 24 Aralık eylemleri ile işçiler, emekçiler ve halk gençliği faşist cinayet odaklarından hesap soracaklarını, MHP,MİT ve Kontr-gerilla'yı dağıtacaklarını bir kez daha dosta, düşmana göstermişlerdir. Ve sivil ve resmi faşist cinayet mangalarının üzerine yürümüşlerdir.Bu ise faşist devletin zayıflaması, faşist devlet kurumlarının güçsüzleşmesi,egemen sınıfların siyasal iktidarının sarsılması demektir.Varlığını faşist devletin yaşamasına bağlamış, "anti-faşist" görevleri sıkıyönetim komutanlarına ve faşist AP hükümetine devretmiş bir karşı-devrimci çetenin, elbette, başka türlü bir tutum takınması beklenemez.

Ve çünkü 24 Aralık eylemleri ile demokrasi mücadelesinin eriştiği boyutlar gözler önüne serilmiştir.Kitlelerin demokrasi mücadelesi faşist diktatörlüğe, egemen sınıflara,gericiliğe korku ve dehşet salmıştır.TİKP ise demokrasinin, demokrasi mücadelesinin can düşmanıdır.

İşte bunun için TİKP çetesinin eli kanlı şefleri bu denli korku ve dehşete düşmüşler ve salyalarını bütünüyle boşaltmışlardır. Faşist cinayet odaklarını, Maraş'taki faşist katliamın birinci yıldönümünde protesto eden emekçi kitlere ağız dolusu küfürlerle saldırarak,faşist katliamın suç ortakları olduklarını bel gelemişlerdir. Bu yetmezmiş gibi bir de, Maraş'ta MHP'nin eli kanlı katilleri ile aynı masaya oturarak 'görüş birlikleri'ni dile getirmişler ve devrim şehitlerinin henüz soğumamış cesetleri üzerine basarak el sıkışmışlardır.

AĞIZDAKİ SAKIZ TKP'NİN DEVRİMCİLİĞİ

Aydınlık sayfalarını karıştıranlar, sürekli olarak her eylemin TKP'ye mal edildiğini, TKP'nin sürekli olarak devrimci gibi lanse edildiğini göreceklerdir.

Gazetemizde Aydınlık'ın bu demagojisi üzerinde ve böyle bir demagoji ile Aydınlık şeflerinin hangi amaca hizmet ettikleri üzerinde bugüne kadar birçok kez durduk.

Ama 24 Aralık eylemi,TİKP'nin bu demagojisini bir kez daha yalanlamıştır ve TKP'nin karşı-devrimci niteliğini yeniden ortaya koymuştur.

TKP değil eyleme katılmak ve eylemleri 'kışkırtmak', tam tersine mücadeleyi sabote etmek,bastırmak için elinden geleni yapmıştır. Politika gazetesi de bu konuda Aydınlık'tan geri kalmamıştır.TKP'nin etkili olduğu yerlerde tam bir durgunluk hüküm sürmüştür. Daha doğrusu,TKP ve İGD çetesi (TİP ve TSİP sosyal-faşistleri ile birlikte) kitlelerin eyleme geçmesinin önüne barikat kurmuşlardır. Birçok yerde,açıkça yükselen demokrasi mücadelesinin bastırılması için açık tavır almışlardır.

Çünkü onlar da, tıpkı düşman kardeşleri TİKP gibi faşist diktatörlüğün siyasi bir aletidir.

24 Aralık bu gerçeği bir kez daha ve herkesin gözüne batıracak şekilde göstermiştir.

Bu yolu terk edin

Devrimci komünist hareketin çağrısı üzerine ülke düzeyinde emekçi halk kitleleri Maraş katliamını ve sıkıyönetim terörünü protesto için boykot,direniş, işgal, grev ve yürüyüşlerle mücadele bayraklarını yükseltirken, çeşitli siyasi akımlar da bu eylemler sırasında takındıkları tavırla kime ve ne ölçüde hizmet ettiklerini bir kez daha gösterdiler. Revizyonist sosyal-faşist mihrakların durumuna diğer yazılarımızda değindik. Burada kısa da olsa KSD, Dev.Sol, Dev.Yol gibi revizyonizmin etkinliğindeki ortayolcu akımların eylemleri pasifize edici, zayıflatıcı, revizyonizmi güçlendirici olmaları üzerinde duracağız.

24 Aralık protesto gösterileri bir kez daha gösterdi ki, KSD ve D.Sol, İGD'nin kuyruğunu bırakmamada ısrarlıdır. D.Yol da uzlaşmacı tavrını sürdürdü. KSD,D.Sol ve D.Yol taraftarları Ankara,İstanbul ve diğer yerlerde bazı birimlerde proleter devrimcilerle birlikte tavır alırken,birçok birimde İGD ile eylem birliğine giderek mücadeleyi pasifize ettiler. Onlar çeşitli bahanelerle mücadelenin geri düzeyde kalmasını savundular.Eylem öncesinde çeşitli alanlarda İGD ile eylem birliği platformları oluşturdular. H. Kurtuluşu'nu tecrit edecekleri hayaliyle "ilerlemeci hainler"in kuyruğuna takıldılar.

Maraş katliamı ve sıkıyönetimi protesto eyleminde bu ortayolcu küçük-burjuva akımlar mücadeleyi pasifize edici, bölücü, tavır takındılar. Birçok birimde eylem günü birimlere gelmeme çağrısı yaparak mücadeleyi engellediler.Bazı yerlerde kitleleri mücadeleye katacaklarına,mücadelenin dışında tutma çabasına girdiler.

24 Aralık eylemlerinde takınılan bu tutum İGD'nin tutumudur. Onların mücadele platformu olarak öne sürdükleri TKP'nin platformudur.Ve bu platform aynı zamanda onların ortayolcu çizgilerinin, revizyonizmle uzlaşmalarının ve onlarla aralarına sınır çekmemelerinin bir sonucudur. D.Sol ve Kurtuluş bu çizgiyi daha somut olarak uygulamakta,her zaman İGD'nin peşinden sürüklenmekte, pasifizmin, demokrasi mücadelesini engellemenin dolgu maddesini oluşturmaktadırlar. D.Yol da çoğu kez aynı konuma düşmektedir. Bütün bunları yaparken, onlar İGD ile birleştikleri, onun eylem platformuna kaydıkları ölçüde, yükselen demokrasi mücadelesinin, faşist diktatörlüğe karşı her türlü kitle eyleminin önüne barikatlar olmaktadırlar.9 Aralık'ta Tütengil'in cenaze töreni ve 24 Aralık genel direnişi bunun somut örneklerinden sadece ikisidir.

Çünkü, bütün aksi iddiaların tersine İGD ve TKP demokrasi mücadelesinin düşmanıdırlar. TKP hiçbir zaman kitle mücadelesinden yana olmadı ve olamaz. TKP bugünkü sömürü düzenine karşı değildir.TKP demokrasinin değil faşizmin karşı-devrimci gücüdür.Kurtuluş'un iddia ettiği gibi TKP kitle mücadelesini geliştirmemektedir. Revizyonizm kitle mücadelesinden ve bu mücadelenin gelişmesinden yana değildir. Son olaylar bunun bir göstergesidir.Revizyonistlerin, revizyonist sendika ağalarının egemen olduğu fabrikalarda, revizyonistlerin etkinliğindeki mahalle vb. yerlerde işçiler ve emekçiler direnişe geçmedi.Mücadele etmek isteyen halk kitleleri revizyonistler tarafından pasifleştirildi. Revizyonistler öğretmen eylemini kırmaya çalıştılar.Genel Merkezde bulunan TSİP ve Özgürlük Yolu takımı açıklama yaparak eylemi kırmaya çalışırken,TKP bunu açık bir biçimde yerine getirdi. TKP eyleme karşı çıktı.TKP kitlelerin polise direnmesini "maceracılık" olarak tanımladı.

TKP, İGD ve diğer revizyonistlerle birliği savunanlar, onların kitle mücadelesinden yana olduğunu söyleyen Kurtuluş, D.Solcular ve D.Yolcu arkadaşlar, size açıkça şunu söylüyoruz: Sizin İGD vb. çetelerle girdiğiniz her eylem birliği, oluşturduğunuz her platform sizi istemeseniz de düzenin bir eklentisi durumuna doğru çekmekte,anti-faşist mücadeleyi zayıflatmakta, kitlelerin gücünü, anti-faşist halk güçlerinin birliğini bölmektedir. Hayat bu gerçeği bugüne kadar yüzlerce kez doğruladı, bugün de doğrulamaktadır.

Pratik sınıf mücadelesinin doğruladığı bir başka gerçek de, sizlerin eylem çizgisinde ve eylem birliğinde devrimci komünistlerle yan yana gelmenizin, devrimcilerle eylem birliğine girmenizin anti-faşist mücadeleyi güçlendirmesi, revizyonizm dahil her türden gericiliğin tecritinin hızlanması ve halk güçlerinin birliğinin güçlenmesidir.

Revizyonizmin karşı-devrimci özünün pratikte de giderek daha çok açığa çıktığı, faşist diktatörlüğün saldırılarına karşı kitlelerin genel direnişlere, grevlere ve boykotlara gittiği bugünkü koşullarda yapılması gereken proleter devrimcilerle birleşme,güç ve eylem birliğini gerçekleştirme onun ilkeli yolunda, devrimcileri ve emekçi kitlelerin örgütlü gücünü faşist diktatörlüğün, gericiliğin topyekün saldırısının karşısına dikmektir. Revizyonizm ve sizin revizyonistlerle oluşturduğunuz birlikler, bu yöndeki eğilimleriniz ise bunun önündeki bir engeldir.

Devrimcilik,'Kurtuluşa Kadar Savaş' sloganlarını atmak değil,bizzat onun gereklerini yerine getirmektir. Kitlelerin mücadelesini pasifize etmemektir, karşı-devrimin topyekün saldırısına karşı yükselen anti-faşist kitle mücadelesinin içinde yer almaktır.Yoksa bazı sloganlar revizyonizmi güçlendirmekten öte bir anlam taşımaz. Veya revizyonizmle uzlaşmanın, onu güçlendirmenin bir örtüsü olur.

Herşeyden önce bugün revizyonizm engelini temizlemek,revizyonizmla araya kesin bir sınır çekmek, revizyonizme uzanan kilometre taşı olmaktan kurtulmak gerekir.

Bu ise, sizlerin, revizyonizmle uzlaşan, yer yer onunla birleşmeye götüren, ortayolcu, eklektik siyasi çizginizi gözden geçirerek terk etmenizle, devrimci ve bütünlüklü bir siyasi çizgiye kavuşmanızla mümkündür.O zaman revizyonizmi güçlendiren, karşı-devrimin ekmeğine yağ süren bir konumdan kurtulmuş olacaksınız.

Bu takdirde devrimci komünistlerle kalıcı ve sürekli eylem birliklerine girmenizin, kalıcı bir anti-faşist platform oluşturulmasının maddi koşulları daha da güçlenecektir. Bu tutum halkın demokrasi mücadelesini ilerletecek, halk güçlerinin birliğini güçlendirecektir.

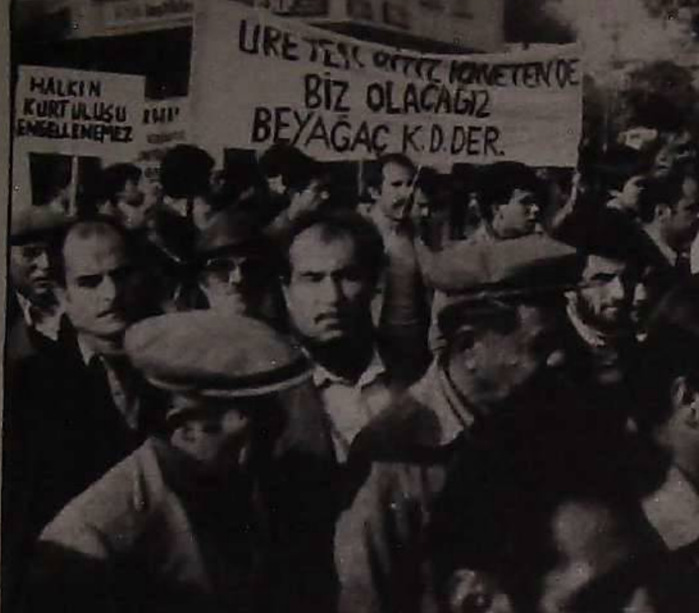
HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ
ÜRETEN BİZ ... YÖNETEN DE BİZ OLACAĞIZ
BEYAĞAÇ K.D.DER.

D.Halkın Yolu şeflerinin varacakları nokta

Devrimci saflarda karışıklık yaratmak için yola çıkan bir avuç hizipçi provokatör,karşı-devrimci bir güruh olarak proleter devrimci hareketin dışına atıldıktan sonra direkt olarak MİT'in kontrolüne girdi.MİT denetimindeki bu faşist grup proleter devrimci hareketin taraftarlarına, işçi ve emekçilere saldırıyı,Marksist-Leninist hareket hakkında karalama kampanyası yürüterek kuşku yaymayı,bir çizgi olarak benimsedi. İşçileri kurşunladı,devrimcileri katletti. Hizipçiler, yürüttükleri karşı-devrimci faaliyetlerini İstanbul Bahçelievler'de bir kahveye baskın yaparak kaçırdıkları iki proleter devrimciyi işkence ederek kurşunlayıp katletmeye kadar vardırdılar.

Bütün,bu devrim düşmanı faaliyetleri hizipçi faşistler, "devrimci" maskesi takarak yürüttüler. Hizipçilerin devrimci maske takınırken, devrimin sorunlarıyla ilgili olarak savundukları hiçbir siyasi görüşleri yoktu. Onların devrim diye bir sorunları hiç bir zaman olmadı. Hizip şefleri, faşist diktatörlüğün kontrolünde çevresine yoz, lumpen unsurlardan bir avuç insanı,özellikle bu tür insanlar için çekici gelen eşkiya yöntemleri ile toplayarak devrimcilere saldırıya geçti. Faşist diktatörlüğe hizmetlerini gizlemek için devrimci maskesi takmaya ihtiyaçları vardı ve onlarda bunu yaptılar. Halka ve devrimcilere karşı saldırılarını yürütürken,diğer yandan da zaman zaman çıkardıkları yayın organlarında Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'ne ve Enver Hoca'ya sahte methiyeler düzmeye çalıştılar. Amaçları bilinçsiz kitleleri aldatmak,faşist ve halk düşmanı yüzlerini gizlemek,yeni taraftarlar bularak ayakta durmaktı. Egemen sınıfların ve onların diktatörlüğünün böylesi faşist örgütlere ihtiyacı vardı. ETKO,TİT gibi faşist örgütlerin teşhir olması "devrimci" maskeli faşist ve halk düşmanı örgütlenmelere olan ihtiyacı artırıyordu. Apocular gibi hizipçiler de bu ihtiyacı karşılamak üzere harekete geçirildiler.Onlar MHP,ETKO,TİT gibi faşist cinayet örgütlerinin yöntemleriyle baskınlar düzenleyerek,adam kaçırıp işkence edip,kurşunlayıp, katlederek bugün de saldırılarını sürdürüyorlar.

Bugün benzer bir yolda, Devrimci Halkın Yolu şefleri yürümeye çalışmaktadırlar. Halkın Yolu'nun eski şefleri izledikleri çizgi sonucu karşı-devrime iltihak ettiler. Yerlerine şef özentisiyle muzdarip yeni acemi oyuncaklar geçti.Tabandaki dürüst unsurları "yeni siyasetler oluşturacağız", "Eski çizgiyi bütünlükle gözden geçireceğiz" yalanlarıyla kandırmaya çalışan yeni şefler,yerlerini sağlamlaştırdıktan sonra eski çizgilerinin"ML" olduğunu savunmaya başladılar.Eski şeflerden ve Doğu Perinçek'ten aldıkları malzemelerle proleter devrimci harekete saldırıyı sürdürdüler. Bir yandan uluslararası komünist harekete övgüler düzerken,diğer yandan bu hareketin ülkemizdeki müfrezesi olan komünist hareketimize adi demagojilerle saldırdılar,küfür dolu yazılarla taraftarlarını devrimci komünist harekete düşmanlık temelinde eğitmeye çalıştılar. Devrimin temel sorunları konusunda ne savundukları belli olmadığı halde, daha doğrusu devrim adına savunduklarının ne olduğunun kimse tarafından bilinmemesine karşın,kendilerini "proleter hareket" olarak ilan ettiler ve boş böbürlenmelerle tutunmaya çalıştılar. taraftarlarının kafasını subjektivizmle,proleter devrimci hareket düşmanlığıyla doldurdular.

Devrimci Halkın Yolu şefleri ayakta durmaları için bunun yetmediğini kısa zamanda gördüler. Devrime inanmış olan unsurlar Halkın Yolu saflarını terk ederek proleter devrimci saflara katılıyordu. Bunun yolunu tıkamak için şefler provokasyonlar düzenlemeye başladılar. İşçi ve emekçilerin proleter devrimci harekete olan güvenlerini sarsmak için ellerinden ne geliyorsa yapmaya çalıştılar. Devrimci saflarda kargaşalık yaratmak çabası içine girdiler. Proleter devrimci hareketin kitlesel örgütlemelerde kullandığı DSM,YDM vb. isimlere,sahte bir biçimde,devrim isteyen emekçilerin kafasını karıştırmak amacıyla sahip çıktılar.Provokasyonu benimseyen şefler giderek proleter devrimcilere saldırıyı benimsediler. YDGF Genel Başkanı Çetin Kaya şeflerin talimatı üzerine "asarız kesiriz"yollu tehditlerle kurşunlandı. Bir proleter devrimci şefler tarafından kaçırılmak istendi. Halkın Yolu'nun provokatör şefleri bir yandan bunu yaparken,bir yandan da iğrenç yalanlarla proleter devrimcilein kendilerini saldırdığının propagandasını yaptılar. "Halkın Yolu'nun proletarya hareketi olduğu, işçi sınıfı içinde kök saldığı,bunun içinde bir hiç olan Halkın Kurtuluşu'nun kendilerine saldırdığı" biçiminde yürüttükleri yaygaralarla tabandaki unsurların kafasını proleter devrimcilere düşmanlık duyğularıyla doldurdular.

Halkın Yolu şefleri bugün izledikleri çizgide ısrarlı görünüyorlar. Onlar birer provokatör haline geldiler ve bugün provokasyon çizgisi izlemektedirler. Tıpkı hizipçilerin yaptıkları gibi,proleter devrimcileri kaçırmaya teşebbüs etmekte,kurşunlamaktadırlar. Halkın Yolu saflarında, boş böbürlenme,subjektivizim,komünist harekete düşmanlık temelinde bugüne kadar aldatılarak tutulmuş olan,ancak devrim isteyen,devrime inanan dürüst unsurlar bu benzerliği gözönünde tutmalıdırlar. Devrimci unsurların provokatör şeflerin provokasyon faaliyetlerine daha fazla alet olmayarak onları terk etmeleri,proleter devrimci saflara katılmaları devrim ve halkın çıkarına olan tek tutumdur. Şefler terk edilmelidir. Bilinmelidir ki;Devrimci Halkın Yolu'nun provokatör şefleri bugün izledikleri yöntemlerinde direttikçe batağa batmakta ve böyle devam edildikçe varacakları yer, bugün hizipçilerin bulundukları yer olacaktır. Devrimci unsurlar,şeflerin provokasyon faaliyetlerine daha fazla alet olmamalı, onlara güç vermemelidir. Devrim isteyenlerin proleter devrimci saflarda birliği süreci hızlandırılmalı,şefler karşı-devririmci faaliyetleriyle başbaşa bırakılmalıdır.

Sarayköy'de anti-faşist gösteri

23 Kasım'da tüm çalışanların bir günlük genel grevinden sonra Sarayköylü H.Kurtuluşu ve D. Yol taraftarları bir miting yapılmasını kararlaştırdılar. Proleter devrimciler halkı mücadeleye çağıran iki bildiri dağıttılar. Kahve konuşmaları, okullarda sınıf toplantıları yapıldı.Evler dolaşılarak mitingin amacı anlatıldı.H. Kurtuluşu ve D.Yol imzalı bildiri dağıtıldı.

9 Aralık günü "Faşist Cinayet Yuvaları Dağıtılsın, Hayat Pahalılığını ve Faşist Katliamları Protesto " mitingi düzenlendi. Miting günü resmi faşist güçler Sarayköy'ü kuşatma altına aldılar. Aramalar yapılarak terör estirildi. Köylerden ve diğer yerlerden gelenlerin üzerine polis kurşun yağdırarak ilçe merkezine sokmadı.Miting alanını kordon altına alarak başlama saatine kadar kimseyi alana sokmadı. Polisin amacı mitingin canlı geçmesini engellemekti.Polis katılımın az olması için her yönteme başvurdu.

Ancak Sarayköylü 2000 emekçi ve devrimci miting alanını doldurarak ve faşist diktatörlüğe olan kinini haykırarak resmi ve sivil faşist çetelere gereken cevabı verdi. D. Yol ve Halkın Kurtuluşu adına yapılan konuşmalardan sonra yürüyüşe geçildi. Her grubun kendi bağımsız siyasi sloganlarını attığı eylemde, kitleler sömürü ve zulüm düzenine, diktatörlüğe ve onun uşaklarına olan kinlerini dile getirdiler.Yürüyüş devrim andı ile sona erdi.

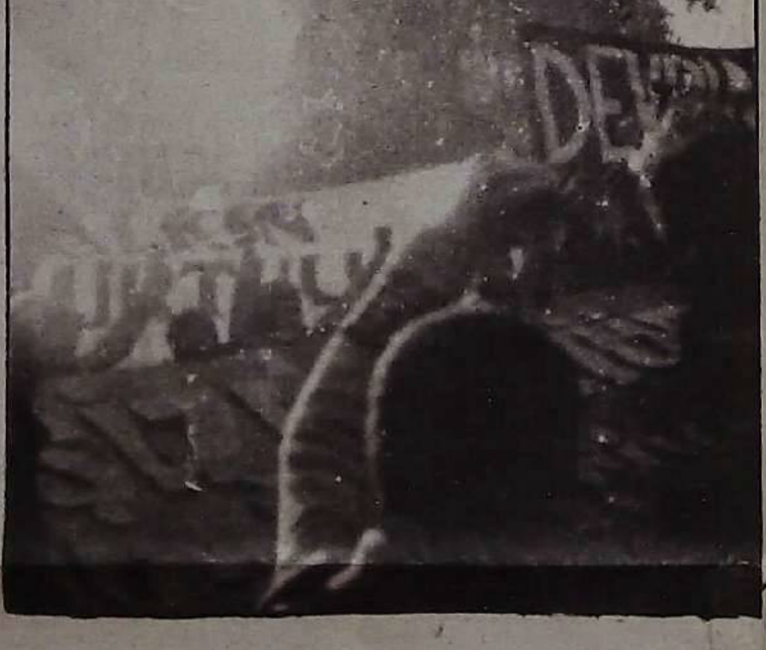

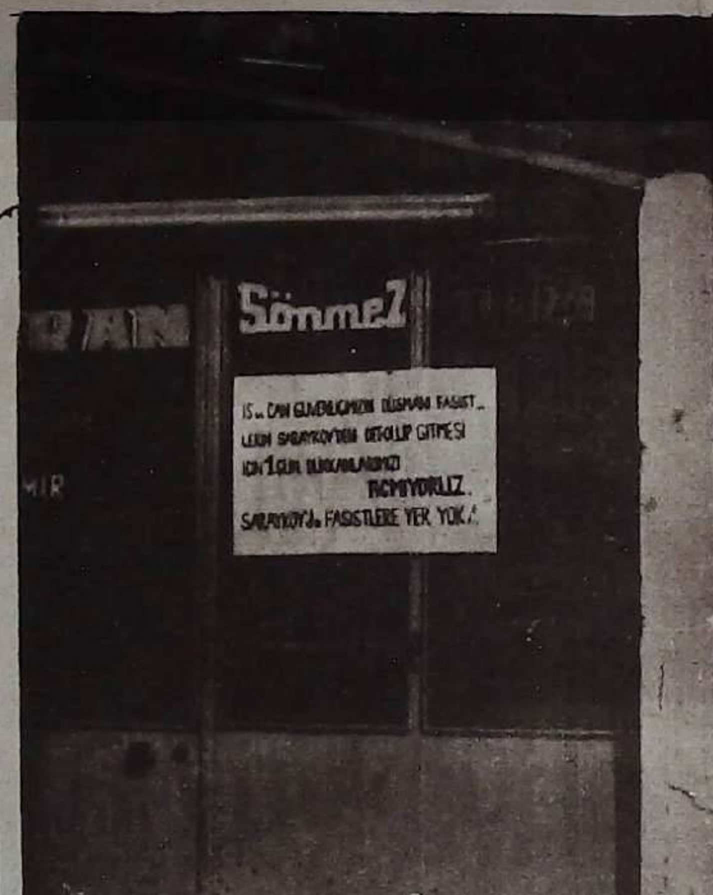

Egemen sınıfların "kurtarılmış bölge" demagojisi altında saldırı hedefi haline getirdiği yerlerden biri de anti-faşist potansiyelin yüksek olduğu sivil faşist çetelerin giremediği,resmi faşist güçlerin ise tam bir denetim sağlayamadığı Sarayköy'dür.

Resmi ve sivil faşistler bu durumu hazmedemeyince, Adana, Yozgat, Elazığ gibi yerlerden sivil faşist çeteleri Sarayköy'e yığdılar. MHP'li faşist çeteler "işçi" adı altında Akseller İplik Fabrikasına yerleştirildi. MHP'li katiller Sarayköylü emekçilere ve devrimcilere saldırılar düzenlemeye,evlere bomba koymaya başladılar.

Sarayköy halkı,faşist saldırganların Sarayköy'den atılması ve faşist diktatörlüğün baskılarının son bulması için 23 Kasım günü, bir günlük genel direnişe geçti. Proleter devrimciler, Sarayköy'de tüm çalışanların genel grevini örgütlemek amacıyla yoğun bir faaliyet sürdürdüler. Lise'de, kahvelerde ve esnaflar arasında propaganda yürütülerek genel grev tartışıldı. D.Yol ve diğer anti-faşist akımlarla eylem birliği sağlanarak,ortak imzalı bir bildiri hazırlandı ve geniş olarak dağıtıldı. Esnaf Dernekleri ile tartışma toplantıları yapıldı.

23 Kasım günü tüm çalışanlar işbaşı yapmayarak direnişe geçtiler. Polis terör estirerek dükkanları açtırmaya çalıştı. Ancak esnaflar polis baskısına boyun eğmediler. Efe Meydanında toplandılar. Bir proleter devrimci resmi ve sivil faşistlerin saldırılarını teşhir ederek, tüm emekçileri birleşik ve aktif anti-faşist mücadeleye çağırdı. Burjuva basını Sarayköy direnişini gizleyebilmek için yalanlar üzerine kurulu haberler yayınladı.

Sarayköylü emekçiler ve devrimciler şimdi ülke düzeyindeki tüm çalışanların genel grevine hazırlanmaktadır.

Musa ve Cüneyt yoldaşların katledilmesi protesto edildi

19 Aralık günü İstanbul Bahçelievler'de oturdukları kahveden, başında Aktan İnce adlı ajan provokatörün bulunduğu,hizipçi faşistler tarafından kaçırılarak işkence edilen ve kurşuna dizilen Musa Ağdaş ve Cüneyt Tandoğan yoldaşların katledilmesi devrimciler ve emekçiler tarafından protesto edildi.

Cüneyt yoldaşın cenazesi doğum yeri olan Tekirdağ-Saray Büyükyoncalı köyünde yapılan cenaze töreni ile toprağa verildi. Mezarı başında yapılan konuşmada Cüneyt yoldaşın mücadelesi,kararlı ve boyun eğmez tavrı anlatıldı. Onu katleden hizipçi faşistlerin, faşist diktatörlüğün hizmetindeki karşı-devrimci bir grup olduğu vurgulandı.Musa yoldaş ise doğum yeri olan Erzincan'da toprağa verildi.

Cüneyt ve Musa yoldaşların katledilmesi üzerine Bahçelievler'de bir protesto gösterisi yapıldı. 200'ün üzerinde devrimci ve emekçinin katıldığı yasa dışı gösteride hizipçi faşistler teşhir edildi. Bu protesto gösterisi Maraş katliamının protestosu ile birleştirildi ve Çamlıkahve'de bir yürüyüş yapıldı. Bildiriler dağıtıldı ve MHP,MİT, ETKO, TİT, hizipçi vb. faşist örgütler teşhir edildi.

Cüneyt Tandoğan

1961

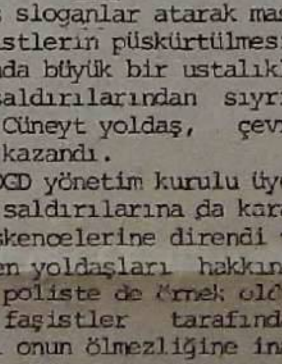

Bir işçi çocuğu olan Cüneyt yoldaş Tekirdağ'ın Saray ilçesi Büyükyoncalı köyündendi. 1,5 yıl önce düzenin çürümüşlüğünü,kendi arkadaş çevresinde gören Cüneyt yoldaş devrime sempati duymaya başladı. Bahçelievler halk derneğinin faaliyetleri içinde kısa zamanda tanındı. Yiğitliği,fedakarlığı, alçakgönüllülüğü ve disipliniyle herkesin sevgisini ve sempatisini kazandı.Karşı-devrimcilerin ise kinini.

Cüneyt yoldaş militan mücadeleciliği ve çalışkanlığı ile tüm karşı-devrimcilerin dikkatlerini üstüne çekti. Faşistler,sosyal-faşistler ve hizipçi faşistler, Cüneyt yoldaşı baş hedef seçmişlerdi. Onlarca kez bu karşı-devrimcilerin silahlı saldırısına uğramış,çevikliği ve kararlılığı ile saldırıları anında püskürterek kendisini ve arkadaşlarının hayatını kurtarmayı bilmişti. .Faşistlerin çok isteyip de yapamadığı şeyi daha sonra hizipçi faşistler yaptı. Hizipçi faşistler kahveye düzenledikleri 3 silahlı baskında da karşılarında en önde Cüneyt yoldaş olmak üzere devrimcileri buldular. İki kere Cüneyt yoldaş sloganlar atarak masa ve sandalyelerle hizipçi faşistlerin püskürtülmesine önderlik etti. Her defasında büyük bir ustalıkla hizipçi faşistlerin silahlı saldırılarından sıyrılan ve saldırıları püskürten Cüneyt yoldaş, çevre halkının büyük bir sevgisini kazandı.

İstanbul Bahçelievler YDGD yönetim kurulu üyesi olan Cüneyt yoldaş, polis saldırılarına da kararlılıkla karşı koydu. Polis işkencelerine direndi ve yapılan tüm işkencelere rağmen yoldaşları hakkında ifade vermedi. Arkadaşlarına poliste de örnek oldu.

Cüneyt yoldaşın hizipçi faşistler tarafından işkence edilerek katledilmesi onun ölmezliğine inanan, mahalle halkını mateme boğdu. Semtteki emekçi kadınlar onun ardından gözyaşı döktüler. Emekçiler, onu katleden hizipçi faşistleri lanetlediler.Katillerden hesap sormaya and içtiler.

Musa Ağdaş

1956

Erzincan'ın Çağlayan ilçesinin Kılıçkaya köyünde 1956 yılında doğdu. 1973'den beri devrimci mücadeleye aktif olarak katıldı. 1975 yılında Ankara Yapı Meslek Lisesi'ne devam ederken Aktancılarla ilişki kurdu. Aktancıların Halkın Kurtuluşu'na katılmasıyla birlikte okuldan ayrılıp İstanbul'a geldi ve çeşitli semtlerde devrimci çalışmalara katıldı.

Musa Ağdaş oldukça yetenekli ve fedakar bir yoldaştı. Her dönemde Halkın Kurtuluşu'na maddi olarak katkıda bulunmak için olağanüstü çaba harcar, inşaatlarda çalışır, kanını satar,eline geçen parayı gazeteye gönderirdi.

Beşiktaş Halkevi'nde çalıştığı dönemde kendini herkese sevdirmiş ve kabul ettirmişti. Daha sonra bir fabrikaya girerek orada çalışmaya başlamıştı.

1977 yılının 1 Mayıs'ında başını Aktan İnce'nin çektiği hizipçi hareket geçici olarak Musa'yı etkiledi. Ancak Musa yoldaş kısa süre içinde hizibin içten içe çürüyüşünü görerek hizipten uzaklaşmaya başladı. Hizip şefleri onu kaybetmemek için çeşitli dalaveralar çevirmeye,pratik işlere boğarak önünü görmesini engellemeye çalıştılar. Fakat bütün bunlar boşa çıktı.

Musa yoldaş 28 kişi ile birlikte 1978'in sonlarında proleter devrimci harekete katıldı. Bütün enerjisi ile devrimci faaliyete katıldı.Bir süre önce Bahçelievler YDGD Başkanlığına seçildi. Daha sonra İst.YDGD yönetimine de seçilmesine rağmen Musa yoldaş, hizipten geldiği için bir süre daha denenmesi gerektiğini ileri sürerek merkez YDGD yönetiminden çekildi.

Musa yoldaş aktif ve militan mücadelesi nedeniyle karşı-devrimcilerin dikkatini çekmişti. Hizipçi faşistler Musa ve Cüneyt yoldaşları öldüreceklerini açıklamalarına rağmen onlar bu tehditlere boyun eğip bölgeden ayrılmadılar, tersine mücadeleye daha sıkı sarıldılar.Musa ve Cüneyt yoldaşlar birbirlerinden hiç ayrılmazlardı.Devrimci faaliyetin yanı sıra militan özellikleri onları birbirlerine iyice kaynaştırmıştı. Ölmeden önce "eğer ölürsek, mezar taşımıza Parti Bayrağı'nın kızıl yıldızını koyun" diyen Musa ve Cüneyt yoldaşlar, hizipçi faşistlere boyun eğmediler.Musa yoldaş, hizipçi faşistlerin işkencelerine yiğitçe göğüs gerdi. Hizipçi faşistler onu katlettiler. Devrimci mücadelemizde her zaman yaşayacaktır.

PTT emekçileri İSTANBUL 1 saatlik iş bıraktılar

İstanbul Telefon Başmüdürlüğü'ne bağlı Tahtakale Santrali Milletlerarası ve Şehirlerarası hatlarında çalışan 1500 emekçi 19 Aralık günü,çalışma koşullarının düzeltilmesi, idari baskılara son verilmesi, yemeklerin sağlığa uygun olarak düzeltilmesi vb. talepleri doğrultusunda bir saat işi bırakarak direnişe geçtiler.

PTT emekçileri çok kötü koşullarda çalışmaktadırlar. 20 günlük yıllık izin dışında geceli, gündüzlü, yorucu ve bunaltıcı bir çalışmanın içinde bulunan santral emekçileri, ayrıca kulaklıkların sinir bozucu etkisiyle karşı karşıyadırlar. Hat sayısı az olup,teknik açıdan hatlar konuşmaları karşılayamamaktadır. 1500 emekçinin çalıştığı Milletler ve Şehirlerarası hatlarda hiçbir sağlık tedbiri yoktur.Çalışma yerlerinde sağlık ekibi, ya da doktor bulunmadığı gibi ecza dolapları geceleri kapalı bulunmaktadır . Hastalanıp rapor alanların yan ödemeleri kesilmekte ve cezalandırılmaktadırlar.Servis araçları yoktur.Yemekler para karşılığında verilmesine karşın kalitesiz ve besin değerinden yoksundur.

PTT emekçileri bütün bu sorunlarının çözümü için ve üzerlerindeki baskıları protesto etmek amacıyla bir saatlik işi bırakırken,çalışma koşullarının düzeltilmemesi karşısında mücadeleyi yükseltmeye kararlıdırlar.

FAŞİST TÜRKEŞ KIRŞEHİR'DE PROTESTO EDİLDİ

Eli kanlı cellat, faşist elebaşı Türkeş 23 Aralık günü Kırşehir'e gitti. Türkeş'in Kırşehir'e gitmesinden önce faşist çeteler gruplar halinde sokaklarda dolaşarak "Başbuğ"larını karşılama hazırlıkları yaptılar.

Proleter devrimciler, gittiği her yerde karışıklıklar çıkararak katliamlar düzenleyen faşist Türkeş'i Kırşehir'e sokmamak için harekete geçtiler. 200'ün üzerinde devrimci şehir meydanına doğru yürüyüşe geçti.Türkeş'in şehre girmesi üzerine kitle "Katil Türkeş, Türkeş Şehrimizden Defol" sloganını attı.Bunun üzerine faşist çeteler, devrimcilere saldırıya geçtiler. Ancak devrimciler, faşist katil sürüsünü darmadağın ettiler. Sivil faşistlerin gerilemesi üzerine,bu kez polis ve jandarma birlikleri harekete geçti.Aynı kararlılıkla polis ve jandarmaya karşı koyuldu ve onlar da geriletildi. Bu arada faşist Türkeş'in konvoyu kaçıp gitmişti.

Kitle "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "MHP,MİT, Kontr-gerilla Dağıtılsın" sloganları ile gösteri düzenledi. Polis ve jandarma birlikleri, dağılmayan ve gösteri yapan devrimcilere ve emekçilere saldırmaya çalıştı.Ancak kitlenin sert tepkisi ve yer yer silahlı karşı koyuşuyla karşılaştı.Halkın Kurtuluşu ve D.Yol taraftarlarının birlikte düzenledikleri bu anti-faşist gösteri ve polise kararlılıkla direnmeleri polisi geriletti.

Partizancılar 1 Mayıs Mahallesinde provokasyonlar düzenliyor

11 Aralık günü İstanbul 1 Mayıs mahallesinde devrimcilerin ve emekçilerin oturduğu bir kahve Partizancı provokatörler tarafından basıldı. Silah tehdidi ile kimlik kontrolü yapan Partizancılar daha sonra yapılan bir kahve toplantısında teşhir edildiler.Söz alan emekçiler ve devrimciler, Partizancıların provokatörlük yaptıklarını ve MHP'nin yöntemleriyle halka saldırdıklarını belirttiler.

Partizan şefleri, devrimci mücadeleye kara çalmak,provokasyonlar düzenleyerek karşı-devrim güçlerinin halka saldırmasına zemin hazırlamak, devrimcilere saldırmak, işkence yapmak,işçi ve emekçileri kurşunlamak,ağaların vurucu gücü olarak köylülere saldırmak, proleter devrimcilere, uluslararası komünist harekete küfretmek vb. vb. biçiminde yürüttükleri karşı-devrimci provokatif faaliyetlerini,kahve basıp devrimcileri ve emekçileri sorgulamaya kadar vardırdılar.

11 Aralık günü 1 Mayıs mahallesinde devrimcilerin ve emekçilerin oturduğu kahveyi basan eli silahlı Partizancılar,aralarında kendi taraftarlarından birinin ve DHB,Kava, Halkın Kurtuluşu taraftarlarının da bulunduğu emekçileri tıpkı sıkıyönetim birlikleri gibi "eller yukarı,yüzler duvara dönsün" diyerek sıraya dizdiler ve kimlik kontrolü yaptılar. Kahve sahibi kimliği olmadığı için tartaklandı. (Sıkıyönetim birlikleri de kimliği olmayanları 15 gün gözaltında tutmaktadır .) Partizancılar kahvede bulunanlara küfrederek ve kahveciyi "bir daha gelirsek burayı alt üst ederiz" şeklinde tehdit ederek çekip gittiler.

Bu iğrenç saldırıdan sonra proleter devrimciler, Partizancıların bu provokatif eylemini teşhir ettiler.Proleter devrimcilerin ve 150'ye yakın emekçinin katıldığı bir teşhir toplantısı yapıldı. Toplantıda söz alan emekçiler,Partizancıların saldırılarını lanetleyerek, Partizancıların devrimci olmadıklarını belirttiler.Proleter devrimciler,Partizancıların bugüne kadar yürüttüğü halk düşmanı faaliyetleri sıralayarak,devrimci unsurları bu provokatör şefleri terk ederek devrimci saflara katılmaya çağırdılar.

Partizancılar ise "kendilerinin emperyalist kültüre karşı savaştıkları" vb. üzerine keskin laflar ederek kahve baskınlarını haklı çıkarmaya çabaladılar.Ancak kitle önünde teşhir olmaktan ve halk tarafından lanetlenmekten kurtulamadılar.

ÜLKE ÇAPINDA

Baş.ta.sa.1'de

yinde gelişen genel direniş sıkıyönetimi, polisi ve devletin diğer güvenlik güçlerini şaşkını çevirdi. Birçok yerde polis ve ordu birlikleri grev,boykot ve direnişlere müdahale edemezken, böyle müdahalelerin olduğu yerlerde de güvenlik güçleri halkın silahlı karşı koyuşlarına kadar uzanan sert direnişlerle karşılaştı.

GENEL DİRENİŞİN ÖZELLİKLERİ

24 Aralık eylemlerinin Türkiye halkının mücadele tarihinde yeni bir aşamayı oluşturduğunu gösteren birçok özelliği bulunuyordu. Her şeyden önce genel direniş bazı bölge ve iller hariç bütün ülke çapında aynı anda başladı ve sonuçlandı. Genel bir nitelik alması ve bütün ülkeye yayılması açısından son iki yılın 1 Mayıs eylemlerinin düzeyini bile aştı.

24 Aralık genel direnişinin bütün ülke çapına yayılmasına bağlı olarak eylemler,bugüne kadar gelişen halk mücadelelerinden çok daha geniş kitleleri kucakladı. Onbinlerce işçi,memur, öğretmen, öğrenci, esnaf ve hatta ev kadını bu direnişe doğrudan katıldı. Yalnızca Adana'da Türkiye proletarya hareketinin çağrısı üzerine 20 bin işçi greve gitti. Revizyonizmin ve reformculuğun etkisinin kırıldığı her yerde onbinlerce memur ve öğretmen direnişe katıldı. Birçok okul ve işyerinde bu katılım % 90'a kadar vardı.

24 Aralık genel direnişinin en temel ve en önemli özelliği hiç kuşkusuz bu direnişin siyasi amaçlar uğruna yapılmış olmasıydı. Onbinlerce işçi, memur, öğrenci ve esnaf, faşist diktatörlüğün zulmüne,sıkıyönetimin varlığına, Kahramanmaraş katliamının sorumlularının cezalandırılması vb. amaçlara yönelen ortak bir mücadelenin içinde birleştiler.Türkiye halkının mücadele tarihinin son dönemlerinde hiçbir eylem bu kadar geniş kitleleri böyle siyasal amaçlar uğruna birleştirmemiş ve harekete geçirmemişti.

EGEMEN SINIFLARIN KORKUSU

Genel direnişin bu nitelikleri egemen sınıfların korkusunun gerçek nedenleri olarak ortaya çıktı. Büyük burjuvazi ve toprak ağalarının sözcüleri 24 Aralık direnişini "ihtilal provası", "kızıl terör" sözleriyle tanımladı.Bazı çevreler,özellikle de sıkıyönetim komutanlıkları çaresizliklerini örtmek için halkın mücadelesini küçük göstermeye çalıştılar.Ama daha direniş öncesinden almaya başladıkları tedbirlerle bu mücadeleden nasıl korku duyduklarını, nasıl dudaklarının uçukladığını da gösterdiler.Korku ve çaresizliğin ardından kuru-sıkı tehditler savurdular.Egemen sınıfların basındaki kalemşorları,"halkın kafasının ezilmesi", "sıkıyönetimin ve polisin daha etkin çalışması" gibi talepleri ağızlarından salyalar akarak savundular. Hükümet ve gerici parti sözcüleri bu taleplere can-ı gönülden katıldı. Direniş sonrası alınan tedbirler bu korkunun bir ifadesi olarak artırıldı. Sıkıyönetim olan illerde neredeyse her sokağa, her evin önüne, her işyerine askeri birlikler yerleştirildi. Aramalar, tutuklamalar görülmemiş boyutlara ulaştı. Hepsinin amacı halkın gözünü yıldırmaktı. Ancak bütün bunlara karşın halkın mücadelesinin sürmesi, tehdit ve saldırıların bir sonuç vermediğini gösterdi.

HALKIN BİRLEŞİK MÜCADELESİNİN KARŞISINDA BİRLEŞEN GERİCİLİK

24 Aralık direnişi karşısında hükümetten,CHP'ye revizyonistlerden DİSK'in sendika ağalarına kadar bütün gericiliği birleştirdi. Hepsi kendi konumlarına uygun olarak Türkiye halkının bu büyük mücadelesini "anarşi", "maceracılık", "terör" sıfatlarıyla nitelendirdi. Elbetteki gericilik yalnızca sözcüklerle bu direnişe karşı koymaya çalışmadı. Sıkıyönetimin süngüsünün, polisin copunun yanı sıra CHP reformistlerinin ve TİP'ten sahte TKP'ye kadar uzanan revizyonist cephenin ihaneti mücadeleyi arkadan hançerlemeye, grev ve boykotları kırmaya direnişleri engellemeye yönelikti.

Direniş sırasında gelişen olaylar ve direnişin bilançosu bunu açıklıkla ortaya koydu. DİSK'in etkin olduğu ve henüz sendika ağalarının zincirlerinin kırılmadığı fabrikalarda en küçük bir direniş gözükmedi. Doğal olarak Türk-İş'in yetkili olduğu fabrikalarda da durum bundan farklı değildi. DİSK ağalarının, işçilere Kahramanmaraş olaylarında şehit düşenlerin anısına saygı duruşu yapmayı bile yasakladıkları işyerleri vardı.

Aynı şekilde öğretmen hareketine revizyonistlerin etkin olduğu bölgelerdeki okullarda da bir kıpırdanma görülmemiştir. Kadıköy ilçesinde TÖB-DER şubesine egemen olan TİP'liler okul okul gezerek öğretmen boykotunu engellemiş, TKP'nin etkinliğindeki İzmir TÖB-DER'de de herhangi bir girişim olmamıştır.

Doğu bölgelerinde de Kürt revizyonistlerinin, Özgürlük Yolcuları, Şıvancılar vb. çabaları da doğrudan direnişin kırılması yönünde olmuştur.Bütün gelişim, revizyonizmin ve reformizmin halkın mücadelesinin önünde barikat oluşturduklarını göstermektedir.

MÜCADELENİN BİR KEZ DAHA GÖSTERDİĞİ GERÇEK

24 Aralık direnişi, faşist diktatörlüğün bütün tehdit, saldırı ve baskısına karşın devrimci bir önderlik altında halkın gücünün neler yapabileceğini göstermiştir. Gazetemiz uzun süreden beri halkın mücadelesinin yükseldiği, yeni mücadele biçimlerinin ortaya çıktığı ve kitlelerin direnişinin yeni boyutlar kazandığı tespitini yapmakta ve buna uygun bir mücadele hedefini ortaya koymaktaydı. Türkiye devrimci komünist hareketinin de uzun süredir genel grev, genel direniş çağrısı yaptığı biliniyor. 24 Aralık eylemi işte bütün bu tespitlerin doğruluğunu da ispat etmiş, doğru bir mücadele çizgisine, yaşanan koşulların doğru tespitine ve hayata uygun mücadele biçimlerine bağlı kalmanın ve halkın gücüne güvenmenin zaferi sağlamanın tek yolu olduğunu göstermiştir.

Proleter devrimcilerin,reformizmin ve revizyonizmin mücadele önünde barikat oluşturdukları biçimindeki tespiti bu direnişle doğrulanmıştır. Reformizm ve revizyonizme karşı mücadele edilmeden faşizme karşı zafer kazanılamayacağı yine ortaya çıkmıştır. Öte yandan ortayolcu akımların revizyonizmle birleştikleri her yerde uzlaşma,proleter devrimcilerle birleştikleri yerlerde ise mücadele eğilimlerinin arttığı görülmüştür.

YENİ MÜCADELELERE DOĞRU

24 Aralık, işçilerin yemek boykotundan, bölgesel genel grevlere, barikatlardan çatışmalara kadar eski ve yeni birçok eylem biçiminin yaşama geçtiğini göstermiştir. Bu direniş, halkın yeni ve daha yüksek düzeyde mücadelelere hazır olduğunu da göstermiştir. Herşey birleşmenin, halkı birleştirmenin ve gericiliğe karşı topyekûn bir savaş açmanın gerekliliğini göstermektedir.

24 ARALIK'IN

Baş.ta.sa.1'de

alınmıştı. Sokakta gezen herkes sıkı bir şekilde aranmaktaydı. Gözlerine kestirdikleri her insanı tutukluyorlardı.Tüm bu baskı ve teröre rağmen emekçiler Türkiye'de ilk defa bu kadar güçlü bir şekilde ayağa kalkıyordu.İşçiler, revizyonist-reformist-faşist sendika ağalarına rağmen grevlere gidiyordu. Memurlar,öğretmenler, öğrenciler boykotlara giriştiler.Esnaflar dükkanlarını kapatıp, şoförler işi bıraktılar. Hem de bazı yerlerde il çapında. Mahalle ve semt halkı, askerleri,oturdukları ve yaşadıkları yerlerden atabilmek için sokaklara döküldü. Herkes faşizme karşı mücadeleye atılma isteğiyle doluydu. Ordu ve polis birlikleri azgınca sağa-sola saldırmaktan başka birşey yapamaz duruma geldi.

Halk kitlelerinin 24 Aralık direnişi, tüm gericileri birleştirdi. Reformist Ecevit çabucak televizyon ekranlarına çıkarak kitleleri aldatmaya çalıştı. İşçilerin, memurların,öğretmenlerin, esnafın, şoförün, öğrencinin eylemini salt "liseli gençlik eylemi" olarak göstermeye yeltendi. Reformist Ecevit'in bu tavrı,onun halkın sahte dostu olduğunu bir kez daha kanıtlıyordu.Reformistler, bu tavırlarıyla açıkça faşizmden yana olduklarını kanıtlıyorlardı ve kanıtladılar.

Azgın faşist Türkeş ise, "24 Aralık'ta devlet yoktur" demagojisiyle yaygara kopardı.Oysa faşist devlet tüm gücüyle işbaşındaydı. Faşist Türkeş'in bu demagojisinin amacı,devlete karşı kitlelerin güveninin sarsılmasını önlemeye yönelikti. Bu faşiste göre, devletin görev yapması için kitlesel katliamlara girişmesi gerekir (!) Oysa kitlesel katliamlara girişen faşist devletlerin ne hale geldiği herkes tarafından bilinmektedir.Her türden faşist, özellikle de kitlesel katliamlar tertipleyenlerin sonunun Çarlığın, Musolini'nin, Hitler'in,İran Şahı'nın sonu gibi olacağını tarih kanıtlamıştır. Ve yine kanıtlayacaktır. Kitlesel katliam tertipleriyle kitleleri sindirmeye,mücadeleden alıkoymaya çalışan faşistler,kitlelerin her türlü katliama rağmen mücadeleden yılmadığını unutmuş görünüyorlar.

Faşist Türkeş ve onun gibiler sıkıyönetimin şimdilik kitlesel katliama cesaret edemediğini görerek, bunların görev yapmadığından şikayetçi. Ama bu faşist,kan deryasında boğulacağını nedense unutup duruyor.

24 Aralık sonrası faşist devlet,kitleleri, yeni güçlü mücadelelerden alıkoymak için yoğun bir şekilde tutuklama ve işten atma,arama, tarama gibi uygulamalara girişti. Akılları sıra bu baskıyla kitleleri sindirecekler. Oysa faşist baskı ve terör karşısında kitleler biraraya geliyor ve güçlerini birleştirmeye çalışıyor. Ve de aralarındaki dayanışmayı kuvvetlendiriyorlar. Her faşist girişim ve birbiri ardı sıra gelen zamlarla artan sömürü,bu dönemde kitleleri daha büyük ve güçlü eylemlere itmekten başka bir işe yaramadı ve yaramayacağı da görülecektir. Bu durumun farkına varan faşist yazarlar, "Türkiye İran değildir,olamaz" diye çığlıklar atıyorlar. Ama faşistler, karanlıktan korktukları için ıslık çaldıklarını unutarak, Türkiye'nin İran ve daha güçlü devrimlere gebe olduğunu da çok iyi biliyorlar. İşte bunların korkusu budur. Bu gidişi durdurmak için, var güçleriyle çaba harcıyor, revizyonist ve reformistlerin kendileriyle birleşmeleri ni sevinç çığlıklarıyla karşılıyorlar. Faşistleri reformistleri ve revizyonistleri yanlarına alarak kitlelerin devrimci mücadelesini durdurabileceklerini zannediyorlar.Hem de 24 Aralık eylemleri bunun aksini kanıtladığı halde.

Faşistlere, reformistlere ve revizyonistlere göre, Türkiye uçuruma gidiyor (!) Oysa Türkiye kurtuluşa, sömürüsüz, baskısız,insanca yaşamın sağlandığı düzene doğru yol alıyor.Uçuruma giden emperyalizmin uşağı gerici sınıflar ve bunların her türden uşağı siyasetçilerdir.

24 Aralık eylemlerine karşı çıkan sadece faşistler,reformistler, revizyonistler ve dinci gericiler değildir. Demokrat geçinen yazarçizer de bu eylemlerin karşısında yer aldı.Burjuva devlet içerisindeki restorasyonlardan başka birşey düşünmeyen, bunun için dün askeri cuntaya, bugün de CHP reformizmine umut bağlayan bu demokrat geçinen yazarlar,hiçbir zaman kitlelerin gücüne inanmadılar. Ve faşizme karşı en büyük gücün kitlelerin gücü olduğunu görmediler ve de görmek istemiyorlar. Acınacak bir şekilde,ayağa kalkan kitlelerin eyleminin faşist Türkeş'e yaradığını söyleyebiliyorlar.

Oysa 24 Aralık eylemleri faşist Türkeş başta olmak üzere her tür gericiliğe ve faşist diktatörlüğe darbe indirmiştir.Faşizme rağmen ve de fiili olarak demokratik haklar kullanılmıştır. Faşizmin yasak zincirleri parçalanmıştır. Kitlelerin mücadelesi faşizmin baskılarını geriletmektedir ve geriletecektir.

Bu durum faşistlerin ve sermayenin baskı ve sömürüsünü kolayca yürürlüğe koyamayacağını gösteriyor. Bunlar, demokrasinin gelişmesine hizmet ediyor.

24 Aralık eylemleri, gericiliğe karşı güçlenen halkın mücadele gücünün göstergesini teşkil ediyor. Bu durumu daha da geliştirmek, genişletip, güçlendirmek faşizmin ve sermayenin her türlü saldırısını püskürtmekle özdeştir. Bu mücadele siyasi ve ekonomik krizin yükünü gericiliğin sırtına bindirecektir.

24 Aralık eylemlerinden daha güçlenmiş,gelişmiş eylemleri yaratmak için, tüm devrimciler güçlerini birleştirmelidir.24 Aralık eylemleri, devrimci gruplar arasında birleşmelerin kitlesel eylemlerin,gelişmesine yardım ettiğinin en açık kanıtıdır.Devrimciler arası birlikler,kitlelerin birleşmesine yardım ediyor. Kitleler, bundan kalkarak biraraya geliyor ve biraraya gelmenin istemini taşıyor.Hiç kimse bu gerçekler karşısında gözlerini kapayamaz.Devrimciler arası kurulan birlikler,her yerde güçlü kitlesel eylemler oluşturdu.Revizyonistlerle diğer devrimci-demokrat, yani D.Sol, D.Yol, Kurtuluş arasındaki birlikler ise her yerde kitleleri mücadeleden alıkoydu ve pasifizmi, teslimiyetçiliği yaygınlaştırdı.Kitle mücadelesi pasifize edildi.Böylece kitleler faşizmin azgın saldırısına açık hale getirildi. Bu durum devam ettikçe de faşizmin saldırıları yoğunlaşacaktır.

Kitlelerin mücadelesini yükseltip,faşizme karşı koyabilmek için devrimcilerin biraraya gelmekten başka çıkar yolları yoktur. Ancak bu yolla faşizme ve sermayeye karşı mücadele edilebilir.

24 Aralık eylemleri, kitlelerin faşizme ve sermayeye karşı mücadele arzu ve isteğinde olduğunu gösterdi. Kitlelere doğru bir şekilde yol gösterildikçe faşizme ve sermayeye karşı kitleler eyleme giriyorlar.

Daha güçlü eylemler ve faşist diktatörlüğün tüm saldırılarını boşa çıkarmak için ileri atılalım. Yeni daha güçlü kitlesel eylemleri hazırlamaya çalışalım.

POLİS

Baş.ta.sa.1'de

tiği Emniyet 1.Şubede saatlerce işkence yapılmıştır.

21 Aralık günü sabaha karşı baskısı yapılan ve baskı işlemi saat 7'de biten gazetemiz dağıtımı için depoya götürülmüş, saat 7.30'da da depoda bulunan 20 bin adedine polis tarafından, toplatma kararı gösterilmeksizin zor yoluyla el konmuştur.Polisin gazetemize el koymasının ardından olaya müdahale etmek amacıyla İzmir Savcılığına giden gazetemizin İzmir sorumlusu Dikmen Zeybek, Savcılıkta herhangi bir toplatma kararı olmadığını öğrenmiş ve Savcı tarafından Emniyet 1.Şubeye gönderilmiştir.

1.Şubede gazetemizin İzmir sorumlusuna sahte belgelerle sağlanmış bir toplatma kararı gösterilmiştir.Ancak gazetemizin sorumlusu Dikmen Zeybek, gazetenin baskısının saat 7'de bittiğini, polisin gazetenin 20 bin adedine baskının sonuçlanmasından yalnızca yarım saat sonra el koyduğunu söyleyerek, yarım saat içinde gazetenin Savcılığa gönderilip, incelenmesinden sonra, mahkemeden karar alınıp bunun Emniyete iletilmesine olanak olmadığını bildirmiştir.

İzmir Sorumlumuz Dikmek Zeybek'in bu itirazı üzerine 1.Şube Müdür Muavininin odasına alınmış ve polisler tarafından dövülmeye başlanmıştır. Burada yaklaşık bir saat kadar işkence yapıldıktan sonra Dikmen Zeybek başka bir odaya alınmış, üzerindeki elbiseler çıkarılmış ve üç saat boyunca falaka, elektrik ve coplarla kendisine işkence yapılmıştır. İşkenceci polisler, bunların dışında İzmir Sorumlumuzun sırtına kum torbaları ile vurmuşlar, ayağının altında sopa kırmışlardır.

Gazetemizin İzmir Sorumlusu Dikmek Zeybek daha sonra gönderildiği Savcılıktan serbest bırakılmıştır.

GÖZALTINA

Baş.ta. sa.1'de

faşist militanlar sıkıyönetim savcısının isteği, mahkemelerin kararıyla serbest bırakılmıştır.

Bugün sıkıyönetimin zindanları 12 Mart dönemini çok üstünde siyasi tutuklu ve hükümlüyle ağzına kadar doludur. Bunların sayıları her geçen gün artmaktadır. Türkiye halkının talebi, faşist katiller dışında bütün siyasi mahkumların derhal serbest bırakılmasıdır. Başta 24 Aralık eylemleri sırasında gözaltına alınan işçi,öğrenci, öğretmen ve memurlar olmak üzere sivil ve askeri cezaevlerinde bulunan bütün tutuklular salınmalıdır.

GERÇEKLERİ

Baş.ta.sa.1'de

cıyla "bombalı pankartlar" gibi sansasyonel olayları yansıtmışlardır.

Basın ve TRT, memurların ve işçilerin birçok ilde ve işyerinde gerçekleştirdikleri grev,ve direnişleri halka açıklamama konusunda da elbirliği etmiştir. Bu konuda da sıkıyönetim komutanlıklarının basının ve TRT'nin kulağını büktüğü anlaşılmaktadır.

Büyük basın tekellerinin kontrolü altındaki gazeteler ve TRT, yayınlarında büyük burjuvazinin direnişten duyduğu korkunun tercümanı da olmuştur. Bir yandan olayları küçük gösterme gayretleri ile öte yandan bütün ülke çapında onbinlerin katıldığı direnişten duyulan korku çoğu zaman yanyana gözükmüştür. Bu arada basın tehditler savurmayı da ihmal etmemiş, aba altında sakladığı sopayı açıktan sallamaya başlamıştır. Tercüman,Hürriyet gibi gazeteler . büyük bir yaygarayla polis ve ordunun; devrimcilerin, işçilerin, memur ve öğretmenlerin üzerine saldırması için çağrı çıkarmışlardır.

Bu arada, 24 Aralık'ta gerçekleşen grev, boykot ve direniş haberlerinin sansür edilmesine ses çıkarmayan Ecevit ve diğer bazı parti liderleri sıkıyönetim komutanlığının işi kendi demeçlerini sansür etmeye vardırması ile sahte bir biçimde seslerini yükselterek sözde sansüre karşı çıkmışlardır. Oysa bu gericilerin halkın gerçekleri öğrenmesini en az diğerleri kadar istemedikleri açıktır. Ve zaten halkın mücadelesinin haberlerinin sansür edilmesine hiçbir biçimde karşı çıkmamışlardır.

Gazetemiz, bundan önce olduğu gibi şimdi de kısıtlı olanaklarıyla gericilerin karartmaya çalıştığı bütün gerçeklerin halka ulaşması için elinden geleni yapacak ve sıkıyönetim paşalarının yayın yasaklarını bir kez daha çiğneyip geçecektir. Gerçeklerin gizlenmesine hiç kimsenin gücü yetmeyecektir.

TÖB-DER

Baş.ta.sa.1'de

Sıkıyönetim bundan önce de ülkemizin birçok yerinde onlarca kitle örgütünün kapısına kilit vurmuş, kitleleri örgütsüz bırakmayı amaçlamıştı. Aslında faşizmin, gericiliğin kitle örgütlerine saldırıları sadece sıkıyönetim bölgelerinde ve sıkıyönetimle sınırlı değildir. Bugün bütün valiler birer sıkıyönetim komutanı gibi kitle örgütlerinin kapısına kilit vurmakta, faşist cinayet şebekeleri saldırı ve bombalarla kitle örgütlerini işlemez duruma getirmişlerdir. Bugüne kadar onlarca gençlik derneği (YDGD'ler vb.) ve onlarca memur ve öğretmen örgütü ya sıkıyönetim tarafından, ya da valiler tarafından kapatılmıştır.

Şimdi bunlara bir de TÖB-DER Genel Merkezinin bütün ülke çapındaki şubelerinin kapısına kilit vurulması izledi.

Her zaman için saldırıların karşısında boyun eğen, kitleleri faşist diktatörlüğün saldırıları karşısında silahsız bırakan TÖB-DER'in revizyonist ve orta yolcu yöneticileri, öğretmen örgütünün kapatılması karşısında da sessizce köşelerine çekildiler. Kapatma olayını bir-iki protesto demeci ile geçiştirmeye çalıştılar. Bunun yanında da yüzbinlerce anti-faşist öğretmen kitlesine uyuşukluk ve pasifizmi öğütlediler. Şimdi, onların tutacağı yol, pek muhtemeldir ki, Danıştay vb. gibi yerlere dava açarak TÖB-DER'i yeniden açtırmaya çalışmak, reformistler önünde boyun bükmek olacaktır.

Devrimciler ve devrimci, anti-faşist öğretmenler elbette bu tip yolları reddetmezler, yasal yollar da dahil her türlü yola başvurarak kazanılmış mevzilerini korumaya çalışırlar, faşist diktatörlüğün saldırıları karşısında, onun kurumlarına teslim olmazlar. Ama esas olarak mücadeleyi ve örgütlenmeyi yasalarla sınırlandırmayı temel alan bir çizgiyi reddederler.Onlar her zaman faşist diktatörlüğün saldırıları karşısında dayanacak, kitlelerin gücünü ve birliğini toparlayacak dayanıklı örgütlerde toplanmayı, bu örgütleri güçlendirmeyi hedeflerler.Siyasal sun, sendikal olsun tüm hakları almanın ve koruma nın dayanağı yasalar değil kitlelerin gücü olabilir. Tüm emekçiler tek tek direnişlerde ve bir bütün olarak ancak kendi güçlerini ortaya koydukları̇nda haklar elde ederek ilerleyebilirler.Ama bu gücün ortaya konması, şu veya bu şekilde engellenen örgüt biçimleri içinde sıkıştırılıp etkisiz hale getirilmemeli, imkansız kılınmamalıdır.Özellikle gericiliğin saldırılarının yoğunlaştığı koşullarda mücadelenin ilerletilebilmesi ve yeni haklar elde edilebilmesi kesinlikle hiçbir güce boyun egmeyecek örgüt tiplerini gerekli kılıyor. Gereken mücadele merkezleridir,yasalara sadakat yeminleri yapılan düzen örgütleri değil... Gereken halkın içinde örgütlenen, halk sınıf ve tabakalarının kendi iradelerinden başka bir irade tanımayacakları ve kendi karar verdikleri doğrultuda mücadele etmelerinin herhangi bir güç tarafından engellenmeyeceği örgütlerdir. Yasalara karşı çıkıyor diye, ya da bir başka gerekçeyle kapatılamayacak, yöneticileri tutuklanamayacak örgütler gereklidir bize. Böyle örgütler dağınıklığı önleyecek, zaferle mücadele etmeyi mümkün kılacaktır.

Öğretmenler için ve diğer emekçiler için bu örgüt tipleri hazırdır. O da Yurtsever Devrimci Öğretmen örgütüdür. YDÖ,faşist diktatörlüğe karşı mücadele etmek isteyen ve haklarını mücadele ile almak isteyen bütün öğretmenlerin kitlevi bir örgütüdür. Ve safları bütün öğretmen kitlesine açıktır.

Onun için bütün öğretmenler YDÖ saflarında toplanmalı, TÖB-DER'in açılması,sıkıyönetimin baskılarının püskürtülmesi için mücadele etmelidir.

Böylelikle mücadelede her engel, her barikat aşılacaktır.

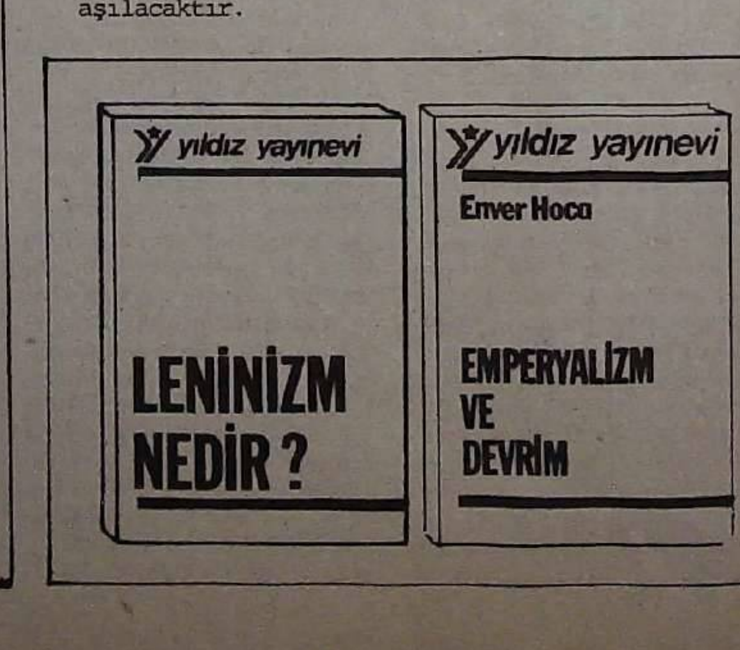

yıldız yayınevi
LENİNİZM NEDİR?

yıldız yayınevi
Enver Hoca
EMPERYALİZM VE DEVRİM

ŞEHİR

Baş.ta,sa.8'de

cilere saldırdılar.

Demetevler,Mustafa Kemal,Yenimahalle Meslek Liselerinde konuşmalar yapıldı,boykot ilan edilerek okullar boşaltıldı. 50. Yıl Lisesi öğrencileri sınıf konuşmaları yaparak yürüyüşe geçtiler. Yürüyüşü engellemek isteyen jandarmalar tesirsiz hale getirildi. Tuzluçayır Lisesi öğrenciler tarafından işgal edildi. Mamak,Gülveren ve Başkent Liselerinde, Hüseyin Gazi İlkokulu'nda boykot ilan edildi. Tepecik İlk ve Ortaokulu'nda öğrenciler boykot ilan ettiler ve protesto gösterileri düzenlediler. Aktepe Lisesi öğrencileri okul bahçesinde bir toplantı düzenlediler. Sınıflarda marşlar söylendi. Dersler yapılmadı. UlusII.Sanat Lisesinde öğrenciler dersleri kestiler. Sınıflarta tartışmalar yapıldı. Öğlene doğru öğrenciler barikatlar kurarak gösteri düzenlediler. Proleter devrimcilerin önderlik ettiği direnişe çevre emekçileri büyük ilgi gösterdiler. Polis kitleye saldırıya geçti. Bunun üzerine polisle çatışmaya girildi. Kızılay-Ulus yolu iki saat trafiğe kapatıldı. Faşist diktatörlüğün polisi ve askeri birlikleri zırhlı araçlar desteğinde, kapıları kırarak okula doldular. Öğrenciler gözaltına alındı.

BASIN

Baş.ta.sa.1'de

lık ve aylık yayın organının yanı sıra gazetemizin kağıt tahsisi de tümüyle kesilmiştir. Kağıt hakkımızın basın tekellerinin isteği üzerine kesildiğini ve bu konuda hem hükümetin hem de SEKA yönetim kurulunun kararı olduğunu bizzat SEKA yetkilileri bildirmiştir.

Devlet kağıt tekelinin elindeki gazete kağıdı stoklarının azalması ve son günlerde büyük basın tekellerinin istedikleri kadar kağıt verilememesi üzerine büyük gazetelerin baskısıyla kağıt dağıtımı konusunda hükümet yeni bir kararname çıkarmıştır. Bu kararnameye göre gazete kağıdının öncelikle günlük büyük gazetelere,bunların verdiği eklere ve bu basın kuruluşlarının yan yayınlarına dağıtılması, arta kalanın da diğer yayınlara verilmesi kararlaştırılmıştır.Bu kararnamenin ışığında devlet kağıt tekeli SEKA'nın yönetim kurulu da günlük gazeteler dışındaki yayın organlarına bobin kağıt verilmemesi ve bütün kağıt dağıtımlarında büyük basına öncelik tanınması kararı almıştır. Kağıt fabrikalarının uzun süredir bobin kağıdı dışında üretim yapmadığı düşünülünce bu kararın büyük basın dışında hiçbir yayın organına kağıt verilmeyeceği anlamına gelmektedir.

Parasının yatırılmasına ve kağıt almamız için gerekli bütün formalitelerin tamamlanmasına karşın gazetemizin aralık ayı kağıt tahsisi verilmemesi üzerine SEKA yetkililerine başvuran gazetemiz sorumluları, yetkililerden basın tekellerinin baskısı ve isteği üzerine hükümetin ve SEKA yönetim kurulunun kağıt hakkımızı kısıtladığını daha doğrusu kaldırdığını öğrenmişlerdir. Uzun süredir bobin kağıdı ile çalışan ofset makinalarda basılan gazetemizin bu koşullar altında basımının tehlikeye düşeceğini belirttiğimiz SEKA yetkilileri, büyük basın tekellerinin karaborsaya sürdüğü ve tonunu 30-35 bin liraya sattıkları kağıtlardan alarak kullanabileceğimizi söylemişlerdir.

Zaten uzun süredir kağıt hakkımız sık sık kısıtlandığından gazetemizin baskısı için kullanılan kağıdı karaborsadan bulmak zorunda kalmaktaydık. Yeni kararla birlikte artık bütün kağıdımızı fabrika çıkış fiyatından iki üç misli daha pahalıya satın almak zorunda bırakılmış bulunmaktayız.Öte yandan özellikle son bir haftadır,hemen hemen bütün büyük gazetelerin birinci sayfalarında yer alan ve kağıt bulamadıklarından yakınan yazılar da yalnızca bir gözboyamadan ibarettir.Büyük basın kuruluşları kendileri için gerekli olan kağıttan fazlasını indirimli fiyatlarla almakta ve bu kağıdı 5-6 misli fazlasına karaborsada satmaktadırlar. Basın tekelleri SEKA fabrikalarından kamyonlara yüklenen kağıtlara ellerini bile sürmeden kağıt piyasasına aktarmakta ve kamyon başına 300-400 bin lira kazanmaktadırlar. İstanbul'da kağıt piyasasında dolaşan herhangi bir kimsenin hergün, Hürriyet, Günaydın, Tercüman ve hatta Aydınlık ve Politika gibi gazetelerin bobin kağıtlarının bu piyasada satıldığını görmesi olanaklıdır.Zaten, yine SEKA yetkililerinin belirttiklerine göre, basın tekelleri,kendi kağıt haklarının yanında çok küçük bir miktar tutan diğer yayınların bobin kağıdı tahsislerine gözlerini dikmişler ve karaborsa piyasasında daha çok müşteri bulmak istediklerinden bu konuda karar alınması için hükümete ve SEKA yönetim kuruluna baskı yapmışlardır.

Şehir,şehir direniş,boykot,grev, protesto eylemleri

*** BİRÇOK İŞYERİNDE, BİRÇOK FABRİKADA, İŞÇİLER, GREV, İŞ BIRAKMA VE DİRENİŞLERLE MARAŞ KATLİAMINI VE SIKIYÖNETİM İLANINI PROTESTO ETTİ.**

*** BÜTÜN YÜKSEKOKULLARDA FORUM, BOYKOT VE DİRENİŞLER YAPILDI. PEKÇOK LİSEDE HALK GENÇLİĞİ FORUM, BOYKOT VE İŞGALLERLE PROTESTO EYLEMLERİNE KATILDI.**

*** ÖĞRETMENLERİN BİR BÖLÜMÜ, BELEDİYE VE PTT MEMURLARI DİRENİŞE GEÇTİ. BİRÇOK BİRİMDE İŞİ DURDURDULAR**

*** KAZLIÇEŞME'DE, MECİDİYEKÖY'DE VE AYAZAĞA KÖYÜNDE SOKAK GÖSTERİLERİ YAPILDI. GÖSTERİLERDE "YAŞASIN TDKP" SLOGANI ATILDI.**

Faşist diktatörlüğün resmi ve sivil faşist cinayet örgütleri tarafından düzenlenen Maraş katliamı... birinci yılında Türkiyenin dört bir tarafında yürüyüş ve mitinglerle, yasa dışı gösterilerle,grev ve boykotlarla protesto edildi. Proleter devrimci hareketin Marş katliamını ve sıkıyönetim terörünü protesto kampanyası Türkiyenin her tarafında olduğu gibi İstanbul'da da hayata geçti. İstanbul'da işçiler,öğretmenler,emekçi kadınlar,esnaflar, öğrenciler ve memurlar katliamı protesto ettiler. Sıkıyönetim paşalarını şaşkına çeviren yasa dışı protesto gösterileri hemen hemen bütün çalışma alanlarını kapladı.

Öte yandan DİSK'in işçi düşmanı sendika ağaları eylem kırıcısı olduklarını bir kez daha gösterdiler. DİSK ağaları büyük fabrikalarda işçilerin direnişe geçmesini engelleyerek sıkıyönetim paşalarının bir kez daha övgüsünü kazandılar.

İŞÇİ DİRENİŞLERİ

Şişli'de İETT emekçileri katliamı protesto etmek amacıyla toplantılar yaptılar.Altıntepe'de tüm emekçiler kapıları kapatarak işyerini işgal ettiler. Yapılan konuşmalarla Maraş katliamı teşhir edildi.Daha sonra yürüyüşe geçildi. Sıkıyönetim birlikleri saldırıya cesaret edemediler.

Tekel'e bağlı işyerlerinde baskı ve saldırıları ve Maraş katliamını protesto eden 10 bin işçiye salı günü 20 bin işçi daha katıldı. Tekstil Sendikası'nın Bakırköy, Yedikule ve Toptaşı şubelerinde çalışan işçiler bir saat işi bıraktılar.

Mensucat Santral işçileri, Kazlıçeşmeli devrimcilerin de katıldığı yasa dışı bir gösteri yaptılar. Alibeyköy'de Beşler Sucuk Fabrikası işçileri katliamı protesto etmek amacıyla işi durdurdular. Yemekhanede toplanan işçiler konuşmalar yaptılar. Proleter devrimcilerin önderliğinde işçiler akşama doğru "Maraş'ın Hesabı Sorulacak" "Yaşasın TDKP" sloganlarını atarak yürüyüşe geçtiler. Gösteri devrim andı ile sona erdi. Marşlar ve türküler söylendi. Üstübeç Fabrikası işçileri saat 9'dan itibaren işi durdurdular.Bütün gün konuşmalar yapıldı. Pencerelere yerleştirilen hoparlörlerde marş ve türküler söylendi.

Unkapanı'nda genç işçiler katliamı protesto ettiler ve işbaşı yapmadılar. Unkapanı'nda yasa dışı bir gösteri yapıldı. Gripin Ambalaj'da çalışan 60 işçi 1.5 saat işi bıraktılar. Taner Kalem'de çalışan 25 işçiden 24'ü bir günlük iş bırakarak katliamı protesto etti.

Rapidus AŞ, Nihal Koll AŞ işçileri yemek boykotu yaparak katliamı lanetlediler. Elmas Dikiş Makinaları, Gürçelik Döküm Sanayi, Metvat Makina Sanayi A.Ş işçileri sıkıyönetimi ve Maraş katliamını protesto ettiler.Bomonti Faber Kalem Fabrikası işçileri direnişe geçtiler. Nevton TV Fabrikası işçileri 1 saatlik iş bıraktılar.

24 Aralık'ta proleter devrimcilerin çağrısı üzerine 28 işçinin çalıştığı elektrikli fırın üreten Özşahlar Fabrikası işçileri şalterleri indirerek 17 işçinin çalıştığı Özpak Mukavva Fabrikasına doğru sloganlar atarak, sıkıyönetimi ve Maraş katliamını lanetleyerek yürüdüler.Özpak'ta da şalteller indirildi. Konuşmalar yapıldı.Özpak ve Özşah işçileri kol kola sloganlar atarak ELMAKSAN Makina ve Yedek Parça Fabrikasına yürüdüler. Sınıf kardeşlerinin sesini duyan Elmaksan işçileri de şalterleri indirerek, tezgahlarını kapayarak Özpak ve Özşah işçileriyle birleştiler.

Üç fabrikanın işçileri, iş elbiseleriyle birlikte, sloganlar atarak yürüdüler. Personel binasının önüne geldiklerinde karşılarında işveren vekili ile Tüm Maden-İş in sendika temsilcisini buldular. Sendika temsilcisi "bizim sendikanın direnişe geçme kararı yok, bu kanunsuzdur.Hem Maraş'tan size ne" deyince işçiler etraflarını sarmaya başladılar. Sonlarının hiç de iyi olmayacağını kavrayan işveren ve sendika temsilcileri kendilerini personel binasına zor attılar.

İşçiler sloganlar atarak ana caddeye yürüdüler ve yolu trafiğe kapattılar. Oradan Kartal Kadıköy yolunu geçerek burada da yolu kapattılar. "Genel direnişten genel greve" diyen Özşah, Özpak ve Elmaksan işçileri yapılan konuşmadan sonra dağıldılar.

Fimsan işçileri işi yavaşlatma eylemine geçtiler. Ören Bayan işçileri işi bıraktılar.Maraş katliamını ve sıkıyönetimi teşhir konuşmaları yaptılar. Kibrit Fabrikası işçileri işi yavaşlattılar. İçerenköy Hali'nde 200 emekçi öğlene kadar işi yavaşlattılar.Bir toplantı düzenleyerek katliamı teşhir ettiler.

Medaş İnşaat işçileri 1 günlük işi bıraktılar. Ayazağa köyünde düzenlenen protesto gösterisine katıldılar.Yürüyüş boyunca TDKP-İÖ'nün tüm emekçileri mücadeleye çağıran bildirisi dağıtıldı.

Şehremini Marangoz Atölyesi işçileri işbaşı yapmadılar.Kağıthane Cendere yolundaki Plastik Atölyesi işçileri işi bıraktılar.Samatya Ekmek Fabrikası işçileri 3 saat işi durdurdular. Kocamustafa Paşa Lahmacun Fırını'nda iki saat satış yapılmadı.İşçiler, fırına gelenlere direnişlerinin amacını anlattılar. Demirciler Sitesi'nde yapılan toplantı ve konuşmalardan sonra işçiler bir saat işi durdurdular.

Levent Gorbon Işıl Fabrikası işçileri yemekhanede bir toplantı yaparak faşist cinayet odaklarını ve Maraş katliamını protesto ettiler.Ünika işçileri yarım gün, Şişe Cam işçileri bir gün işi bırakarak Maraş katliamını protesto ettiler.

Çeşmeli Yumak işçileri Maraş katliamını protesto ederek makinaları durdurdular. 130 işçinin çalıştığı Çeşmeli Yumak'ta tüm işçiler akşama kadar marşlar söyleyip sloganlar attılar. Bir işçi faşist cinayet örgütlerini ve faşist katliamları teşhir eden bir konuşma yaptı.

BELEDİYELER

Kağıthane Belediyesi işçileri ve memurları toplu olarak bir günlük işi bırakarak Maraş'taki faşist katliamı protesto ettiler. Bağcılar ve Safraköy Belediyelerinde çalışan temizlik işçileri yarım saat işi bıraktılar. İstanbul Belediyesinde sabah katlarda konuşmalar yapıldıktan sonra giriş katında toplanıldı. Sıkıyönetim birlikleri emekçilere azgınca saldırıya geçtiler. Odaları teker teker arayan askeri birlikler 50'nin üzerinde emekçiyi gözaltına aldılar. Yakacık Belediyesinde zabıtalar,ESO,Fen İşleri, Muhasebe,Tansa, Yazıişleri bölümlerinin tüm çalışanları 2 saat işi bıraktılar. Bazı bölümlerde direniş daha sonra da devam etti.

PROTESTO GÖSTERİLERİ

Kazlıçeşme'de 300'ün üzerinde işçi ve devrimcinin katıldığı bir gösteri düzenlendi. "Yaşasın TDKP", "Maraş Katliamının Sorumlusu,MİT, MHP,Kontrgerilla" sloganlarının atıldığı gösteriye Mensucat Santral ve Deri işçileri de katıldılar. Bir konuşma yapılarak faşist katliam teşhir edildi.

Mecidiyeköy Çağlayan'da yapılan gösteriye 80 kişi katıldı. Yürüyüş sırasında sıkıyönetim birlikleri saldırıya geçtiler. Bir devrimci ayağından yaralandı. Devrimciler, sıkıyönetim birliklerine direndiler. Bunun üzerine gerileyen askeri birlikler,takviye alarak yeniden saldırıya geçtiler. Dere,Örnektepe ve Gülbağ'da faşist katliam teşhir edildi.Dere'de tüm esnaf kepenkleri indirerek katliamı protesto etti.

Ayazağa köyünde 24 Aralık Pazartesi günü 100'ün üzerinde işçi "Maraş'ın Hesabı Sorulacak","Sıkıyönetim Kalksın", "Yaşasın TDKP" sloganlarını atarak yürüyüşe geçtiler.

1 Mayıs mahallesinde bütün emekçiler katliamı ve sıkıyönetimi protesto ettiler.Esnaflar kepenklerini indirdiler.İşler durduruldu. Fırın işçileri sabah işi bırakarak günün önemi ve görevlerini, işçi sınıfının mücadelesini ve sınıf sendikacılığını tartıştılar. Marşlar söylendi,halaylar çekildi. Taşocağında çalışan işçiler işi bıraktılar. Akşama doğru bir gösteri düzenlenerek Maraş katliamı ve sıkıyönetim protesto edildi.

Kaynarca'da 75 kişinin katıldığı bir gösteri yapıldı. Göstericiler "Maraş'ın Hesabı Sorulacak", "Yaşasın TDKP'miz" sloganlarını atarak yürüyüşe geçtiler. Kavakpınar'da yapılan konuşmalardan sonra Güzelyalı'ya doğru yürüyüş devam etti. Kahvelerde ve tren istasyonunda yapılan konuşmalarla gösteri sona erdi.

Topselvi'de 100 kişinin katıldığı bir gösteri yapıldı. Akşam Ankara Asfaltı 15 dakika trafiğe kapatıldı.600 kişinin çalıştığı Mutlu Akü Fabrikası işçileri ile ilişkiye geçilerek yürütülen faaliyetlere işçilerin katılımı sağlandı. 50'ye yakın esnaf dükkanlarını açmayarak katliamı protesto etti.

Küçükköy'de 80 kişinin katıldığı bir gösteri yapıldı. Gizeltepe'de akşam üstü proleter devrimciler bir açıkhava toplantısı düzenlediler.Yakılan ateşin etrafında toplanıldı. Konuşmalar yapılarak sıkıyönetim terörü ve faşist katliamlar teşhir edildi 60 civarında emekçi kadın katliamı protesto toplantısı yaptı. Daha sonra Gizeltepe İlkokulu'na kadar sloganlar atılarak yürüyüş yapıldı.

MEMURLAR

Tahtakale Santrali'nde PTT emekçileri, Maraş katliamını protesto ederek 4 saat işi durdurdular. Sıkıyönetim birliklerinin saldırılarına kararlılıkla karşı koyan PTT emekçileri polis ve jandarmayı içeri sokmadılar. Akşam üzeri iş çıkışında toplu olarak işyeri terk edildi. Sıkıyönetim hiç bir PTT emekçisini gözaltına alamadı.

Tophane'de PTT emekçileri işi yavaşlattılar ve saygı duruşunda bulundular. Akla'da iş yavaşlatıldı. Gayrettepe'de iki saat iş yavaşlatıldı.Şişli santralinde forum düzenlendi. Elektronik cihazlar araştırma laboratuvarı teknisyen ve mühendisleri işbaşı yapmadılar.

Kartal Vergi Dairesi çalışanları yapılan konuşmalar üzerine iki saat işi bıraktılar. Daha sonra akşama kadar iş yavaşlatma eylemi sürdürüldü.

ÖĞRETMENLER

Proleter devrimci hareketimizin çağrısı üzerine Yurtsever Devrimci Öğretmenler grev grupları oluşturdular. Devrimci Öğretmen ve KSD'li,Dev-Sol'lu öğretmenlerle ittifak gerçekleştirilerek onlarca okulda direnişe geçildi.

Şişli'de,Rıfat Yalman, Adem Yavuz,Yeni Çağlı,Hacı Etken,Kağıthane,Kaptan Paşa,Baruthane, Okmeydanı Ortaokulu, Güne Bakan, Gürsel İlkokulu,Kağıthane İlkokulu,Sanayi,Şişli Lisesi,Feriköy Lisesi,Kuvayı Milliye Lisesi, Çağlayan Lisesi öğretmenlerinin %98'i, Bakırköy'de İzzet Ünver, Abdi İpekçi,Osmaniye,Esenler,Dr. Lütfi Kular, Mustafa Eravutmuş, Sebati Tuncay, Tevfik Bey Safraköy,Adnan Ütüken,Bağcılar III,Yıldıztepe, Demirkapı,İnönü ilk ve orta dereceli okullarında öğretmenlerin %85'i, Beyoğlun'da,Hasköy,Muallim Cevdet,İhsan Şeref,Piri Paşa Beyoğlu Ticaret, Kasımpaşa,Hürriyet Bekir, Kabataş Ticaret, Kadı Helmet Liselerinde öğretmenlerin tamamı bir günlük boykot yaptı.

Eminönü'nde Vefa Lisesi,Davutpaşa, K.M. Paşa, Pertevniyal Liselerinde öğretmenlerin tamamı,Eyüp Bayrampaşa'da ilk ve orta dereceli okullarda öğretmenlerin %30'u direnişe katıldı. Diğer bölgelerde de direnişe katılma oranı oldukça yüksek oldu.

YÜKSEKOKULLAR

Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Yüksekokulu,Tatbiki Güzel Sanatlar Y.Okulu, Aksaray İktisat,Çapa Tıp, İstanbul Üniversitesi Fakülteleri,Vatan Mühendislik Y.Okulu, Galatasaray İşletme Y.Okulu,Işık Mühendislik,İDMMA (Yıldız), Denizcilik Y.Okulu, Orman Fakültesi,Kadıköy Mühendislik Mimarlık Y. Okulu, İTÜ Temel Bilimler, Taşkışla ve Gümüşsuyu binalarında, Maden Fakültesinde,Veterinerlik ve Teknik Öğretmen Y.Okulu'nda boykotlar yapıldı. Boğaziçi Üniversitesi, Güzel Sanatlar Akademisi,Aksaray İktisat,Çapa Tıp, İstanbul Üniversitesi, Çapa Diş, İTÜ Gümüşsuyu,Taşkışla Temel Bilimler ve Maden Fakültesi binalarında forum yapıldı. Maden Fakültesi, İstanbul Üniversitesi,Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Y.Okulu, İTÜ Temel Bilimler Fakültesi ve Galatasaray Mühendislik Y.Okulu'nda gösteri ve yürüyüşler yapıldı. Orman Fakültesi,Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Y.Okulu ve Maden Fakültesinde jandarma ile çatışmalar olurken, ayrıca bu okullar bir süre öğrenciler tarafından işgal edildi.

LİSELER

Gebze Meslek Lisesi,Sanayi Mahallesi Başarı Ortaokulu, Behçet Kemal Çağlar, Cumhuriyet,Fenerbahçe,Sarıyer, Sultanahmet Meslek,Pendik,Zeynep Kamil,Florance Nightengale Kağıthane Ortaokulu, Endüstri Meslek Lisesi, Maçka Teknik, Feriköy, Pertevnial ve Şişli Liselerinde; Üsküdar, Kaynarca Ortaokulu,Kartal Lisesi, Endüstri Meslek ve Ticaret Lisesi öğrencileri dersleri boykot ettiler. Gültepe Endüstri Meslek Lisesinde bir hafta boykot ilan edilirken, Üsküdar Cumhuriyet, Üsküdar ve Fenerbahçe Liselerinde sınıf konuşmaları yapıldı.

Kasımpaşa Lisesi ve Alibeyköy Endüstri Meslek Lisesi öğrencileri tarafından işgal edildi. Kağıthane Ortaokulu,Sarıyer Lisesi, Küçükköy Vefa Poyraz Lisesi ve Yeni Levent Lisesi öğrencileri Maraş katliamını protesto ederek gösteri ve yürüyüş düzenlediler.

Bütün bu gösteri,yürüyüş,boykot,grev, işgal ve direnişlerde D.Yol, KSD, Dev-Sol gibi revizyonizmin etkisindeki küçük burjuva hareketlerin taraftarları yer yer proleter devrimcilerle birlikte hareket eder ve tutarlı tavır takınırken,birçok yerde de İGD'nin kuyruğuna takılarak eylem kırıcılığı yaptılar ve pasifist, teslimiyetçi bir tavır takındılar. Bu tutarsızlığın nedenlerinden birisi ise onların revizyonizmin etkisinde olmaları ve İGD'nin kuyruğunda devrimcilik yapmaya çalışmalarıdır. Nitekim bu küçük-burjuva hareketler, örneğin, Kartal Lisesi,Ticaret Lisesi,Sarıyer Lisesi,Gültepe Endüstri Meslek Lisesi,Gebze Meslek Lisesinde proleter devrimcilerle birlikte tavır alır ve olumlu davranırken İTÜ, Teknik Öğretmen Y. Okulu, Alibeyköy Lisesi, Pertevniyal ve Üsküdar Cumhuriyet Liselerinde eylem kırıcı bir tavır takındılar. Dev-Sol'cular Yıldız'da proleter devrimcilere saldırıya yeltendi.

KÜÇÜK ESNAF

Maraş katliamını protesto eylemine işçi, öğretmen,memur,öğrenci ve kadınların yanı sıra sırt hamalları,seyyar satıcılar ve esnaflar da katıldı. Çeliktepe'de 15 atölye sahibi atölyelerini açmayarak,Kocamustafa Paşa da seyyar satıcılar satış yapmayarak, Şehremini esnafı kepenklerini indirerek katliamı protesto ettiler.

Sıkıyönetim komutanlığı: Yalan makinası

Komünist hareketin çağrısı ve devrimci demokrat akımların da katılımı ile ülke çapında düzenlenen protesto gösterileri, grev, boykot ve işgaller, sıkıyönetim birlikleri ile girişilen çatışmalar gericiliğe korku salarken,bütün karşıdevrimciler, sıkıyönetim komutanları, Başbakan, gerici burjuva yayın organları ve köşe yazarları el birliği ile 24 Aralık eylemlerinin "güçsüzlüğünü" propaganda etmeye, bu güçlü kitlesel eylemleri bir avuç "anarşist" öğrencinin "cılız gösterileri" olarak göstermeye çalıştılar.

İstanbul Sıkıyönetim Komutanı bir bildiri yayınlayarak "olayların her zaman görülen öğrenci olaylarını aşmadığını" ve İstanbul'daki öğretmenlerden ancak "% 5'inin boykot eylemine katıldığını" belirtti. Sıkıyönetim Komutanı telaş içinde "askeri birliklerin gösterileri engellediğini" de sözlerine ekledi.

Durum hiç de sıkıyönetim paşasının iddia ettiği gibi değildir ve Sıkıyönetim Komutanı açıkça yalan söylemektedir. Sıkıyönetim Komutanı, gericiliğin, güçlü kitle protestoları karşısında içine düştüğü aczi ifade etmekten kurtulamadı.Onun bütün bu açıklamalarla amaçladığı, bu protesto eylemlerinin yalnızca bir grup öğrenci ve öğretmenin eylemi olduğu, işçi ve diğer emekçilerin bu eylemlere katılmadığı yaygarası ile emekçi kitleleri aldatmaktır.İstanbul'da ve diğer yerlerde işçi ve emekçiler bu protesto eylemlerine güçlü bir biçimde katıldılar. Gerçek durumun Sıkıyönetim Komutanını yalanladığı ,bu protesto eylemlerinin haberlerine ilişkin yazımızda açıkça görülebilir. Yine öğretmen katılımı sıkıyönetim paşalarının iddia ettiği gibi "% 5 gibi düşük bir oran" değildir. TKP ve diğer revizyonistlerin eylem kırıcılığı ve engellemeleri yüzünden boykota katılımın birçok okulda düştüğü doğrudur. Ancak bu durum sıkıyönetim paşasının açıklamasını doğrulamıyor. O, katılımı çok düşük göstermeye çalışıyor. Oysa onlarca lise ve ortaokulda,ilkokulda binlerce öğretmen 24 Aralık eylemlerine bir günlük boykotla katıldı. Onlarca okulda öğretmenlerin tamamı, yine onlarca okulda öğretmenlerin tamamına yakını boykot eylemine katıldı.

Sıkıyönetim generallerinin açıklamaları insana İkinci Dünya Savaşı yıllarında Hitler kuvvetlerinin işgal ettiği ülkelerde halkların kahraman mücadelesi ile karşılaşmasına karşın "Hitler kuvvetleri her yerde halkın sevgi gösterileri ile karşılaşıyor" türünden açıklamalarını hatırlatıyor. Faşistler bu tür yalanlarla halkın mücadelesini küçük göstermeye,gizlemeye çalışmaktadırlar. Onlar bu tür yalanlarla sonlarını geçiktirmeyi amaçlıyorlar.

Gericiliğin demagojik yalanları,sıkıyönetim generallerinin yalan üzerine kurulu açıklamaları gerçekleri gizleyemez. Mücadele meydanlarını dolduran onbinlerin kararlı direnişi milyonların bilincinde somutlanacaktır. Sıkıyönetim Komutanı ne yaparsa yapsın, hangi yalanı söylerse söylesin gerçekler ortaya çıkacaktır.

İZMİR

DSM
HALKIN
KURTU

24 Aralık günü Gültepe'de TDKP-İÖ önderliğinde 1000'i aşkın devrimci ve emekçinin katıldığı yasa dışı bir gösteri yapıldı. Gösteri, okullarda gerçekleştirilen boykot, işgal ve gösterilerle desteklendi. Göstericiler "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Sıkıyönetim Kalksın", "Maraş'ın Hesabı Sorulacak", "Yaşasın TDKP" sloganlarını atarak Gültepe otobüs durağına kadar yürüdüler. Barikatlar kurularak polis saldırısı dağıtıldı.Yine 23 Aralık günü, proleter devrimcilerin D.Yol taraftarları ile birlikte binlerce kişinin katıldığı bir miting düzenlediler.

Tariş Üzüm İşletmelerinde işçiler saat 9-12 arası katliamı protesto amacıyla işi bıraktılar. Sümerbank Basma Fabrikası, Tariş Pamuk Depoları ve Ödemiş Tekstil Fabrikası'nda işçiler kapıları içerden kaynaklayarak direnişe geçtiler.

Katliamı protesto eden öğrenciler, Yusuf Metin Lisesi, Yusuf Metin Akşam Lisesi, Atatürk Lisesi, İnönü , 50. Yıl, Merkez Ticaret, Karataş, Hava Özişbakan, Bayraklı, Motor Meslek, Eşrefpaşa, Sıdika Rodop, Suphi Koyuncuoğlu, Gültepe Meslek,Balçova ve Buca Liselerinde, Atatürk Ticaret Lisesi ve Gültepe Ortaokulu'nda boykot ilan ederek,forum ve gösteriler düzenlediler. Yürüyüşler sırasında polis öğrencilere saldırıya geçti.Ancak öğrenci gençlik, proleter devrimcilerin önderliğinde polis saldırısına kararlı bir biçimde direndi. Birçok yerde polis saldırısı püskürtüldü.

Diğer yerler

Kırıkkale

Yaklaşık 4.000 işçinin çalıştığı Mühimmat Fabrikasının çıkışında, proleter devrimciler bir gösteri düzenlediler.Bir proleter devrimci,Maraş katliamını ve sıkıyönetimi protesto eden,faşist baskı ve terörün Kırıkkale'de sürdüğünü ve buna genel grev ile cevap vermek gerektiğini içeren bir konuşma yaptı.Gösteride "Maraş Katliamının Hesabını Soracağız","Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" vb. sloganlar atıldı. Yaklaşık 300 kişinin katıldığı gösteride "Genel Grev İçin İleri" pankartı açıldı.Devrim andı içilerek gösteriye son verildi.

Eskişehir

Bağlar Caddesi, Yıldıztepe ve Kızıltoprak mahallelerinde protesto gösterileri düzenlenerek yürüyüş yapıldı. Öğretmenler derslere girmedi. Maliye'de çalışan emekçiler katliamı protesto amacıyla işi bıraktılar. Tarımcılar saygı duruşunda bulunarak katliamı protesto ettiler.

Kanatlı, Cumhuriyet, II. Endüstri Meslek, Motor Meslek, Devlet Demir Yolları Meslek,Kız Meslek Liselerinde, Sağlık Koleji'nde, Eskişehir İTİA'da, Tıp Fakültesi'nde öğrenciler boykot ilan ettiler.

Bursa

Teleferik ve İzzetpaşa semtlerinde 23 ve 24 Aralık günlerinde protesto eylemleri düzenlendi. YDÖ, DÖ, KSD ve Dev. Sol'cu öğretmenler boykot yaparak derslere girmediler. Veteriner,Makina ve Elektrik Fakültelerinde,Akşam Ticaret, Yeniyol Sanat, Atatürk, Erkek ve Akşam Liselerinde öğrenciler boykot ilan ettiler.

Kırşehir

Maraş katliamını protesto etmek amacıyla,Kırşehir Lisesi, Ticaret Lisesi ve Sanat Okulu'nda boykot ilan edildi.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
Sahibi Teoman Görel - Sorumlu Yazışleri Müdürü: Osman Taş ·
Yönetim Yeri: 2. Beyler, 848. Sok. No: 90/213 Konak /İZMİR ·
Yazışma Adresi: Teoman Görel P.K. 71 Konak / İZMİR ·
Abone şartları: Yurt içi 6 aylık 250 TL. Yıllık 500 TL, Yurt dışı iki katıdır.
Basıldığı yer: S.S.Tükel Gazetecilik ve Matbaacılık. İZMİR
Baskı Tarihi 29 Aralık 1979

Şehir, şehir direniş, boykot, grev, protesto eylemleri

ANKARA

●ALTINDAĞ'DA POLİS VE JANDARMA YILDIRIM BEYAZIT LİSESİ'NE KARŞI SALDIRIYA GEÇTİ. BUNUN ÜZERİNE PLEVNE MAHALLESİ HALKI MEYDANDA TOPLANDI VE SLOGANLAR ATMAYA BAŞLADI. POLİS VE JANDARMA HALKA SALDIRDI. BUNUN ÜZERİNE DEVRİMCİLER VE HALK BARİKATLAR OLUŞTURDU. ÇATIŞMA BAŞLADI. ÇATIŞMA SIRASINDA İKİ PANZER HALK TARAFINDAN ETKİSİZ BİR DURUMA GETİRİLDİ.

●İNCİRLİ'DE "ÇOCUKLARIMIZI FAŞİSTLERE TESLİM ETMEYECEĞİZ" DİYEN EMEKÇİLER, POLİS ARABALARINI TAHRİP ETTİLER. ÖĞRENCİLERLE VELİLER BİRLEŞTİ. BİR DEVRİMCİ KATLEDİLDİ.

●ANKARA'DA İŞÇİ, MEMUR, ÖĞRETMENLER, HALK GENÇLİĞİ FAŞİST CİNAYET ODAKLARINA KARŞI GENİŞ ÖLÇÜDE DİRENİŞE GEÇTİ

●HACETTEPE HASTANESİ'NDE SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN DAHA ÖNCE BAŞLATTIKLARI DİRENİŞ, 24 ARALIK'TA 7 500 KİŞİNİN KATILDĞI BİR PROTESTO EYLEMİNE DÖNÜŞTÜ.

1. yıldönümünde Maraş katliamını ve sıkıyönetimi protesto etmek için devrimci komünist hareketin yaptığı ve devrimci demokrat hareketler tarafından da belirli olumsuzluklara rağmen desteklenen çağrı tüm yurtta olduğu gibi Ankara'da da geniş yankı buldu. İşçiler, emekçiler, öğrenciler, memurlar, öğretmenler, devrimci sınıf ve tabakalardan geniş bir halk kitlesi fabrikalarda, işyerlerinde, okullarda, resmi daire ve bakanlıklarda vb. grevler, direnişler ve gösteriler yaptılar.

İşçilerin grevleri, öğrencilerin ve öğretmenlerin boykotuyla, esnafların dükkan ve kontak kapatmalarıyla kitlevi gösterilerle birlişti.

ALTINDAĞ'DA ÇATIŞMA

Aralığın 20'sinden itibaren Altındağ'da genel grev ve iş bırakmak için çeşitli toplantılar düzenlendi. 21 Aralık'ta 80 civarında esnafın katıldığı bir toplantıda Maraş katliamının bir genel grevle protesto edilmesi kararlaştırıldı. Genel grev ve hazırlıkları detaylarına kadar tartışıldı ve toplantıya katılanlar geniş kitlelere kararı aktarmak için propaganda çalışmalarına giriştiler. Benzer toplantılar Yenidoğan, ve Bend Deresi dolmuş ve taksi şoförleri, Altındağ simitçi fırınlarında çalışan işçiler vb. ile de yapıldı ve benzer kararlar alındı.

Duvarlara ve dükkanlara el ilanları ve duvar gazeteleri yapıştırıldı ve 24 Aralık Pazartesi günü Altındağ'da Sakalar, Yenidoğan, Plevne, Sultan Murat, Orhangazi, Hıdırlık, Atıfbey, Sondurak, Hayriakmanlar semtleri ve caddelerinde tüm dükkanlar, kahveler, fırınlar ve bir sinema kapandı. Şoförler kontak kapattı, tüm çalışanlar genel greve aktif bir şekilde katıldılar. Aynı zamanda belediye otobüslerinin şoförleri otobüsleri durdurup çalışmayarak genel greve katıldılar. Devrimci Yol'da en son gün genel grev çağrısı ve geniş katılımı duyarak genel direniş adı altında direnişe katıldı.

Genel grevle başlayan Maraş katliamını protesto eylemleri Yıldırım Beyazıt Endüstri Meslek ve Yıldırım Beyazıt liselerinde başlayan boykotlarla birleşti. Çok sayıda jandarmanın saldırmasıyla boykot eylemi kısa zamanda işgale dönüştü ve jandarma ve polis civarda yığınak yapmaya başladı. Plevne Mahallesi meydanlığında yapılan bir mitingle işgaldeki okullara bölgenin destek sağlaması gerçekleştirildi. Bölgeye yakın olan Yıldırım Beyazıt gündüz Ortaokulu öğrencileri Meslek Lisesi önünde jandarmanın gücünü bölmek için bir miting yaptılar. Ancak inatla Yıldırım Beyazıt Lisesi önüne tanklar ve polis ve jandarma panzerleri yığan diktatörlük güçleri liseye saldırıya geçtiler. Ellerindeki tüm silahları ve olanakları kullanıyorlar ama cevabını da alıyorlardı.

13 tank ve bir çok sayıda panzerle yığınak yapan diktatörlük güçlerinin karşısında Plevne halkı mahalle meydanında toplanmaya başladılar. "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Kahrolsun faşist diktatörlük", "Maraş'ın hesabını soracağız", "Halkın Kurtuluşu Engellenemez" vb. sloganlarıyla başlayan mitinge polis ve jandarma saldırdı. Gerici güçlerin bölünmesi sağlandı. Saldırıya karşı mahalle girişinde lastik yakılarak, barikatlar oluşturularak direnildi. Sıkıyönetim birlikleri, devrimcilerin barikatlar oluşturarak karşı koyması ve 1 Mayıs alanına doğru barikatları kaydırarak, mahalle girişini kapatmaları üzerine daha da saldırganlaştılar. Panzerli, makinalı tüfekli, havai fişekli askeri birlikler tam techizat saldırıya geçerek mahalleye girmeyi denediler. Ancak barikatlarda çatışan emekçiler ve devrimcilerin kararlı karşı koyuşu onları geriletiyordu. Çatışmalarda, iki panzer tesirsiz hale getirildi. Sultan Murat mahallesinde ve Hıdırlıktepe yollarında barikatlar oluşturularak Hıdırlıktepe'ye doğru geri çekilindi. Askeri birlikler Plevne Mahallesinde birkaç evi arayarak güçlerini ispatlamaya çalıştılar. Bu arada Meslek Lisesindeki çatışma devam etti. 5 saat süren çatışmalardan sonra askeri birlikler Liseye girdiler.

İNCİRLİ'DE DİRENİŞ

İncirli Lisesi öğrencileri bir form düzenleyerek yürüyüşe geçtiler. Polis ve jandarma yürüyüşe müdahale edince öğrenciler okulu işgal ettiler ve okul içinde merdivenlerde barikatlar kurdular. Polis ve jandarma birlikleri okula saldırıya geçti ve birlikler okul civarında toplanmaya başladı. Bunun üzerine semt emekçileri, emekçi kadınlar, çocuklarının yanına koşarak, sıkıyönetim birliklerinin saldırılarına direndiler.

Halkın Kurtuluşu ve D.Yol taraftarı öğrenciler okul katlarına çıktılar. Okula, H.K. imzalı "Kahramanmaraş Katliamının Sorumlusu MİT, MHP ve Kontr-Gerilla'dan Hesap Soracağız" pankartı asıldı. Öğrenciler konuşmalar yaparak sloganlar attılar. Piyançotepe ve İncirlili emekçiler okul etrafında birikmeye başladı. Polis kitleye saldırarak bir proleter devrimciyi yakaladı. Bunun üzerine kitle polise müdahale etti ve polisin aldığı devrimci, polisin elinden alındı. "Çocuklarımızı, faşistlere teslim etmeyeceğiz" diyen emekçiler, polis arabalarını tahrip ettiler. Taş ve sopalarla polis ve jandarma birlikleri püskürtüldü. Öğrencilerle veliler birleştiler. Okul çıkışında polis ateş açtı ve genç bir devrimci katledildi.

BADEMLİDERE

Proleter devrimcilerin önderliğinde bir protesto gösterisi düzenlendi. Yürüyüşe sıkıyönetim müdahale edemedi.

İŞÇİ DİRENİŞLERİ

Siteler'de 20'ye yakın atölyede direnişe geçilerek iş bırakıldı. 300 civarında genç işçi ana cadde üzerinde toplanarak "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Maraş Katliamının Hesabını MİT, MHP ve Kontrgerilladan Soracağız", "Yaşasın TDKP" sloganlarını atarak yürüyüşe geçtiler ve Samsun yolunu trafiğe kapattılar. Sıkıyönetim birlikleri saldırmaya cesaret edemedi.

MTA'da 250 civarında emekci bir toplantı yaparak yürüyüşe geçti. Atölyelerin olduğu yere kadar yürüyen emekciler devrim andı ile yürüyüşlerini bitirdiler.

İlker Emlak Kredi İnşaatı, Nato Yolu üzerinde çeşitli inşaatlarda çalışan inşaat işçileri, Hava Kuvvetleri İnşaatları işçileri işi bıraktılar. Nato Yolu'ndaki inşaatlarda işi bırakan 120 işçi bir yürüyüş düzenledi. Dışkapı'da 400 civarında inşaat işçisi katliamı protesto ederek işe gitmediler.

Sanayi Çarşısında birçok atölye işçisi işi bıraktı. Giyim işçileri çalışma yerlerinde konuşmalar yaparak, işi bıraktılar.

Sağlık Bakanlığı'nda çalışan H.Kurtuluşu ve D.Yol taraftarı sağlık emekçileri bahçede toplanarak öğleden sonra işbaşı yapmadılar. Hacettepe Hastahanesi'nde sağlık emekçileri daha önce somut talepleri doğrultusunda başlattıkları direnişlerini Maraş katliamını protesto gösterisi ile birleştirdiler. Üç gün önce 800 emekçinin başlattığı ve 1500 emekçinin işi yavaşlatarak desteklediği direniş 24 Aralık günü 7500 kişiyi kapsayan bir direnişe dönüştü. Sağlık emekçileri Acil Servis dışındaki tüm bölümlerde bütün gün direnişi sürdürdüler. Belediye Sağlık Müdürlüğü'nde emekçiler işi bıraktılar. Onkoloji Hastanesi'nde konuşmalar yapılarak faşist cinayet çeteleri ve Maraş katliamı protesto edildi.

Şeker Fabrikası'nda H.Kurtuluşu ve D.Yol taraftarları eylem birliği yaptılar. Şeker, Makina, Elektromekanik Fabrikalarında işçiler katliamı protesto etmek amacıyla yemek boykotu yaptılar. Yemek boykotuna faşist ve sosyal-faşistlerin dışında tüm işçiler katıldı. Bütün yemekhanelerde konuşmalar yapıldı. Böyle bir boykotun ilk kez Şeker Fabrikasında gerçekleşiyor olması, oldukça önemliydi.

Ankara Belediyesi EGO işyerinde çalışan 500 işçi Maraş katliamını protesto amacıyla bir forum düzenledi. Forumda konuşan bir proleter devrimci Maraş katliamını gerçekleştiren faşist cinayet örgütlerini ve sıkıyönetimi teşhir etti. İşçiler bir saat işi bıraktılar. Saat 10.00'da bir forum düzenlenerek, memurlar direnişe çağrıldı. D.Yol, KSD, H.Kurtuluşu taraftarları eylem birliği yaptılar. Memurların % 50'si çağrıya uyarak işi bıraktılar.

EGO Yenişehir Tahsilat Şubesi'nde çalışan 50 memur bir günlük işi bıraktılar. Belediye Fen İşleri'nde proleter devrimciler D.Yol taraftarlarıyla eylem birliği yaparak emekçileri yemek boykotuna ve işi bırakmaya çağırdılar. 1000'in üzerindeki emekçi çağrıya uyarak işi bıraktı. Park ve Bahçeler Müdürlüğü'nde toplantı yapılarak konuşmalar yapıldı ve iş bırakıldı. Sloganlar atıldı.

PTT'de H.Kurtuluşu ve D.Yol taraftarlarının çağrısı üzerine iş yavaşlatıldı. EBİM ve Eğitim Merkezi çalışanlarının % 90'ı işi bıraktı. YSE'de bir toplantı düzenleyerek katliamı protesto edildi ve sloganlar atıldı. Bira Fabrikası'nda bir forum düzenlendi. Karayolları, Havayolları, Demiryolları, Limanlar İnşaat Müdürlüğü'nde emekçiler forumdan sonra yürüyüşe geçtiler. Polis Yürüyüşçülere saldırdı.

MEMUR EYLEMLERİ

Kültür Bakanlığı'nda çalışan memurların bir bölümü yemek boykotu yaptılar. Maliye Bakanlığı memurları bir forum düzenleyerek işi bıraktılar. Gümrük ve Tekel Bakanlığı memurları bir günlük işi bırakma eylemine geçtiler. Ticaret Bakanlığı memurlarının bir kesimi iş bırakma eylemine katıldı. Beytepe Kampüsü'nde çalışan memurlar forum düzenleyerek işi bıraktılar.

ÖĞRETMENLER

Sıkıyönetim tehditleri, sosyal-faşistlerin boykot kırıcı faaliyetleri ve D.Yol, KSD yanlısı öğretmenlerin uzlaşmacı tavrı öğretmen boykotunun zayıflattı. Buna karşın birçok okulda proleter devrimcilerin önderliğinde Yurtsever Devrimci Öğretmenler boykota gittiler. KSD ve D.Yol taraftarı öğretmenler de boykota katıldılar.

ÖĞRENCİLER

Hukuk Fakültesi, Eğitim Fakültesi, SBF, Basın Y.Y.Okulu, Ankara Tıp, Dil ve Tarih-Coğ.Fak, Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Y.Okulu, Diş Hekimliği Y. Okulu. ve ODTÜ'de bir günlük boykot ilan edildi. Hacettepe Üniversitesi'nde 1000 kişinin katıldığı bir forum düzenlenerek boykot kararı alındı ve boykot yapıldı. AİTİA'da sınıf konuşmaları yapıldı, faşistler devrim-

Devamı sayfa 6'da

ÜLKENİN DİĞER YERLERİNDE GERÇEKLEŞTİRİLEN GÖSTERİ BOYKOT VE GREVLERİ GELECEK SAYIMIZDA YAYINLAMAYA DEVAM EDECEĞİZ

ANKARA
KSD ve Dev-Yol'un tavrı üzerine

Maraş katliamını ve sıkıyönetimi protesto gösterileri sırasında KSD ve Devrimci Yol'cular birçok yerde eylemi zayıflatıcı tavır takındılar. KSD bazı yerlerde proleter devrimcilerle birlikte eyleme katılır ve eyleme güç katarken, esas olarak birçok yerde eylemi zayıflatıcı ve anti-faşist birliği parçalayıcı tavır takındı.

KSD'liler hemen her birimde kitle eylemlerini geri düzeyde tutmaya çalıştılar. Bazı birimlerde "slogan atılmaz, yürünmez ve sessizce dağılınırsa eyleme katılırız, yoksa biz yokuz" diyerek gerici bir tavır takındılar. Gerici ve pasifist yüzlerini açıkca gösterdiler. KSD'liler sürekli İGD'nin kuyruğunda yürümeye çalıştılar, onlarla birlikte hareket etmeyi hep ön planda tuttular. KSD sürekli olarak anti-faşist birlikleri engelleme tavrını geliştiriyor ve her geçen gün daha fazla artan bir istekle İGD'ye yanaşıyor. Ankara'da 24 Aralık eylemleri sırasında da bu tavrını terketmedi.

Devrimci Yol ile merkezi bir eylem birliği sağlanmamasına karşın birimlerde genel olarak eylem birliği yapıldı. Ancak D.Yol'cular 24 Aralık'ta düzenlenen protesto gösterileri sırasında takındıkları ürkek tavırla mücadelenin daha güçlü olmasını zedelediler. D.Yol'cuların birimlerde TKP, TİP gibi sosyal-faşistlerle aralarına kesin bir çizgi çekmeyerek onlara karşı uzlaşmacı davranmaları da eylemlerin daha güçlü olmasını engelledi

---

ADANA

●PAKTAŞ, SÜMERBANK, ÇUKOBİRLİK İPLİK, ÇUKOBİRLİK YAĞ, ÇUKOBİRLİK SABUN, TEKSA, MENSA, MTA FABRİKALARINDA ÇALIŞAN TOPLAM 10.500 İŞÇİ ÜRETİMİ DURDURDU. MARSA, BOSSA, TEKEL FABRİKALARINDA ÇALIŞAN TOPLAM 6.000 İŞÇİ ÜRETİMİ YAVAŞLATTI.

●SAAT: 22.30'a KADAR DİRENEN PAKTAŞ İŞÇİLERİ, PATRONU, FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ VE ONUN BASKI ARACI OLAN SIKIYÖNETİMİ DİZE GETİRDİ.

●YÜKSEK VE ORTAÖĞRETİMDE ÖĞRENCİLER VE ÖĞRETMENLER BOYKOTA GİTTİ. ÖĞRETİM TAMAMEN DURDU.

●MEYDAN MAHALLESİ'NDE 200 KİŞİYE VARAN BİR KİTLE GÖSTERİ YAPTI. "FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET", "SIKIYÖNETİM KALDIRILSIN", "MARAŞ KATLİAMININ HESABI SORULSUN" vb. SLOGANLAR HAYKIRARAK 2 Km. YÜRÜDÜ. FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN MİLİTARİST GÜÇLERİNİN YAYLIM ATEŞİYLE BAŞLAYAN SALDIRISI SONUCU ÇIKAN SİLAHLI ÇATIŞMADA İKİSİ PROLETER DEVRİMCİ HAREKET TARAFTARI 1'i ER, 1'i ASTSUBAY OLMAK ÜZERE 4 KİŞİ YARALANDI

●ADANA'DA SIKIYÖNETİM 150 KİŞİYİ GÖZALTINA ALDI

Faşist diktatörlük, Adana'da halkın yükselen mücadelesini boğmak, özel olarak da Maraş katliamının ve sıkıyönetimin ilan edilmesinin 1. yıldönümünün bir mücadele ve direniş günü haline gelmesini engellemek için baskı ve terörünü 23 Aralık sabahına kadar giderek yoğunlaştırdı. Proleter devrimcilerin, devrimci-demokrat akımların faaliyetini engellemek, kitleleri yıldırmak için faşist diktatörlük kenar mahallelerin sokaklarını bile militarist güçlerinin kontrolü altına aldı. Adana tam bir askeri işgal altındaydı. Ancak bu durum, Adana halkını yıldırmak bir yana, onun faşist diktatörlüğe duyduğu kin ve öfkesinin, mücadele azminin yükselmesine yol açtı. Ayrıca faşist diktatörlük, başta proleter devrimci hareket olmak üzere devrimci- demokrat akımların faaliyetini de engelleyemedi.

Baskı ve terörün yoğunlaşmasının kitlelerdeki öfkeyi, mücadele ve direnme isteğini kamçıladığını gören, 29 Eylül ve 4, 5, 6, 7 Aralık günlerindeki barikat savaşlarını ve direnişleri unutmayan faşist diktatörlük, 23 Aralık'tan itibaren militarist güçlerini orta ve yükseköğrenim kurumları ile belli noktalarda topladı. Militarist güçler tamamen olmasa da, mahallelerden ve sokaklardan çekildi.

Faşist diktatörlüğün, sıkıyönetimin tehditleri güç gösterileri, baskı ve terörü, reformizmin, revizyonizmin ve sendika ağalarının gerici barikatları Adana'da da sökmedi. 24 Aralık'da başta işçi sınıfı olmak üzere Adana emekçi halkı ve gençliği proleter devrimci hareketin önderliğinde, faşist diktatörlüğün suratına 29 Eylül, 4, 5, 6, 7 Aralık günlerinden sonra güçlü bir tokat daha patlattı. Maraş katliamının ve sıkıyönetimin ilan edilmesinin birinci yıldönümü Adana da da bir mücadele ve direniş günü oldu.

İŞÇİ SINIFI 24 ARALIK'DA DA DİRENİŞİN MERKEZİNDE

Faşist diktatörlük 24 Aralık'da da işçi sınıfının direnişini ve mücadelesini kamuoyundan gizlemeye çalıştı. Sıkıyönetim komutanlıkları, direnişlerin öğrenciler ve öğretmenlerle sınırlı kaldığını özel olarak vurguladılar. TRT'nin ve TV'nin bu doğrultuda yayın yapmasını sağladılar.

Sıkıyönetim komutanlıklarının yaptıkları açıklamalar durumu doğru olarak yansıtmamaktadır. Özellikle Adana'da direnişlerin, kitle mücadelesinin öğrenciler ve öğretmenlerle sınırlı olması bir yana, 24 Aralık'da kitle mücadelesinin ve direnişlerin merkezinde işçi sınıfı vardı. Faşist diktatörlüğün bunu gizlemeye, hasıraltı etmeye çalışmasının nedeni, doğrudan doğruya onun, işçi sınıfından işçi sınıfının mücadelesinin yaygınlaşmasından duyduğu korkudur. Bu mücadelelerin tüm ezilen sınıflar üzerindeki etkisinden duyduğu korkudur.

29 Eylül'den beri işçi sınıfı Adana'da ekonomik taleplerden çok siyasi talepler için mücadele etmektedir. 24 Aralık'da da Maraş katliamını protesto eden işçi sınıfı "Sıkıyönetim Kaldırılsın, MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerilla Dağıtılsın" vb. şiarları etrafında ya şalterleri indirerek üretimi durdurdu ya da üretimi yavaşlattı.

24 Aralık'ta şalterlerin indirildiği üretimin tamamen durdurulduğu ilk fabrika Sümerbank oldu. 17-19 Aralık günleri arasında 17 ileri işçinin atıldığı Sümerbank işçileri direnişi başlattı. Sümerbank işçilerini, Paktaş, Çukobirlik İplik, Çukobirlik Yağ, Çukobirlik Savun, Teksa, Mensa, MTA işçileri izledi. 24 Aralık sabahı 10.500 işçinin çalıştığı bu fabrikada üretim tamamen durdu. 6000 işçinin çalıştığı Bossa, Marsa, Tekel fabrikalarında da üretim yavaşlatıldı.

Fabrikalarını terk etmeyen işçiler, diğer sloganların yanı sıra, "Sıkıyönetim de Sökmeyecek" "Süngüler Altında Toplusözleşmelere Hayır", "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganlarını yazdılar ve haykırdılar. Ayrıca fabrikalarda duvar gazeteleri de çıkarıldı fabrikalardan öğretmenlere destek mesajları gönderildi. TDKP-İÖ Adana il örgütünün direnişçi işçilere gönderdiği selam mesajı, fabrikalarda coşkuyla karşılandı.

Sabahın erken saatlerinde, üretimi durdurma veya yavaşlatma biçiminde Sümerbank, Çukobirlik İplik-Yağ-Savun, Teksa, Mensa, MTA, Bossa, Marsa ve Tekel fabrikalarında başlayan direniş, akşama doğru Paktaş dışında sona erdi. Faşist diktatörlük, Paktaş dışında direnişe geçen hiçbir fabrikaya müdahale etmedi.

PAKTAŞ İŞÇİLERİ PATRONU VE SIKIYÖNETİMİ DİZE GETİRDİ

Üretimin durdurulduğu ve direnişin ilk önce başlatıldığı birkaç fabrikadan biri olan Paktaş'da direniş, diğer fabrikalardan farklı olarak saat 20.30'a kadar sürdü.

Paktaş patronu direniş başlatıldıktan bir süre sonra fabrikayı kapattığını açıklayarak, işçilerden fabrikayı boşaltmalarını istedi. İşçilerin fabrikayı terk etmeyeceklerini anlayan patron, sıkıyönetime başvurdu. Bunun üzerine fabrika 1000'i aşan asker tarafından sarıldı. İşçiler buna rağmen fabrikayı boşaltmadılar, kapıları kapatarak direndiler.

Patron ve sıkıyönetim Paktaş'ın 3. vardiyasında da çalışan işçilerin fabrikaya gitmesini engelledi. Patron tarafından servis arabaları kaldırılmasına rağmen, Paktaş'ın 3. vardiyası işçileri de fabrikanın etrafında toplandı. Proleter devrimcilerin önderliğinde Paktaş'ın 3. vardiyası işçileri ve Paktaş etrafında toplanan diğer emekçiler direnişçi (fabrika içindeki işçiler) işçilerle dayanışmanın eşsiz bir örneğini verdiler. Paktaş 3. vardiyasının işçileri, fabrikaya girip içerdeki arkadaşlarıyla birleşmek, için direndiler. Fabrikanın etrafında proleter devrimcilerin önderliğinde yürüyüş yapıldı.

Fabrikanın içinde ve dışında sürdürülen birleşik ve kararlı mücadele patronun ve sıkıyönetimin dize gelmesiyle sonuçlandı. Patron fabrikayı kapatmaktan vazgeçtiğini açıkladı. Sıkıyönetimin militarist güçleri de fabrikanın etrafından çekildi. Bütün bu koşulların yerine getirilmesinden sonra saat 22.30'a doğru Paktaş direnişi de sona erdi. Bir tek işçi bile gözaltına alınmadı.

SENDİKA AĞALARI DİRENİŞİ KIRMAYA ÇALIŞTI

Türk-İş ve DİSK'li sendika ağaları, direnişleri kırmak için tek tek bütün fabrikaları dolaştılar. İşçileri tehdit ettiler. Direnişten sonra, işten atmaların olacağını eğer direnirlerse hiçbir sorumluluk kabul etmeyeceklerini, işten atmalara karşı çıkmayacaklarını açıkladılar. Ancak işçiler DİSK'li, Türk-İş'li sendika ağalarını yuhaladılar ve fabrikalardan kovdular.

DİSK'li, Türk-İş'li sendika ağalarının yanı sıra, TKP'li, İGD'li sosyal-faşistler de direnişlere karşı çıktılar ve kırmaya çalıştılar. Ancak onların bu çabaları da hiçbir sonuç vermedi. Paktaş'taki İGD'liler, ip sarkıtarak pencereden kaçmak zorunda kaldılar.

MEYDAN MAHALLESİNDE PROTESTO GÖSTERİSİ

Faşist diktatörlük 24 Aralık'dan önce Maydan mahallesinde terör estirmeye özel bir önem verdi. Baskı ve terörünü daha yoğun bir biçimde Meydan mahallesi halkı üzerinde estirdi.

Baskı ve terörün en yoğunu Maydan mahallesi üzerinde estirilmesine rağmen 24 Aralık günü 150-200 kişilik bir kitle gösteri yaptı. Göstericiler "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" vb. sloganlar attılar. Göstericiler 2 km yürüyüşten sonra askeri birlikler silahla saldırdı. Çıkan silahlı çatışmada biri assubay, öteki er ile proleter devrimci hareketin iki taraftarı yaralandı. Gösteriden sonra sıkıyönetim çoğu yaşlı ve kadın olan 150 kişiyi gözaltına aldı.

ORTA VE YÜKSEKOKULLARDA ÖĞRETİM YAPILMADI

24 Aralık günü, bütün yüksekokullarda ve liselerde, öğretim tamamen durdu. Öğrenciler okula gitmedi. Öğretmenler derslere girmedi. Mühendislik Yüksek Okulu öğrencileri sıkıyönetim yasaklarını dinlemeyerek yürüyüşe geçtiler. Sıkıyönetim saldırmaya cesaret edemedi.